Digitized by the Library and Information Centre of the Hungarian Academy of Sciences

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA
t. 218.

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA
t. 218.

Mosch. Kaufmann ed. degli
מדרש שורים di Sabbioneta 1589.

Correttore del " di Venezia 1595
ed autore della prefazione

Mose Abram Jeudiel cohen
Chiamò משה בן אברם יהודיאל כהן
pp. 251, e Ghirondi 252

לב אדם

חלוקה

הספר הראשון

הספר השני

הספר השלישי

שער האצילות

פרק א׳

בתחלת הספר הזה, תלמד התחלה התחלה

פרק ב

פרק ה'

פרק

פרק ט

פרק

פרק

פרק

פרק קומה

פרק

פרק

סדר משפטים

ז כי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת
העבדים: ח אם רעה בעיני אדניה אשר לו
יעדה ופדה לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו
בה: ט ואם לבנו יעדנה כמשפט הבנות יעשה
לה: י אם אחרת יקח לו שארה כסותה ועונתה
לא יגרע: יא ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאת
חנם אין כסף: יב מכה איש ומת מות יומת:
יג ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי
לך מקום אשר ינוס שמה: יד וכי יזד איש על
רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות:
טו ומכה אביו ואמו מות יומת: טז וגנב איש
ומכרו ונמצא בידו מות יומת: יז ומקלל אביו
ואמו מות יומת: יח וכי יריבן אנשים ונגף איש
את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל
למשכב: יט אם יקום והתהלך בחוצ על משענתו
ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא: כ וכי
יכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת
תחת ידו נקם ינקם: כא אך אם יום או יומים
יעמד לא יקם כי כספו הוא: כב וכי ינצו אנשים
ונגפו אשה הרה והיו לה ילדיה ולא יהיה אסון
ענוש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן
בפללים: כג ואם אסון יהיה ונתת נפש תחת
נפש: כד עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד
רגל תחת רגל: כה כויה תחת כוי פצע תחת פצע
חבורה תחת חבורה: כו וכי יכה איש את עין
עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו
תחת עינו: כז ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל
לחפשי ישלחנו תחת שנו: כח וכי יגח שור את
איש או את אשה ומת סקול יסקל השור ולא
יאכל את בשרו ובעל השור נקי: כט ואם שור
נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעליו ולא
ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם
בעליו יומת: ל אם כפר יושת עליו ונתן פדון
נפשו ככל אשר יושת עליו: לא או בן יגח או
בת יגח כמשפט הזה יעשה לו: לב אם עבד יגח
השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו
והשור יסקל: לג וכי יפתח איש בור או כי יכרה
איש בור ולא יכסנו ונפל שמה שור או חמור:
לד בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמת
יהיה לו: לה וכי יגף שור איש את שור רעהו
ומת ומכרו את השור החי וחצו את כספו וגם
את המת יחצון: לו או נודע כי שור נגח הוא
מתמל שלשם ולא ישמרנו בעליו שלם ישלם
שור תחת השור והמת יהיה לו: א כי יגנב איש
שור או שה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם
תחת השור וארבע צאן תחת השה: ב אם במחתרת
ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים: ג אם זרחה
השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו
ונמכר בגנבתו: ד אם המצא תמצא בידו מן
השור עד חמור עד שה חיים שנים ישלם: ה כי
יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער
בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם:
ו כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או
השדה כי יבער המבעיר את הבערה ישלם:
ז כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר
וגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים:
ח אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל
האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו:
ט על כל דבר פשע על שור על חמור על שה
על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה
עד הדברי שניהם אשר ירשיעון אלהים יבא
דברי שניהם אשר ירשיעון אלהים יבא דברי
שניהם ישלם רעהו: י כי יתן איש אל רעהו
חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או
נשבר או נשבה אין ראה: יא שבעת יהוה תהיה
בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו
ולקח בעליו לא ישלם: יב ואם גנב יגנב מעמו
ישלם לבעליו: יג אם טרף יטרף יביאהו עד
הטרפה לא ישלם: יד וכי ישאל איש מעם רעהו
ונשבר או מת בעליו אין עמו שלם ישלם:
טו אם בעליו עמו לא ישלם אם שכיר הוא
בא בשכרו: טז וכי יפתה איש בתולה אשר לא
ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה:
יז אם מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקל
כמהר הבתולת: יח מכשפה לא תחיה: יט כל
שכב עם בהמה מות יומת: כ זבח לאלהים
יחרם בלתי ליהוה לבדו: כא וגר לא תונה ולא
תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים: כב כל
אלמנה ויתום לא תענון: כג אם ענה תענה אתו
כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו:
כד וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם
אלמנות ובניכם יתמים: כה אם כסף תלוה את
עמי את העני עמך לא תהיה לו כנשה לא
תשימון עליו נשך: כו אם חבל תחבל שלמת
רעך עד בא השמש תשיבנו לו: כז כי היא כסתתו
לבדה היא שמלתו לעורו במה ישכב והיה כי
יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני: כח אלהים לא
תקלל ונשיא בעמך לא תאר: כט מלאתך ודמעך
לא תאחר בכור בניך תתן לי: ל כן תעשה לשורך
לצאנך שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני
תתנו לי: לא ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה
טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון אתו:

כג א לא תשא שמע שוא אל תשת ידך עם רשע
להיות עד חמס: ב לא תהיה אחרי רבים לרעת
ולא תענה על רב לנטת אחרי רבים להטת:
ג ודל לא תהדר בריבו: ד כי תפגע שור אויבך
או חמרו תעה השב תשיבנו לו: ה כי תראה
חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב לו
עזב תעזב עמו: ו לא תטה משפט אביונך בריבו:
ז מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי
לא אצדיק רשע: ח ושחד לא תקח כי השחד
יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים: ט וגר לא
תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים
הייתם בארץ מצרים: י ושש שנים תזרע את
ארצך ואספת את תבואתה: יא והשביעית תשמטנה
ונטשתה ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל חית
השדה כן תעשה לכרמך לזיתך: יב ששת ימים
תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת למען ינוח
שורך וחמרך וינפש בן אמתך והגר: יג ובכל
אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים
לא תזכירו לא יעלה על פיך: יד שלש רגלים
תחג לי בשנה: טו את חג המצות תשמר שבעת
ימים תאכל מצות כאשר צויתיך למועד חדש
האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם:
טז וחג הקצר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה
וחג האסיף בצאת השנה באספך את מעשיך
מן השדה: יז שלש פעמים בשנה יראה כל
זכורך אל פני האדן יהוה: יח לא תזבח על חמץ
דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר: יט ראשית
בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל
גדי בחלב אמו: כ הנה אנכי שלח מלאך לפניך
לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי:
כא השמר מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי לא
ישא לפשעכם כי שמי בקרבו: כב כי אם שמוע
תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר ואיבתי את
איביך ואצרתי את צרריך: כג כי ילך מלאכי
לפניך והביאך אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני
והחוי והיבוסי והכחדתיו: כד לא תשתחוה
לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי
הרס תהרסם ושבר תשבר מצבתיהם: כה ועבדתם
את יהוה אלהיכם וברך את לחמך ואת מימיך
והסרתי מחלה מקרבך: כו לא תהיה משכלה
ועקרה בארצך את מספר ימיך אמלא: כז את
אימתי אשלח לפניך והמתי את כל העם אשר
תבוא בהם ונתתי את כל אויביך אליך עורף:
כח ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את החוי
את הכנעני ואת החתי מלפניך: כט לא אגרשנו
מלפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה
ורבה עליך חית השדי: ל מעט מעט אגרשנו
מלפניך עד אשר תפרה ונחלת את הארץ: לא
ושתי את גבלך מים סוף ועד ים פלשתים וממדבר
עד הנהר כי אתן בידכם את יושבי הארץ וגרשתמו
מפניך: לב לא תכרת להם ולאלהיהם ברית:
לג לא ישבו בארצך פן יחטיאו אתך לי כי תעבד
את אלהיהם כי יהיה לך למוקש: א ואל משה
אמר עלה אל יהוה אתה ואהרן נדב ואביהוא
ושבעים מזקני ישראל והשתחויתם מרחק:
ב ונגש משה לבדו אל יהוה והם לא יגשו
ועם לא יעלו איתו: ג ויבא משה ויספר לעם
את כל דברי יהוה ואת כל המשפטים ויען כל
העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר
יהוה נעשה: ד ויכתב משה את כל דברי יהוה
וישכם בבקר ויבן מזבח תחת ההר ושתים עשרה
מצבה לשנים עשר שבטי ישראל: ה וישלח את
נערי בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים
שלמים ליהוה פרים: ו ויקח משה חצי הדם
וישם באגנת וחצי הדם זרק על המזבח: ז ויקח
ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר
דבר יהוה נעשה ונשמע: ח ויקח משה את הדם
ויזרק על העם ויאמר הנה דם הברית אשר כרת
יהוה עמכם על כל הדברים האלה: ט ויעל משה
ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל:
י וירא את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה
לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר: יא ואל
אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלהים
ויאכלו וישתו: יב ויאמר יהוה אל משה עלה
אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את לחת האבן
והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם: יג ויקם
משה ויהושע משרתו ויעל משה אל הר האלהים:
יד ואל הזקנים אמר שבו לנו בזאת עד אשר
נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם מי בעל
דברים יגש אליהם: טו ויעל משה אל ההר
ויכס הענן את ההר: טז וישכן כבוד יהוה על
הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה
ביום השביעי מתוך הענן: יז ומראה כבוד יהוה
כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל:
יח ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר ויהי
משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה:

כוונתם ומשתדלים אל הפעולות אשר ואם בידם
שיעשו כן אל הפעולות הטובות ואל הדברים
שיהיו מועילים לאדם בפרטיות ולכללות
ובכללם הפעולות שאנו בין לפרטיות אל הכלל
לשלוח יחיד יחוד אחד
ואין ספק שהוא מחוייב
ואין ספק שהוא מחוייב
ואין ספק שהוא מחוייב

בכל הכבוד הם קורא עליהן בן אדם על נביאי ישראל המתנבאים
מדעת עצמם ואומרים לעמי שלום ואין שלום נאום ה' אלהים
ולכן הנה אנכי אל נביאי חזון שוא וקוסמי כזב ואומרים נאם
ה' ולא ה' שלחם ויחלו לקים דבר ולא יקומו חזון שוא אתם
ראיתם ומקסם כזב אתם אומרים נאם ה' ולא דברתי הלא חזון
שוא אתם חזיתם ומקסם כזב אתם אומרים נאם ה' ולא דברתי
לכן כה אמר ה' אלהים יען דברכם שוא וחזותכם כזב על כן
הנני אליכם נאם ה' אלהים והיתה יד על הנביאים החזים שוא
וקוסמים כזב בסוד עמי לא יהיו ובכתב בית ישראל לא יכתבו
ואל אדמת ישראל לא יבואו וידעתם כי אני אדני יהוה יען
כי תעו את עמי לאמר שלום ואין שלום והוא בונה חיץ והנם
טחים אותו בתפל אמר אל הטחים בתפל ויהי שוטף גשם
והתם אבני אלגביש תפולנה ורוח סערות תבקענה והנה נפל
הקיר הלא אליכם יאמר איה הטיח אשר טחתם ולכן כה אמר
אדני יהוה ובקעתי רוח סערות בחמתי וגשם שוטף יהי באפי
ואבני אלגביש בחמה לכלתו והרסתי את הקיר אשר טחתם
תפל והשוויתי אל הארץ וגלה יסודו ונפלה והייתם בתוכה
בתפלתה וידעתם כי אני יהוה למען כלות חמתי בקיר ובטחים
אותו בתפל ואומר אליכם אין הקיר ואין טחיו אין הנביאים
אשר נבאו אל ישראל והחזים לה חזון שלום ואין שלום נאם
אדני יהוה ותאמר בעמך לא יאמרו קשר הם כל אשר יאמר
להם קשר הוא ואת מורא אל תיראו ואת מקדשו לא תחרדו
כי אם את יהוה צבאות אתו תקדישו והוא מוראכם והוא
יהיה למקדש ולאבן נגף ולצור מכשול לשני בתי ישראל
למוקש ולפח ליושבי ירושלם וכשלו בם רבים ונפלו ונשברו
ונוקשו ונלכדו וחתם תורה בלמד בתורתי בכל מועדי
ושבתותי קדש והיו לי נאם אדני יהוה ואתה בן אדם קח
לך עץ אחד וכתוב עליו ליהודה ולבני ישראל חבריו ולקח
עץ אחד וכתוב עליו ליוסף עץ אפרים וכל בית ישראל
חבריו וקרב אותם לך לעץ אחד והיו לאחדים בידך ואמרו
אליהם כה אמר אדני יהוה הנה אני לוקח את עץ יוסף אשר
ביד אפרים ושבטי ישראל חבריו ונתתי אותם עליו את עץ
יהודה ועשיתי אותם עץ אחד והיו אחדים בידי והיו העצים
אשר תכתב עליהם בידך לעיניהם והיו לעץ אחד והיו לאחדים
בידי והיו העצים אשר תכתב עליהם בידך לעיניהם והיו לעץ
אחד והיו לאחדים בידי והיו העצים אשר תכתב עליהם בידך
לעיניהם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה הנה אני לוקח
את בני ישראל מבין הגוים אשר הלכו שם וקבצתי אותם
מסביב ובאתי אל אדמתם והיו לגוי אחד בארץ על ההרים
ישראל ומלך אחד יהיה לכולם למלך ולא יהיו עוד לשני
גוים ולא יחצו עוד לשני ממלכות ולא יטמאו עוד בגלוליהם
ובשקוציהם ובכל פשעיהם והושעתי אותם מכל מושבותם
אשר חטאו בהם וטהרתי אותם והיו לי לעם ואני אהיה להם
לאלהים ועבדי דוד מלך עליהם ורועה אחד יהיה לכלם
ובמשפטי ילכו וחקתי ישמרו ועשו אותם ויושבו על הארץ
אשר נתתי לעבדי ליעקב אשר ישבו בה אבותיכם וישבו עליה
הם ובניהם ובני בניהם עד עולם ודוד עבדי נשיא להם לעולם
וכרתי להם ברית שלום ברית עולם תהיה אותם ונתתים
והרביתים ונתתי את מקדשי בתוכם לעולם והיה משכני עליהם
והייתי להם לאלהים והם יהיו לי לעם והיו הגוים לדרשני
ישראל כי יקדש את ישראל בהיות מקדשי בתוכם לעולם
ועמדו הגוים אל הגיא ההוא אשר נשמו ממנו עד אצל
ויברחתם כאשר נסתם מפני הרעש בימי עזיה מלך יהודה
ובא יהוה אלהי כל קדושים עמך ויהי ביום ההוא לא יהיה
אור יקרות וקפאון והיה יום אחד הוא יודע ליהוה לא יום
ולא לילה והיה לעת ערב יהיה אור והיה ביום ההוא יצאו
מים חיים מירושלם חציים אל הים הקדמוני וחציים אל הים
האחרון והיה בקיץ ובחרף יהיה והיה יהוה למלך על כל
הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד וסבב כל הארץ
כערבה מגבע עד רמון נגבה ירושלם ורמה ויושבה תחתיה
מבנימין עד מקום שער הראשון עד שער הפנות ומגדל חננאל
עד יקבי המלך וישבו בה והחרם לא יהיה עוד וישבה ירושלם
לבטח והיתה זאת המגפה אשר יגף יהוה את כל העמים
הצבאים על ירושלם ומק בשרו בהמו על רגליו ועיניהם תמקנה
בחוריהם ולשונם תמק בפיהם והיה ביום ההוא מהומת יהוה
גדולה תהיה בהם והחזיקו איש ביד רעהו והעלתה ידו על יד
רעהו וגם יהודה תלחם בירושלם וקבץ חיל כל הגוים סביב
זהב וכסף ובגדים לרב מאד וכן תהיה מגפת הסוס הפרד
הגמל והחמור וכל הבהמה אשר תהיה במחנות ההם כמגפה
הזאת והיה כל הנותר מכל הגוים הבאים על ירושלם ועלו
משנה לשנה להשתחות למלך יהוה צבאות ולחג את חג
הסכות והיה אשר לא יעלה מאת משפחות הארץ אל ירושלם
להשתחות למלך יהוה צבאות ולא עליהם לא יהיה הגשם
ואם משפחת מצרים לא תעלה ולא באה ולא עליהם תהיה
המגפה אשר יגף יהוה את הגוים אשר לא יעלו לחג את חג
הסכות זאת תהיה חטאת מצרים וחטאת כל הגוים אשר לא
יעלו לחג את חג הסכות ביום ההוא יהיה על מצלות הסוס
קדש ליהוה והיו הדודות בבית יהוה כמזרקות לפני המזבח
והיה כל דודות בירושלם ויהודה קדש ליהוה צבאות ובאו כל
הזבחים ולקחו מהם ובשלו בהם ולא יהיה כנעני עוד בבית
יהוה צבאות ביום ההוא משא בן אמוץ הנביא אל בית יהוה
בצדקה ראיתי כי אתה ראה כי אני שם על לבבי לכל
דבריך ה' אמרתי לא אוכל לשאת עוד את כל העם הזה
כי כבד הוא ממני אם כה תעשה לי הרגני נא הרג אם מצאתי
חן בעיניך ואל אראה ברעתי ויאמר יהוה אל משה הנה ימיך
קרבו למות קרא את יהושע והתיצבו באהל מועד ואצוהו
וילכו משה ויהושע ויתיצבו באהל מועד וירד יהוה בעמוד
ענן ויעמד על פתח האהל ויקרא יהוה אל משה ויאמר אליו
הנך שכב עם אבתיך וקם העם הזה וזנה אחרי אלהי נכר
הארץ אשר הוא בא שמה בקרבו ועזבני והפר את בריתי
אשר כרתי אתו והיה ביום ההוא ואני הסתר אסתיר פני
מהם ביום ההוא על כל הרעה אשר עשו כי פנו אל אלהים
אחרים ועתה כתבו לכם את השירה הזאת והורה את בני
ישראל שימה בפיהם למען תהיה השירה הזאת לי לעד
בבני ישראל כי אביאנו אל האדמה אשר נשבעתי לאבתיו
זבת חלב ודבש ואכל ושבע ופנה אל אלהים אחרים ועבדום
והאצו אותי והפר את בריתי והיה כי תמצאנה אותו רעות
וצרות וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי
זרעו כי ידעתי את יצרו אשר הוא עשה היום בטרם אביאנו
אל הארץ אשר נשבעתי ויכתב משה את השירה הזאת ביום
ההוא וילמדה את בני ישראל ויצו את יהושע בן נון ויאמר
חזק ואמץ כי אתה תביא את בני ישראל אל הארץ אשר
נשבעתי להם ואנכי אהיה עמך והיה כאשר כלו משה לכתב
את דברי התורה הזאת על ספר עד תמם ויצו משה את
הלוים נשאי ארון ברית יהוה לאמר לקח את ספר התורה
הזה ושמתם אתו מצד ארון ברית יהוה אלהיכם והיה שם
בך לעד כי אנכי ידעתי את מריך ואת ערפך הקשה הן
בעודני חי עמכם היום מרים הייתם עם יהוה וגם כי אחרי
מותי כי הקהילו אלי את כל זקני שבטיכם ושטריכם ואדברה
באזניהם את הדברים האלה והעידתי בהם את השמים ואת
הארץ כי ידעתי אנכי את אחרית יום כי השחת תשחתון
וסרתם מן הדרך אשר צויתי אתכם וקראה אתכם הרעה
באחרית הימים כי תעשו את הרע בעיני יהוה להכעיסו
במעשה ידיכם וידבר משה באזני כל קהל ישראל את דברי
השירה הזאת עד תמם האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ
אמרי פי יערף כמטר לקחי תזל כטל אמרתי כשעירם עלי דשא
וכרביבים עלי עשב כי שם יהוה אקרא הבו גדל לאלהינו
הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין עול
צדיק וישר הוא שחת לו לא בניו מומם דור עקש ופתלתל
הליהוה זאת תגמלו עם נבל ולא חכם הלא הוא אביך קנך
הוא עשך ויכוננך זכר ימות עולם בינו שנות דר ודר שאל
אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך בהנחל עליון גוים בהפרידו
בני אדם יצב גבלת עמים למספר בני ישראל כי חלק יהוה
עמו יעקב חבל נחלתו ימצאהו בארץ מדבר ובתהו ילל ישימון
יסבבנהו יבוננהו יצרנהו כאישון עירו יעיר על גוזליו ירחף
יפרש כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו יהוה בדד ינחנו ואין
עמו נכר יושיבהו על במתי ארץ ויאכל תנובת שדי וינקהו
דבש מסלע ושמן מחלמיש צור בקר חמאת צאן וחלב כרים
ואילי בני בשן ועתודים עם חלב כליות חטה ודם ענב תשתה
חמר וישמן ישרון ויבעט שמנת עבית כסית עב כשית
ויטש אלוה עשהו וינבל צור ישעתו יקנאהו בזרים בתועבות
יכעיסהו יזבחו לשדים לא אלוה אלהים לא ידעום חדשים
מקרב באו לא שערום אבותיכם צור ילדך תשי ותשכח אל
מחוללך וירא יהוה וינאץ מכעס בניו ובנותיו ויאמר אסתירה
פני מהם אראה מה אחריתם כי דור תהפכות המה בנים לא
אמן בם הם קנאוני בלא אל כעסוני בהבליהם ואני אקניאם
בלא עם באגוי נבל אכעיסם כי אש קדחה באפי ותיקד עד
שאול תחתית ותאכל ארץ ויבולה ותלהט מוסדי הרים אספה
עלימו רעות חצי אכלה בהם רעבי ויערי רשף ומרירי קטב
ושן בהמות אשלח בם עם חמת זחלי עפר שכול מחוץ תשכל
חרב ומחדרים אימה גם בחור גם בתולה יונק עם איש שיבה
אמרתי אפאיהם אשביתה מאנוש זכרם לולי כעס אויב פן
יתנכרו צריהמו פן יאמרו ידינו רמה ולא יהוה פעל כל זאת
כי גוי אבד עצות המה ואין בהם תבונה לו חכמו יבינו זאת
יבינו לאחריתם איכה ירדף אחד אלף ושנים יניסו רבבה אם
לא כי צורם מכרם ויהוה הסגירם כי מגפן סדם גפנם ומשדמת
עמרה עמו ענבמו ענבי רוש אשכלת מרורת למו חמת תנינם
וראש פתנים אכזרי הלא הוא כמס עמדי חתום באוצרותי לי
נקם ושלם לעת תמוט רגלם כי קרוב יום אידם וחושו עתדות
לבוא כי ידין יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם כי יראה כי אזלת
יד ואפס עצור ועזוב וראה כי אין אלהים אתי אני אמית
ואחיה מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל כי אשא אל שמים
ידי ואמרתי חי אני לעולם אם שנותי ברק חרבי ותאחז
במשפט ידי אשיב נקם לצרי ולמשנאי אשלם אשכיר חצי
מדם וחרבי תאכל בשר מדם חלל ושבי מראש פרעות אויב
הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו וכפר
אדמתו עמו ויעל משה וידבר את כל דברי השירה הזאת
באזני העם הוא והושע בן נון ויכל משה לדבר את כל
הדברים האלה אל כל ישראל ויאמר אליהם שימו לבבכם
לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום אשר תצוום את
בניכם לשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת כי לא דבר
ריק הוא מכם כי הוא חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים על
האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה וידבר יהוה
אל משה בעצם היום הזה לאמר עלה אל הר העברים הזה
הר נבו אשר בארץ מואב אשר על פני יריחו וראה את ארץ
כנען אשר אני נתן לבני ישראל לאחזה ומת בהר אשר אתה
עלה שם והאסף אל עמיך כאשר מת אהרן אחיך בהר ההר
ואשר נאסף אל עמיו על אשר מעלתם בי בתוך בני ישראל
על מי מריבת קדש מדבר צן כי לא קדשתם אתי בתוך בני
ישראל כי מנגד תראה את הארץ ושמה לא תבוא אל הארץ
אשר אני נתן להם וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלהים
את בני ישראל לפני מותו ויאמר יהוה מסיני זרח ושעיר
למו הופיע מהר פארן ואתה מרבבת קדש מימינו אש דת
למו אף חבב כל קדשיו בידך והם תכו לרגלך נשא מדברתיך
תורה מורשה קהלת יעקב ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי
עם יחד שבטי ישראל יחי ראובן ואל ימת ויהי מתיו מספר
וזאת ליהודה ויאמר שמע יהוה קול יהודה ואל עמו תביאנו
ידיו רב לו ועזר מצריו תהיה וללוי אמר תמיך ואורך לאיש
חסידך אשר נסיתו במסה תריבהו על מי מריבה האמר לאביו
ולאמו לא ראיתיו ואת אחיו לא הכיר ואת בניו לא ידע כי
שמרו אמרתך ובריתך ינצרו יורו משפטיך לישראל ישימו
קטרת באפך וכליל על מזבחך ברך יהוה חילו ופעל ידיו
תרצה מחץ מתנים קמיו ומשנאיו מן יקומון ולבנימן אמר
ידיד יהוה ישכן לבטח עליו חפף כל היום ובין כתפיו שכן
וליוסף אמר מבורכת יהוה ארצו ממגד שמים מטל ומתהום
רבצת תחת ומגד תבואת שמש ומגד גרש ירחים ומראש הרי
קדם ומגד גבעות עולם ומגד ארץ ומלאה ורצון שכני סנה
תבוא ברכה ליוסף לראש נזיר אחיו בכורו שורו הדר לו
וקרני ראם קרניו בהם עמים יחד ינגח אפסי ארץ והם רבבות
אפרים והם אלפי מנשה ולזבולן אמר שמח זבולן בצאתיך
ויששכר באהליך עמים הר יקראו שם יזבחו זבחי צדק כי
שפע ימים יינקו ושפוני טמוני חול ולגד אמר ברוך מרחיב
גד כלביא שכן וטרף זרוע אף קדקד וירא ראשית לו כי שם
חלקת מחוקק סופן ועם צדקות יעשה משפטיו עם ישראל
ולנפתלי אמר נפתלי שבע רצון ומלא ברכת יהוה ים ודרום
ירשה ולאשר אמר ברוך מבנים אשר יהי רצוי אחיו וטבל
בשמן רגלו ברזל ונחשת מנעליך וכימיך דבאך ולישרון אין
כאל רוכב שמים בעזרך ובגאותו שחקים מעונה אלהי קדם
ומתחת זרעות עולם ויגרש מפניך אויב ויאמר השמד ויישכן
ישראל בטח בדד עין יעקב אל ארץ דגן ותירוש אף שמיו
יערפו טל אשרי לך ישראל מי כמוך עם נושע ביהוה מגן
עזרך וחרב גאותך ויכחשו אויביך לך וכן תדרך על במותימו
וילך משה מערבות מואב אל הר נבו ראש הפסגה אשר על
פני יריחו וירהו יהוה את כל הארץ את הגלעד עד דן ואת
כל נפתלי ואת ארץ אפרים ומנשה ואת כל ארץ יהודה עד
הים האחרון ואת הנגב ואת הכקר את בקעת יריחו עיר
התמרים עד צוער ויאמר יהוה אליו זאת הארץ אשר נשבעתי
לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה הראיתיך בעיניך
ושמה לא תעבר ויקבר אתו בגיא בארץ מואב מול בית פעור
ולא ידע איש את קברתו עד היום הזה ומשה בן מאה ועשרים
שנה במותו לא כהתה עינו ולא נס לחה ויבכו בני ישראל את
משה בערבות מואב שלשים יום ויתמו ימי בכי אבל משה
ויהושע בן נון מלא רוח חכמה כי סמך משה את ידיו עליו
וישמעו אליו בני ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה את משה
ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו יהוה פנים אל
פנים לכל האתות והמופתים אשר שלחו יהוה לעשות בארץ
מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו ולכל היד החזקה
ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל ויהי
אחרי מות משה עבד יהוה ויאמר יהוה אל יהושע בן נון
משרת משה לאמר משה עבדי מת ועתה קום עבור את הירדן
הזה אתה וכל העם הזה אל הארץ אשר אנכי נתן להם לבני
ישראל כל מקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם נתתיו כאשר
דברתי אל משה מהמדבר והלבנון הזה ועד הנהר הגדול נהר
פרת כל ארץ החתים ועד הים הגדול מול מבואכם יהיה
גבלכם לא יתיצב איש בפניך כל ימי חייך כאשר הייתי עם
משה אהיה עמך לא אניחך ולא אעזבך חזק ואמץ כי אתה
תנחיל את העם הזה את הארץ אשר נשבעתי לאבותם לתת
להם רק חזק ואמץ מאד לשמר לעשות ככל התורה אשר
צוך משה עבדי אל תסור ממנו ימין ושמאל למען תשכיל
בכל אשר תלך לא ימוש ספר התורה הזה מפיך והגית בו
יומם ולילה למען תשמר לעשות ככל הכתוב בו כי אז תצליח
את דרכך ואז תשכיל הלא צויתיך חזק ואמץ אל תערץ ואל
תחת כי עמך יהוה אלהיך בכל אשר תלך ויצו יהושע את
שטרי העם לאמר עברו בקרב המחנה וצוו את העם לאמר
הכינו לכם צדה כי בעוד שלשת ימים אתם עברים את הירדן
הזה לבוא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם
לרשתה ולארבעים יום ולמשה נתן בעבר הירדן מזרחה
ויהושע שלח מן השטים שנים אנשים מרגלים חרש לאמר
לכו ראו את הארץ ואת יריחו וילכו ויבאו בית אשה זונה
ושמה רחב וישכבו שמה ויאמר למלך יריחו לאמר הנה אנשים
באו הלילה מבני ישראל לחפר את הארץ ושלח מלך יריחו
אל רחב לאמר הוצי האנשים הבאים אליך אשר באו לביתך
כי לחפר את כל הארץ באו ותקח האשה את שני האנשים
ותצפנם ותאמר כן אנשים באו אלי ולא ידעתי מאין המה
והיה השער לסגור בחשך והאנשים יצאו לא ידעתי אנה
הלכו האנשים רדפו מהר אחריהם כי תשיגום והיא העלתם
הגגה ותצפנם בפשתי העץ הערוכים לה על הגג ויצאו
האנשים בדרך הירדן על המעברות והשער סגרו אחרי יצאו
הרודפים אחריהם לא השיגום והיא טרם ישכבון ותעל אליהם
על הגג ותאמר אל האנשים ידעתי כי נתן יהוה לכם את
הארץ כי נפלה אימתכם עלינו וכי נמגו כל יושבי הארץ
מפניכם כי שמענו את אשר הוביש יהוה את מי ים סוף
מפניכם בצאתכם ממצרים ואשר עשיתם לשני מלכי האמרי
אשר בעבר הירדן לסיחון ולעוג אשר החרמתם אותם וכאשר
שמענו נמס לבנו ולא קם עוד רוח באיש מפניכם כי יהוה
אלהיכם הוא אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת ועתה
השבעו נא לי ביהוה כי עשיתי עמכם חסד ועשיתם גם אתם
עם בית אבי חסד ונתתם לי אות אמת והחייתם את אבי
ואת אמי ואת אחי ואת אחיותי ואת כל אשר להם והצלתם
את נפשותינו ממות ויאמרו להם האנשים נפשנו תחתיכם
למות אם לא תגידו את דברנו זה והיה בתת יהוה לנו את
הארץ ועשינו עמך חסד ואמת והורדתם בחבל בעד החלון
כי בית אמך הבית אשר אתה יושבת עליו החומה הוא ובחומה
היא יושבת ויאמר אליהם הרה תהרו כי פן ישובו הרודפים
ונחבאתם שם שלשת ימים עד שוב הרודפים ואחר תלכו
לדרככם ויאמרו אליה נקיים אנחנו מהשבעתך הזה אשר
השבעתנו בהבואנו בארץ את תקות חוט השני הזה בחלון
אשר הורדתנו בו בעד תאספי אל הבית אליך אבי ואמך
ואחיך וכל בית אביך תאספי אליך והיה כל אשר יצא
מדלתי בית חוצה דמו בראשו ואנחנו נקיים וכל אשר יהיה
את בבית תחתינו דמו בראשנו אם יד תהיה בו ואם תגידי
את דברנו זה והיינו נקיים מהשבעתך הזה אשר השבעתנו
ותאמר כמו דבריכם כן הוא ותשלחם וילכו ותקשר את תקות
החוט השני בחלון ויאמרו אליה נקיים אנחנו מהשבעתך הזה
אשר השבעתנו בהבואנו בארץ את תקות חוט השני הזה
בחלון אשר הורדתנו בו בעד תאספי אל הבית אליך אבי
ואמך ואחיך וכל בית אביך תאספי אליך והיה כל אשר יצא
מדלתי בית חוצה דמו בראשו ואנחנו נקיים וכל אשר יהיה
את בבית תחתינו דמו בראשנו אם יד תהיה בו ואם תגידי
את דברנו זה והיינו נקיים מהשבעתך הזה אשר השבעתנו
ותאמר כמו דבריכם כן הוא ותשלחם וילכו ותקשר את תקות
החוט השני בחלון

כי אם לפי

בלשון בהבורי עפ שמעתין משניות ובגמרא וכו׳ אמאי א. אמאי ג׳ ואמאי ה׳ ואמאי ו׳ בתוספתא ה׳ כולן לשלוח ב. אחת בבי׳ ת׳ לשלוח. ובמשנתינו ד׳ ה׳ ו׳ ז׳ ח׳ ט׳ ואמאי ג׳ ואמאי ד׳ ואמאי ה׳ ואמאי ו׳ ואמאי ז׳ ואמאי ח׳ ואמאי ט׳ ואמאי י׳ ואמאי י״א ואמאי י״ב ואמאי י״ג ואמאי י״ד ואמאי ט״ו ואמאי ט״ז ואמאי י״ז ואמאי י״ח ואמאי י״ט ואמאי כ׳ ואמאי כ״א ואמאי כ״ב ואמאי כ״ג ואמאי כ״ד ואמאי כ״ה ואמאי כ״ו ואמאי כ״ז ואמאי כ״ח ואמאי כ״ט ואמאי ל׳ ואמאי ל״א ואמאי ל״ב ואמאי ל״ג ואמאי ל״ד ואמאי ל״ה ואמאי ל״ו ואמאי ל״ז ואמאי ל״ח ואמאי ל״ט ואמאי מ׳ ואמאי מ״א ואמאי מ״ב ואמאי מ״ג ואמאי מ״ד ואמאי מ״ה ואמאי מ״ו ואמאי מ״ז ואמאי מ״ח ואמאי מ״ט ואמאי נ׳ ואמאי נ״א ואמאי נ״ב ואמאי נ״ג ואמאי נ״ד ואמאי נ״ה ואמאי נ״ו ואמאי נ״ז ואמאי נ״ח ואמאי נ״ט ואמאי ס׳ ואמאי ס״א ואמאי ס״ב ואמאי ס״ג ואמאי ס״ד ואמאי ס״ה ואמאי ס״ו ואמאי ס״ז ואמאי ס״ח ואמאי ס״ט ואמאי ע׳ ואמאי ע״א ואמאי ע״ב ואמאי ע״ג ואמאי ע״ד ואמאי ע״ה ואמאי ע״ו ואמאי ע״ז ואמאי ע״ח ואמאי ע״ט ואמאי פ׳ ואמאי פ״א ואמאי פ״ב ואמאי פ״ג ואמאי פ״ד ואמאי פ״ה ואמאי פ״ו ואמאי פ״ז ואמאי פ״ח ואמאי פ״ט ואמאי צ׳ ואמאי צ״א ואמאי צ״ב ואמאי צ״ג ואמאי צ״ד ואמאי צ״ה ואמאי צ״ו ואמאי צ״ז ואמאי צ״ח ואמאי צ״ט ואמאי ק׳ ואמאי ק״א ואמאי ק״ב ואמאי ק״ג ואמאי ק״ד ואמאי ק״ה ואמאי ק״ו ואמאי ק״ז ואמאי ק״ח ואמאי ק״ט ואמאי ר׳ ואמאי ר״א ואמאי ר״ב ואמאי ר״ג ואמאי ר״ד ואמאי ר״ה ואמאי ר״ו ואמאי ר״ז ואמאי ר״ח ואמאי ר״ט ואמאי ש׳ ואמאי ש״א ואמאי ש״ב ואמאי ש״ג ואמאי ש״ד ואמאי ש״ה ואמאי ש״ו ואמאי ש״ז ואמאי ש״ח ואמאי ש״ט ואמאי ת׳ ואמאי ת״א ואמאי ת״ב ואמאי ת״ג ואמאי ת״ד ואמאי ת״ה ואמאי ת״ו ואמאי ת״ז ואמאי ת״ח ואמאי ת״ט ואמאי תי׳ ואמאי תי״א ואמאי תי״ב ואמאי תי״ג ואמאי תי״ד ואמאי תי״ה ואמאי תי״ו ואמאי תי״ז ואמאי תי״ח ואמאי תי״ט ואמאי תכ׳ ואמאי תכ״א ואמאי תכ״ב ואמאי תכ״ג ואמאי תכ״ד ואמאי תכ״ה ואמאי תכ״ו ואמאי תכ״ז ואמאי תכ״ח ואמאי תכ״ט ואמאי תל׳ ואמאי תל״א ואמאי תל״ב ואמאי תל״ג ואמאי תל״ד ואמאי תל״ה ואמאי תל״ו ואמאי תל״ז ואמאי תל״ח ואמאי תל״ט ואמאי תמ׳ ואמאי תמ״א ואמאי תמ״ב ואמאי תמ״ג ואמאי תמ״ד ואמאי תמ״ה ואמאי תמ״ו ואמאי תמ״ז ואמאי תמ״ח ואמאי תמ״ט ואמאי תנ׳ ואמאי תנ״א ואמאי תנ״ב ואמאי תנ״ג ואמאי תנ״ד ואמאי תנ״ה ואמאי תנ״ו ואמאי תנ״ז ואמאי תנ״ח ואמאי תנ״ט ואמאי תס׳ ואמאי תס״א ואמאי תס״ב ואמאי תס״ג ואמאי תס״ד ואמאי תס״ה ואמאי תס״ו ואמאי תס״ז ואמאי תס״ח ואמאי תס״ט ואמאי תע׳ ואמאי תע״א ואמאי תע״ב ואמאי תע״ג ואמאי תע״ד ואמאי תע״ה ואמאי תע״ו ואמאי תע״ז ואמאי תע״ח ואמאי תע״ט ואמאי תפ׳ ואמאי תפ״א ואמאי תפ״ב ואמאי תפ״ג ואמאי תפ״ד ואמאי תפ״ה ואמאי תפ״ו ואמאי תפ״ז ואמאי תפ״ח ואמאי תפ״ט ואמאי תצ׳ ואמאי תצ״א ואמאי תצ״ב ואמאי תצ״ג ואמאי תצ״ד ואמאי תצ״ה ואמאי תצ״ו ואמאי תצ״ז ואמאי תצ״ח ואמאי תצ״ט ואמאי תק׳ ואמאי תק״א ואמאי תק״ב ואמאי תק״ג ואמאי תק״ד ואמאי תק״ה ואמאי תק״ו ואמאי תק״ז ואמאי תק״ח ואמאי תק״ט ואמאי תר׳ ואמאי תר״א ואמאי תר״ב ואמאי תר״ג ואמאי תר״ד ואמאי תר״ה ואמאי תר״ו ואמאי תר״ז ואמאי תר״ח ואמאי תר״ט ואמאי תש׳ ואמאי תש״א ואמאי תש״ב ואמאי תש״ג ואמאי תש״ד ואמאי תש״ה ואמאי תש״ו ואמאי תש״ז ואמאי תש״ח ואמאי תש״ט ואמאי תת׳ ואמאי תת״א ואמאי תת״ב ואמאי תת״ג ואמאי תת״ד ואמאי תת״ה ואמאי תת״ו ואמאי תת״ז ואמאי תת״ח ואמאי תת״ט ואמאי תתי׳ ואמאי תתי״א ואמאי תתי״ב ואמאי תתי״ג ואמאי תתי״ד ואמאי תתי״ה ואמאי תתי״ו ואמאי תתי״ז ואמאי תתי״ח ואמאי תתי״ט ואמאי תתכ׳ ואמאי תתכ״א ואמאי תתכ״ב ואמאי תתכ״ג ואמאי תתכ״ד ואמאי תתכ״ה ואמאי תתכ״ו ואמאי תתכ״ז ואמאי תתכ״ח ואמאי תתכ״ט ואמאי תתל׳ ואמאי תתל״א ואמאי תתל״ב ואמאי תתל״ג ואמאי תתל״ד ואמאי תתל״ה ואמאי תתל״ו ואמאי תתל״ז ואמאי תתל״ח ואמאי תתל״ט ואמאי תתמ׳ ואמאי תתמ״א ואמאי תתמ״ב ואמאי תתמ״ג ואמאי תתמ״ד ואמאי תתמ״ה ואמאי תתמ״ו ואמאי תתמ״ז ואמאי תתמ״ח ואמאי תתמ״ט ואמאי תתנ׳ ואמאי תתנ״א ואמאי תתנ״ב ואמאי תתנ״ג ואמאי תתנ״ד ואמאי תתנ״ה ואמאי תתנ״ו ואמאי תתנ״ז ואמאי תתנ״ח ואמאי תתנ״ט ואמאי תתס׳ ואמאי תתס״א ואמאי תתס״ב ואמאי תתס״ג ואמאי תתס״ד ואמאי תתס״ה ואמאי תתס״ו ואמאי תתס״ז ואמאי תתס״ח ואמאי תתס״ט ואמאי תתע׳ ואמאי תתע״א ואמאי תתע״ב ואמאי תתע״ג ואמאי תתע״ד ואמאי תתע״ה ואמאי תתע״ו ואמאי תתע״ז ואמאי תתע״ח ואמאי תתע״ט ואמאי תתפ׳ ואמאי תתפ״א ואמאי תתפ״ב ואמאי תתפ״ג ואמאי תתפ״ד ואמאי תתפ״ה ואמאי תתפ״ו ואמאי תתפ״ז ואמאי תתפ״ח ואמאי תתפ״ט ואמאי תתצ׳ ואמאי תתצ״א ואמאי תתצ״ב ואמאי תתצ״ג ואמאי תתצ״ד ואמאי תתצ״ה ואמאי תתצ״ו ואמאי תתצ״ז ואמאי תתצ״ח ואמאי תתצ״ט ואמאי תתק׳ ואמאי תתק״א ואמאי תתק״ב ואמאי תתק״ג ואמאי תתק״ד ואמאי תתק״ה ואמאי תתק״ו ואמאי תתק״ז ואמאי תתק״ח ואמאי תתק״ט ואמאי תתר׳ ואמאי תתר״א ואמאי תתר״ב ואמאי תתר״ג ואמאי תתר״ד ואמאי תתר״ה ואמאי תתר״ו ואמאי תתר״ז ואמאי תתר״ח ואמאי תתר״ט ואמאי תתש׳ ואמאי תתש״א ואמאי תתש״ב ואמאי תתש״ג ואמאי תתש״ד ואמאי תתש״ה ואמאי תתש״ו ואמאי תתש״ז ואמאי תתש״ח ואמאי תתש״ט ואמאי תתת׳ ואמאי תתת״א ואמאי תתת״ב ואמאי תתת״ג ואמאי תתת״ד ואמאי תתת״ה ואמאי תתת״ו ואמאי תתת״ז ואמאי תתת״ח ואמאי תתת״ט ואמאי תתתי׳ ואמאי תתתי״א ואמאי תתתי״ב ואמאי תתתי״ג ואמאי תתתי״ד ואמאי תתתי״ה ואמאי תתתי״ו ואמאי תתתי״ז ואמאי תתתי״ח ואמאי תתתי״ט ואמאי תתתכ׳ ואמאי תתתכ״א ואמאי תתתכ״ב ואמאי תתתכ״ג ואמאי תתתכ״ד ואמאי תתתכ״ה ואמאי תתתכ״ו ואמאי תתתכ״ז ואמאי תתתכ״ח ואמאי תתתכ״ט ואמאי תתתל׳ ואמאי תתתל״א ואמאי תתתל״ב ואמאי תתתל״ג ואמאי תתתל״ד ואמאי תתתל״ה ואמאי תתתל״ו ואמאי תתתל״ז ואמאי תתתל״ח ואמאי תתתל״ט ואמאי תתתמ׳ ואמאי תתתמ״א ואמאי תתתמ״ב ואמאי תתתמ״ג ואמאי תתתמ״ד ואמאי תתתמ״ה ואמאי תתתמ״ו ואמאי תתתמ״ז ואמאי תתתמ״ח ואמאי תתתמ״ט ואמאי תתתנ׳ ואמאי תתתנ״א ואמאי תתתנ״ב ואמאי תתתנ״ג ואמאי תתתנ״ד ואמאי תתתנ״ה ואמאי תתתנ״ו ואמאי תתתנ״ז ואמאי תתתנ״ח ואמאי תתתנ״ט ואמאי תתתס׳ ואמאי תתתס״א ואמאי תתתס״ב ואמאי תתתס״ג ואמאי תתתס״ד ואמאי תתתס״ה ואמאי תתתס״ו ואמאי תתתס״ז ואמאי תתתס״ח ואמאי תתתס״ט ואמאי תתתע׳ ואמאי תתתע״א ואמאי תתתע״ב ואמאי תתתע״ג ואמאי תתתע״ד ואמאי תתתע״ה ואמאי תתתע״ו ואמאי תתתע״ז ואמאי תתתע״ח ואמאי תתתע״ט ואמאי תתתפ׳ ואמאי תתתפ״א ואמאי תתתפ״ב ואמאי תתתפ״ג ואמאי תתתפ״ד ואמאי תתתפ״ה ואמאי תתתפ״ו ואמאי תתתפ״ז ואמאי תתתפ״ח ואמאי תתתפ״ט ואמאי תתתצ׳ ואמאי תתתצ״א ואמאי תתתצ״ב ואמאי תתתצ״ג ואמאי תתתצ״ד ואמאי תתתצ״ה ואמאי תתתצ״ו ואמאי תתתצ״ז ואמאי תתתצ״ח ואמאי תתתצ״ט ואמאי תתתק׳ ואמאי תתתק״א ואמאי תתתק״ב ואמאי תתתק״ג ואמאי תתתק״ד ואמאי תתתק״ה ואמאי תתתק״ו ואמאי תתתק״ז ואמאי תתתק״ח ואמאי תתתק״ט ואמאי תתתר׳ ואמאי תתתר״א ואמאי תתתר״ב ואמאי תתתר״ג ואמאי תתתר״ד ואמאי תתתר״ה ואמאי תתתר״ו ואמאי תתתר״ז ואמאי תתתר״ח ואמאי תתתר״ט ואמאי תתתש׳ ואמאי תתתש״א ואמאי תתתש״ב ואמאי תתתש״ג ואמאי תתתש״ד ואמאי תתתש״ה ואמאי תתתש״ו ואמאי תתתש״ז ואמאי תתתש״ח ואמאי תתתש״ט ואמאי תתתת׳ ואמאי תתתת״א ואמאי תתתת״ב ואמאי תתתת״ג ואמאי תתתת״ד ואמאי תתתת״ה ואמאי תתתת״ו ואמאי תתתת״ז ואמאי תתתת״ח ואמאי תתתת״ט ואמאי תתתתי׳ ואמאי תתתתי״א ואמאי תתתתי״ב ואמאי תתתתי״ג ואמאי תתתתי״ד ואמאי תתתתי״ה ואמאי תתתתי״ו ואמאי תתתתי״ז ואמאי תתתתי״ח ואמאי תתתתי״ט ואמאי תתתתכ׳ ואמאי תתתתכ״א ואמאי תתתתכ״ב ואמאי תתתתכ״ג ואמאי תתתתכ״ד ואמאי תתתתכ״ה ואמאי תתתתכ״ו ואמאי תתתתכ״ז ואמאי תתתתכ״ח ואמאי תתתתכ״ט ואמאי תתתתל׳ ואמאי תתתתל״א ואמאי תתתתל״ב ואמאי תתתתל״ג ואמאי תתתתל״ד ואמאי תתתתל״ה ואמאי תתתתל״ו ואמאי תתתתל״ז ואמאי תתתתל״ח ואמאי תתתתל״ט ואמאי תתתתמ׳ ואמאי תתתתמ״א ואמאי תתתתמ״ב ואמאי תתתתמ״ג ואמאי תתתתמ״ד ואמאי תתתתמ״ה ואמאי תתתתמ״ו ואמאי תתתתמ״ז ואמאי תתתתמ״ח ואמאי תתתתמ״ט ואמאי תתתתנ׳ ואמאי תתתתנ״א ואמאי תתתתנ״ב ואמאי תתתתנ״ג ואמאי תתתתנ״ד ואמאי תתתתנ״ה ואמאי תתתתנ״ו ואמאי תתתתנ״ז ואמאי תתתתנ״ח ואמאי תתתתנ״ט ואמאי תתתתס׳ ואמאי תתתתס״א ואמאי תתתתס״ב ואמאי תתתתס״ג ואמאי תתתתס״ד ואמאי תתתתס״ה ואמאי תתתתס״ו ואמאי תתתתס״ז ואמאי תתתתס״ח ואמאי תתתתס״ט ואמאי תתתתע׳ ואמאי תתתתע״א ואמאי תתתתע״ב ואמאי תתתתע״ג ואמאי תתתתע״ד ואמאי תתתתע״ה ואמאי תתתתע״ו ואמאי תתתתע״ז ואמאי תתתתע״ח ואמאי תתתתע״ט ואמאי תתתתפ׳ ואמאי תתתתפ״א ואמאי תתתתפ״ב ואמאי תתתתפ״ג ואמאי תתתתפ״ד ואמאי תתתתפ״ה ואמאי תתתתפ״ו ואמאי תתתתפ״ז ואמאי תתתתפ״ח ואמאי תתתתפ״ט ואמאי תתתתצ׳ ואמאי תתתתצ״א ואמאי תתתתצ״ב ואמאי תתתתצ״ג ואמאי תתתתצ״ד ואמאי תתתתצ״ה ואמאי תתתתצ״ו ואמאי תתתתצ״ז ואמאי תתתתצ״ח ואמאי תתתתצ״ט ואמאי תתתתק׳ ואמאי תתתתק״א ואמאי תתתתק״ב ואמאי תתתתק״ג ואמאי תתתתק״ד ואמאי תתתתק״ה ואמאי תתתתק״ו ואמאי תתתתק״ז ואמאי תתתתק״ח ואמאי תתתתק״ט ואמאי תתתתר׳ ואמאי תתתתר״א ואמאי תתתתר״ב ואמאי תתתתר״ג ואמאי תתתתר״ד ואמאי תתתתר״ה ואמאי תתתתר״ו ואמאי תתתתר״ז ואמאי תתתתר״ח ואמאי תתתתר״ט ואמאי תתתתש׳ ואמאי תתתתש״א ואמאי תתתתש״ב ואמאי תתתתש״ג ואמאי תתתתש״ד ואמאי תתתתש״ה ואמאי תתתתש״ו ואמאי תתתתש״ז ואמאי תתתתש״ח ואמאי תתתתש״ט ואמאי תתתתת׳ ואמאי תתתתת״א ואמאי תתתתת״ב ואמאי תתתתת״ג ואמאי תתתתת״ד ואמאי תתתתת״ה ואמאי תתתתת״ו ואמאי תתתתת״ז ואמאי תתתתת״ח ואמאי תתתתת״ט ואמאי תתתתתי׳ ואמאי תתתתתי״א ואמאי תתתתתי״ב ואמאי תתתתתי״ג ואמאי תתתתתי״ד ואמאי תתתתתי״ה ואמאי תתתתתי״ו ואמאי תתתתתי״ז ואמאי תתתתתי״ח ואמאי תתתתתי״ט ואמאי תתתתתכ׳ ואמאי תתתתתכ״א ואמאי תתתתתכ״ב ואמאי תתתתתכ״ג ואמאי תתתתתכ״ד ואמאי תתתתתכ״ה ואמאי תתתתתכ״ו ואמאי תתתתתכ״ז ואמאי תתתתתכ״ח ואמאי תתתתתכ״ט ואמאי תתתתתל׳ ואמאי תתתתתל״א ואמאי תתתתתל״ב ואמאי תתתתתל״ג ואמאי תתתתתל״ד ואמאי תתתתתל״ה ואמאי תתתתתל״ו ואמאי תתתתתל״ז ואמאי תתתתתל״ח ואמאי תתתתתל״ט ואמאי תתתתתמ׳ ואמאי תתתתתמ״א ואמאי תתתתתמ״ב ואמאי תתתתתמ״ג ואמאי תתתתתמ״ד ואמאי תתתתתמ״ה ואמאי תתתתתמ״ו ואמאי תתתתתמ״ז ואמאי תתתתתמ״ח ואמאי תתתתתמ״ט ואמאי תתתתתנ׳ ואמאי תתתתתנ״א ואמאי תתתתתנ״ב ואמאי תתתתתנ״ג ואמאי תתתתתנ״ד ואמאי תתתתתנ״ה ואמאי תתתתתנ״ו ואמאי תתתתתנ״ז ואמאי תתתתתנ״ח ואמאי תתתתתנ״ט ואמאי תתתתתס׳ ואמאי תתתתתס״א ואמאי תתתתתס״ב ואמאי תתתתתס״ג ואמאי תתתתתס״ד ואמאי תתתתתס״ה ואמאי תתתתתס״ו ואמאי תתתתתס״ז ואמאי תתתתתס״ח ואמאי תתתתתס״ט ואמאי תתתתתע׳ ואמאי תתתתתע״א ואמאי תתתתתע״ב ואמאי תתתתתע״ג ואמאי תתתתתע״ד ואמאי תתתתתע״ה ואמאי תתתתתע״ו ואמאי תתתתתע״ז ואמאי תתתתתע״ח ואמאי תתתתתע״ט ואמאי תתתתתפ׳ ואמאי תתתתתפ״א ואמאי תתתתתפ״ב ואמאי תתתתתפ״ג ואמאי תתתתתפ״ד ואמאי תתתתתפ״ה ואמאי תתתתתפ״ו ואמאי תתתתתפ״ז ואמאי תתתתתפ״ח ואמאי תתתתתפ״ט ואמאי תתתתתצ׳ ואמאי תתתתתצ״א ואמאי תתתתתצ״ב ואמאי תתתתתצ״ג ואמאי תתתתתצ״ד ואמאי תתתתתצ״ה ואמאי תתתתתצ״ו ואמאי תתתתתצ״ז ואמאי תתתתתצ״ח ואמאי תתתתתצ״ט ואמאי תתתתתק׳ ואמאי תתתתתק״א ואמאי תתתתתק״ב ואמאי תתתתתק״ג ואמאי תתתתתק״ד ואמאי תתתתתק״ה ואמאי תתתתתק״ו ואמאי תתתתתק״ז ואמאי תתתתתק״ח ואמאי תתתתתק״ט ואמאי תתתתתר׳ ואמאי תתתתתר״א ואמאי תתתתתר״ב ואמאי תתתתתר״ג ואמאי תתתתתר״ד ואמאי תתתתתר״ה ואמאי תתתתתר״ו ואמאי תתתתתר״ז ואמאי תתתתתר״ח ואמאי תתתתתר״ט ואמאי תתתתתש׳ ואמאי תתתתתש״א ואמאי תתתתתש״ב ואמאי תתתתתש״ג ואמאי תתתתתש״ד ואמאי תתתתתש״ה ואמאי תתתתתש״ו ואמאי תתתתתש״ז ואמאי תתתתתש״ח ואמאי תתתתתש״ט ואמאי תתתתתת׳ ואמאי תתתתתת״א ואמאי תתתתתת״ב ואמאי תתתתתת״ג ואמאי תתתתתת״ד ואמאי תתתתתת״ה ואמאי תתתתתת״ו ואמאי תתתתתת״ז ואמאי תתתתתת״ח ואמאי תתתתתת״ט ואמאי תתתתתתי׳ ואמאי תתתתתתי״א ואמאי תתתתתתי״ב ואמאי תתתתתתי״ג ואמאי תתתתתתי״ד ואמאי תתתתתתי״ה ואמאי תתתתתתי״ו ואמאי תתתתתתי״ז ואמאי תתתתתתי״ח ואמאי תתתתתתי״ט ואמאי תתתתתתכ׳ ואמאי תתתתתתכ״א ואמאי תתתתתתכ״ב ואמאי תתתתתתכ״ג ואמאי תתתתתתכ״ד ואמאי תתתתתתכ״ה ואמאי תתתתתתכ״ו ואמאי תתתתתתכ״ז ואמאי תתתתתתכ״ח ואמאי תתתתתתכ״ט ואמאי תתתתתתל׳ ואמאי תתתתתתל״א ואמאי תתתתתתל״ב ואמאי תתתתתתל״ג ואמאי תתתתתתל״ד ואמאי תתתתתתל״ה ואמאי תתתתתתל״ו ואמאי תתתתתתל״ז ואמאי תתתתתתל״ח ואמאי תתתתתתל״ט ואמאי תתתתתתמ׳ ואמאי תתתתתתמ״א ואמאי תתתתתתמ״ב ואמאי תתתתתתמ״ג ואמאי תתתתתתמ״ד ואמאי תתתתתתמ״ה ואמאי תתתתתתמ״ו ואמאי תתתתתתמ״ז ואמאי תתתתתתמ״ח ואמאי תתתתתתמ״ט ואמאי תתתתתתנ׳ ואמאי תתתתתתנ״א ואמאי תתתתתתנ״ב ואמאי תתתתתתנ״ג ואמאי תתתתתתנ״ד ואמאי תתתתתתנ״ה ואמאי תתתתתתנ״ו ואמאי תתתתתתנ״ז ואמאי תתתתתתנ״ח ואמאי תתתתתתנ״ט ואמאי תתתתתתס׳ ואמאי תתתתתתס״א ואמאי תתתתתתס״ב ואמאי תתתתתתס״ג ואמאי תתתתתתס״ד ואמאי תתתתתתס״ה ואמאי תתתתתתס״ו ואמאי תתתתתתס״ז ואמאי תתתתתתס״ח ואמאי תתתתתתס״ט ואמאי תתתתתתע׳ ואמאי תתתתתתע״א ואמאי תתתתתתע״ב ואמאי תתתתתתע״ג ואמאי תתתתתתע״ד ואמאי תתתתתתע״ה ואמאי תתתתתתע״ו ואמאי תתתתתתע״ז ואמאי תתתתתתע״ח ואמאי תתתתתתע״ט ואמאי תתתתתתפ׳ ואמאי תתתתתתפ״א ואמאי תתתתתתפ״ב ואמאי תתתתתתפ״ג ואמאי תתתתתתפ״ד ואמאי תתתתתתפ״ה ואמאי תתתתתתפ״ו ואמאי תתתתתתפ״ז ואמאי תתתתתתפ״ח ואמאי תתתתתתפ״ט ואמאי תתתתתתצ׳ ואמאי תתתתתתצ״א ואמאי תתתתתתצ״ב ואמאי תתתתתתצ״ג ואמאי תתתתתתצ״ד ואמאי תתתתתתצ״ה ואמאי תתתתתתצ״ו ואמאי תתתתתתצ״ז ואמאי תתתתתתצ״ח ואמאי תתתתתתצ״ט ואמאי תתתתתתק׳ ואמאי תתתתתתק״א ואמאי תתתתתתק״ב ואמאי תתתתתתק״ג ואמאי תתתתתתק״ד ואמאי תתתתתתק״ה ואמאי תתתתתתק״ו ואמאי תתתתתתק״ז ואמאי תתתתתתק״ח ואמאי תתתתתתק״ט ואמאי תתתתתתר׳ ואמאי תתתתתתר״א ואמאי תתתתתתר״ב ואמאי תתתתתתר״ג ואמאי תתתתתתר״ד ואמאי תתתתתתר״ה ואמאי תתתתתתר״ו ואמאי תתתתתתר״ז ואמאי תתתתתתר״ח ואמאי תתתתתתר״ט ואמאי תתתתתתש׳ ואמאי תתתתתתש״א ואמאי תתתתתתש״ב ואמאי תתתתתתש״ג ואמאי תתתתתתש״ד ואמאי תתתתתתש״ה ואמאי תתתתתתש״ו ואמאי תתתתתתש״ז ואמאי תתתתתתש״ח ואמאי תתתתתתש״ט ואמאי תתתתתתת׳ ואמאי תתתתתתת״א ואמאי תתתתתתת״ב ואמאי תתתתתתת״ג ואמאי תתתתתתת״ד ואמאי תתתתתתת״ה ואמאי תתתתתתת״ו ואמאי תתתתתתת״ז ואמאי תתתתתתת״ח ואמאי תתתתתתת״ט ואמאי תתתתתתתי׳ ואמאי תתתתתתתי״א ואמאי תתתתתתתי״ב ואמאי תתתתתתתי״ג ואמאי תתתתתתתי״ד ואמאי תתתתתתתי״ה ואמאי תתתתתתתי״ו ואמאי תתתתתתתי״ז ואמאי תתתתתתתי״ח ואמאי תתתתתתתי״ט ואמאי תתתתתתתכ׳ ואמאי תתתתתתתכ״א ואמאי תתתתתתתכ״ב ואמאי תתתתתתתכ״ג ואמאי תתתתתתתכ״ד ואמאי תתתתתתתכ״ה ואמאי תתתתתתתכ״ו ואמאי תתתתתתתכ״ז ואמאי תתתתתתתכ״ח ואמאי תתתתתתתכ״ט ואמאי תתתתתתתל׳ ואמאי תתתתתתתל״א ואמאי תתתתתתתל״ב ואמאי תתתתתתתל״ג ואמאי תתתתתתתל״ד ואמאי תתתתתתתל״ה ואמאי תתתתתתתל״ו ואמאי תתתתתתתל״ז ואמאי תתתתתתתל״ח ואמאי תתתתתתתל״ט ואמאי תתתתתתתמ׳ ואמאי תתתתתתתמ״א ואמאי תתתתתתתמ״ב ואמאי תתתתתתתמ״ג ואמאי תתתתתתתמ״ד ואמאי תתתתתתתמ״ה ואמאי תתתתתתתמ״ו ואמאי תתתתתתתמ״ז ואמאי תתתתתתתמ״ח ואמאי תתתתתתתמ״ט ואמאי תתתתתתתנ׳ ואמאי תתתתתתתנ״א ואמאי תתתתתתתנ״ב ואמאי תתתתתתתנ״ג ואמאי תתתתתתתנ״ד ואמאי תתתתתתתנ״ה ואמאי תתתתתתתנ״ו ואמאי תתתתתתתנ״ז ואמאי תתתתתתתנ״ח ואמאי תתתתתתתנ״ט ואמאי תתתתתתתס׳ ואמאי תתתתתתתס״א ואמאי תתתתתתתס״ב ואמאי תתתתתתתס״ג ואמאי תתתתתתתס״ד ואמאי תתתתתתתס״ה ואמאי תתתתתתתס״ו ואמאי תתתתתתתס״ז ואמאי תתתתתתתס״ח ואמאי תתתתתתתס״ט ואמאי תתתתתתתע׳ ואמאי תתתתתתתע״א ואמאי תתתתתתתע״ב ואמאי תתתתתתתע״ג ואמאי תתתתתתתע״ד ואמאי תתתתתתתע״ה ואמאי תתתתתתתע״ו ואמאי תתתתתתתע״ז ואמאי תתתתתתתע״ח ואמאי תתתתתתתע״ט ואמאי תתתתתתתפ׳ ואמאי תתתתתתתפ״א ואמאי תתתתתתתפ״ב ואמאי תתתתתתתפ״ג ואמאי תתתתתתתפ״ד ואמאי תתתתתתתפ״ה ואמאי תתתתתתתפ״ו ואמאי תתתתתתתפ״ז ואמאי תתתתתתתפ״ח ואמאי תתתתתתתפ״ט ואמאי תתתתתתתצ׳ ואמאי תתתתתתתצ״א ואמאי תתתתתתתצ״ב ואמאי תתתתתתתצ״ג ואמאי תתתתתתתצ״ד ואמאי תתתתתתתצ״ה ואמאי תתתתתתתצ״ו ואמאי תתתתתתתצ״ז ואמאי תתתתתתתצ״ח ואמאי תתתתתתתצ״ט ואמאי תתתתתתתק׳ ואמאי תתתתתתתק״א ואמאי תתתתתתתק״ב ואמאי תתתתתתתק״ג ואמאי תתתתתתתק״ד ואמאי תתתתתתתק״ה ואמאי תתתתתתתק״ו ואמאי תתתתתתתק״ז ואמאי תתתתתתתק״ח ואמאי תתתתתתתק״ט ואמאי תתתתתתתר׳ ואמאי תתתתתתתר״א ואמאי תתתתתתתר״ב ואמאי תתתתתתתר״ג ואמאי תתתתתתתר״ד ואמאי תתתתתתתר״ה ואמאי תתתתתתתר״ו ואמאי תתתתתתתר״ז ואמאי תתתתתתתר״ח ואמאי תתתתתתתר״ט ואמאי תתתתתתתש׳ ואמאי תתתתתתתש״א ואמאי תתתתתתתש״ב ואמאי תתתתתתתש״ג ואמאי תתתתתתתש״ד ואמאי תתתתתתתש״ה ואמאי תתתתתתתש״ו ואמאי תתתתתתתש״ז ואמאי תתתתתתתש״ח ואמאי תתתתתתתש״ט ואמאי תתתתתתתת׳ ואמאי תתתתתתתת״א ואמאי תתתתתתתת״ב ואמאי תתתתתתתת״ג ואמאי תתתתתתתת״ד ואמאי תתתתתתתת״ה ואמאי תתתתתתתת״ו ואמאי תתתתתתתת״ז ואמאי תתתתתתתת״ח ואמאי תתתתתתתת״ט ואמאי תתתתתתתתי׳ ואמאי תתתתתתתתי״א ואמאי תתתתתתתתי״ב ואמאי תתתתתתתתי״ג ואמאי תתתתתתתתי״ד ואמאי תתתתתתתתי״ה ואמאי תתתתתתתתי״ו ואמאי תתתתתתתתי״ז ואמאי תתתתתתתתי״ח ואמאי תתתתתתתתי״ט ואמאי תתתתתתתתכ׳ ואמאי תתתתתתתתכ״א ואמאי תתתתתתתתכ״ב ואמאי תתתתתתתתכ״ג ואמאי תתתתתתתתכ״ד ואמאי תתתתתתתתכ״ה ואמאי תתתתתתתתכ״ו ואמאי תתתתתתתתכ״ז ואמאי תתתתתתתתכ״ח ואמאי תתתתתתתתכ״ט ואמאי תתתתתתתתל׳ ואמאי תתתתתתתתל״א ואמאי תתתתתתתתל״ב ואמאי תתתתתתתתל״ג ואמאי תתתתתתתתל״ד ואמאי תתתתתתתתל״ה ואמאי תתתתתתתתל״ו ואמאי תתתתתתתתל״ז ואמאי תתתתתתתתל״ח ואמאי תתתתתתתתל״ט ואמאי תתתתתתתתמ׳ ואמאי תתתתתתתתמ״א ואמאי תתתתתתתתמ״ב ואמאי תתתתתתתתמ״ג ואמאי תתתתתתתתמ״ד ואמאי תתתתתתתתמ״ה ואמאי תתתתתתתתמ״ו ואמאי תתתתתתתתמ״ז ואמאי תתתתתתתתמ״ח ואמאי תתתתתתתתמ״ט ואמאי תתתתתתתתנ׳ ואמאי תתתתתתתתנ״א ואמאי תתתתתתתתנ״ב ואמאי תתתתתתתתנ״ג ואמאי תתתתתתתתנ״ד ואמאי תתתתתתתתנ״ה ואמאי תתתתתתתתנ״ו ואמאי תתתתתתתתנ״ז ואמאי תתתתתתתתנ״ח ואמאי תתתתתתתתנ״ט ואמאי תתתתתתתתס׳ ואמאי תתתתתתתתס״א ואמאי תתתתתתתתס״ב ואמאי תתתתתתתתס״ג ואמאי תתתתתתתתס״ד ואמאי תתתתתתתתס״ה ואמאי תתתתתתתתס״ו ואמאי תתתתתתתתס״ז ואמאי תתתתתתתתס״ח ואמאי תתתתתתתתס״ט ואמאי תתתתתתתתע׳ ואמאי תתתתתתתתע״א ואמאי תתתתתתתתע״ב ואמאי תתתתתתתתע״ג ואמאי תתתתתתתתע״ד ואמאי תתתתתתתתע״ה ואמאי תתתתתתתתע״ו ואמאי תתתתתתתתע״ז ואמאי תתתתתתתתע״ח ואמאי תתתתתתתתע״ט ואמאי תתתתתתתתפ׳ ואמאי תתתתתתתתפ״א ואמאי תתתתתתתתפ״ב ואמאי תתתתתתתתפ״ג ואמאי תתתתתתתתפ״ד ואמאי תתתתתתתתפ״ה ואמאי תתתתתתתתפ״ו ואמאי תתתתתתתתפ״ז ואמאי תתתתתתתתפ״ח ואמאי תתתתתתתתפ״ט ואמאי תתתתתתתתצ׳ ואמאי תתתתתתתתצ״א ואמאי תתתתתתתתצ״ב ואמאי תתתתתתתתצ״ג ואמאי תתתתתתתתצ״ד ואמאי תתתתתתתתצ״ה ואמאי תתתתתתתתצ״ו ואמאי תתתתתתתתצ״ז ואמאי תתתתתתתתצ״ח ואמאי תתתתתתתתצ״ט ואמאי תתתתתתתתק׳ ואמאי תתתתתתתתק״א ואמאי תתתתתתתתק״ב ואמאי תתתתתתתתק״ג ואמאי תתתתתתתתק״ד ואמאי תתתתתתתתק״ה ואמאי תתתתתתתתק״ו ואמאי תתתתתתתתק״ז ואמאי תתתתתתתתק״ח ואמאי תתתתתתתתק״ט ואמאי תתתתתתתתר׳ ואמאי תתתתתתתתר״א ואמאי תתתתתתתתר״ב ואמאי תתתתתתתתר״ג ואמאי תתתתתתתתר״ד ואמאי תתתתתתתתר״ה ואמאי תתתתתתתתר״ו ואמאי תתתתתתתתר״ז ואמאי תתתתתתתתר״ח ואמאי תתתתתתתתר״ט ואמאי תתתתתתתתש׳ ואמאי תתתתתתתתש״א ואמאי תתתתתתתתש״ב ואמאי תתתתתתתתש״ג ואמאי תתתתתתתתש״ד ואמאי תתתתתתתתש״ה ואמאי תתתתתתתתש״ו ואמאי תתתתתתתתש״ז ואמאי תתתתתתתתש״ח ואמאי תתתתתתתתש״ט ואמאי תתתתתתתתת׳ ואמאי תתתתתתתתת״א ואמאי תתתתתתתתת״ב ואמאי תתתתתתתתת״ג ואמאי תתתתתתתתת״ד ואמאי תתתתתתתתת״ה ואמאי תתתתתתתתת״ו ואמאי תתתתתתתתת״ז ואמאי תתתתתתתתת״ח ואמאי תתתתתתתתת״ט ואמאי תתתתתתתתתי׳ ואמאי תתתתתתתתתי״א ואמאי תתתתתתתתתי״ב ואמאי תתתתתתתתתי״ג ואמאי תתתתתתתתתי״ד ואמאי תתתתתתתתתי״ה ואמאי תתתתתתתתתי״ו ואמאי תתתתתתתתתי״

ואם הוא מחזיק בשטר ואומר שכבר נפרע לו ואין לו עדים
ואין השטר בידו אלא שהוא מכיר בחתימת ידו ובחתימת
עדיו ואומר שכבר נפרע לו ואין לו עדים ואין השטר בידו
אלא שהוא מכיר בחתימת ידו ובחתימת עדיו ואומר שכבר
נפרע לו ואין לו עדים ואין השטר בידו אלא שהוא מכיר
בחתימת ידו ובחתימת עדיו ואומר שכבר נפרע לו ואין לו
עדים ואין השטר בידו אלא שהוא מכיר בחתימת ידו
ובחתימת עדיו ואומר שכבר נפרע לו ואין לו עדים ואין
השטר בידו אלא שהוא מכיר בחתימת ידו ובחתימת עדיו
ואומר שכבר נפרע לו ואין לו עדים ואין השטר בידו אלא
שהוא מכיר בחתימת ידו ובחתימת עדיו ואומר שכבר נפרע
לו ואין לו עדים ואין השטר בידו אלא שהוא מכיר בחתימת
ידו ובחתימת עדיו ואומר שכבר נפרע לו ואין לו עדים
ואין השטר בידו אלא שהוא מכיר בחתימת ידו ובחתימת
עדיו ואומר שכבר נפרע לו ואין לו עדים ואין השטר בידו
אלא שהוא מכיר בחתימת ידו ובחתימת עדיו ואומר שכבר
נפרע לו ואין לו עדים ואין השטר בידו אלא שהוא מכיר
בחתימת ידו ובחתימת עדיו ואומר שכבר נפרע לו ואין לו
עדים ואין השטר בידו אלא שהוא מכיר בחתימת ידו
ובחתימת עדיו ואומר שכבר נפרע לו ואין לו עדים ואין
השטר בידו אלא שהוא מכיר בחתימת ידו ובחתימת עדיו
ואומר שכבר נפרע לו ואין לו עדים ואין השטר בידו אלא
שהוא מכיר בחתימת ידו ובחתימת עדיו ואומר שכבר נפרע

ואם יש לו בנים ובנותיו ואין לו אלא בן אחד ובת אחת הבן נוטל שני חלקים והבת נוטלת חלק אחד

ואם לא יכול לעמוד בפני הרוח ונופל ומת בתוך ג' ימים מיום שנפל הרי זה בחזקת שנהרג מחמת הרוח ואין צריך לומר שהוא פטור מן הדמים אלא אפילו אם נפל הבנין מחמת עצמו ולא מחמת הרוח ואחר שנפל הבנין נפל עליו אדם ומת בתוך ג' ימים מיום שנפל הבנין הרי זה בחזקת שנהרג מחמת הבנין

ואם לא יכול לעמוד בפני הרוב ויברח ויפול בידי הרוב ויהרגוהו
הרי זה בכלל הנהרגים על קדושת השם ואין עליהם חיוב דמים
ואפילו הרגוהו בשעת הברחו הרי זה נהרג על קדושת השם
ואין עליהם חיוב דמים ואפילו הרגוהו בשעת הברחו הרי זה נהרג
על קדושת השם ואין עליהם חיוב דמים ואפילו הרגוהו בשעת הברחו
הרי זה נהרג על קדושת השם ואין עליהם חיוב דמים ואפילו
הרגוהו בשעת הברחו הרי זה נהרג על קדושת השם ואין עליהם
חיוב דמים ואפילו הרגוהו בשעת הברחו הרי זה נהרג על קדושת
השם ואין עליהם חיוב דמים ואפילו הרגוהו בשעת הברחו הרי
זה נהרג על קדושת השם ואין עליהם חיוב דמים ואפילו הרגוהו
בשעת הברחו הרי זה נהרג על קדושת השם ואין עליהם חיוב
דמים ואפילו הרגוהו בשעת הברחו הרי זה נהרג על קדושת השם
ואין עליהם חיוב דמים ואפילו הרגוהו בשעת הברחו הרי זה
נהרג על קדושת השם ואין עליהם חיוב דמים ואפילו הרגוהו
בשעת הברחו הרי זה נהרג על קדושת השם ואין עליהם חיוב
דמים ואפילו הרגוהו בשעת הברחו הרי זה נהרג על קדושת
השם ואין עליהם חיוב דמים ואפילו הרגוהו בשעת הברחו הרי
זה נהרג על קדושת השם ואין עליהם חיוב דמים ואפילו
הרגוהו בשעת הברחו הרי זה נהרג על קדושת השם ואין
עליהם חיוב דמים ואפילו הרגוהו בשעת הברחו הרי זה נהרג
על קדושת השם ואין עליהם חיוב דמים ואפילו הרגוהו
בשעת הברחו הרי זה נהרג על קדושת השם ואין עליהם
חיוב דמים ואפילו הרגוהו בשעת הברחו הרי זה נהרג
על קדושת השם ואין עליהם חיוב דמים ואפילו
הרגוהו בשעת הברחו הרי זה נהרג על קדושת
השם ואין עליהם חיוב דמים ואפילו הרגוהו
בשעת הברחו הרי זה נהרג על קדושת
השם ואין עליהם חיוב דמים ואפילו
הרגוהו בשעת הברחו הרי זה נהרג
על קדושת השם ואין עליהם
חיוב דמים ואפילו הרגוהו
בשעת הברחו הרי זה נהרג
על קדושת השם ואין
עליהם חיוב דמים
ואפילו הרגוהו
בשעת הברחו
הרי זה נהרג
על קדושת
השם ואין
עליהם
חיוב
דמים

ואם כן אין בהוצאו מעמד ופעולה שנעשה כדרכו משום שבת. ולפי זה אותו שרוצין
לעשות בשבת לצורך מצוה יעשה קודם שבת ויניחנו שם עד השבת. ואם לא עשה
כראוי על פי הדרוש בשבת יש לו לבטל בהוצאו ולא יעשה עוד. ובקולו רבינו
יונה ז"ל שבת אלו לא עשה עוד. ואם עשה עוד ולא בטלו ביום ראשון
עבר בשני ועשה שלא כהוגן ולא יעשה עוד. ואם עשה עוד ולא בטלו ביום
שני עבר בשלישי ועשה שלא כהוגן ולא יעשה עוד. ואם עשה עוד ולא בטלו
ביום שלישי עבר ברביעי ועשה שלא כהוגן ולא יעשה עוד. ואם עשה עוד ולא
בטלו ביום רביעי עבר בחמישי ועשה שלא כהוגן ולא יעשה עוד. ואם עשה עוד
ולא בטלו ביום חמישי עבר בששי ועשה שלא כהוגן ולא יעשה עוד. ואם עשה
עוד ולא בטלו ביום ששי עבר בשבת ועשה שלא כהוגן ולא יעשה עוד. ואם עשה
עוד ולא בטלו ביום שבת עבר ביום ראשון ועשה שלא כהוגן ולא יעשה עוד.
ואם עשה עוד ולא בטלו ביום ראשון עבר בשני ועשה שלא כהוגן ולא יעשה
עוד. ואם עשה עוד ולא בטלו ביום שני עבר בשלישי ועשה שלא כהוגן ולא
יעשה עוד. ואם עשה עוד ולא בטלו ביום שלישי עבר ברביעי ועשה שלא
כהוגן ולא יעשה עוד. ואם עשה עוד ולא בטלו ביום רביעי עבר בחמישי
ועשה שלא כהוגן ולא יעשה עוד. ואם עשה עוד ולא בטלו ביום חמישי עבר
בששי ועשה שלא כהוגן ולא יעשה עוד. ואם עשה עוד ולא בטלו ביום ששי
עבר בשבת ועשה שלא כהוגן ולא יעשה עוד. ואם עשה עוד ולא בטלו ביום
שבת עבר ביום ראשון ועשה שלא כהוגן ולא יעשה עוד. ואם עשה עוד ולא
בטלו ביום ראשון עבר בשני ועשה שלא כהוגן ולא יעשה עוד. ואם עשה עוד
ולא בטלו ביום שני עבר בשלישי ועשה שלא כהוגן ולא יעשה עוד. ואם עשה
עוד ולא בטלו ביום שלישי עבר ברביעי ועשה שלא כהוגן ולא יעשה עוד.
ואם עשה עוד ולא בטלו ביום רביעי עבר בחמישי ועשה שלא כהוגן ולא
יעשה עוד. ואם עשה עוד ולא בטלו ביום חמישי עבר בששי ועשה שלא
כהוגן ולא יעשה עוד. ואם עשה עוד ולא בטלו ביום ששי עבר בשבת ועשה
שלא כהוגן ולא יעשה עוד. ואם עשה עוד ולא בטלו ביום שבת עבר ביום
ראשון ועשה שלא כהוגן ולא יעשה עוד. ואם עשה עוד ולא בטלו ביום
ראשון עבר בשני ועשה שלא כהוגן ולא יעשה עוד. ואם עשה עוד ולא בטלו
ביום שני עבר בשלישי ועשה שלא כהוגן ולא יעשה עוד. ואם עשה עוד ולא
בטלו ביום שלישי עבר ברביעי ועשה שלא כהוגן ולא יעשה עוד. ואם עשה
עוד ולא בטלו ביום רביעי עבר בחמישי ועשה שלא כהוגן ולא יעשה עוד.
ואם עשה עוד ולא בטלו ביום חמישי עבר בששי ועשה שלא כהוגן ולא
יעשה עוד. ואם עשה עוד ולא בטלו ביום ששי עבר בשבת ועשה שלא כהוגן
ולא יעשה עוד. ואם עשה עוד ולא בטלו ביום שבת עבר ביום ראשון ועשה
שלא כהוגן ולא יעשה עוד. ואם עשה עוד ולא בטלו ביום ראשון עבר בשני
ועשה שלא כהוגן ולא יעשה עוד. ואם עשה עוד ולא בטלו ביום שני עבר
בשלישי ועשה שלא כהוגן ולא יעשה עוד. ואם עשה עוד ולא בטלו ביום
שלישי עבר ברביעי ועשה שלא כהוגן ולא יעשה עוד. ואם עשה עוד ולא
בטלו ביום רביעי עבר בחמישי ועשה שלא כהוגן ולא יעשה עוד. ואם עשה
עוד ולא בטלו ביום חמישי עבר בששי ועשה שלא כהוגן ולא יעשה עוד.
ואם עשה עוד ולא בטלו ביום ששי עבר בשבת ועשה שלא כהוגן ולא יעשה
עוד. ואם עשה עוד ולא בטלו ביום שבת עבר ביום ראשון ועשה שלא כהוגן
ולא יעשה עוד. ואם עשה עוד ולא בטלו ביום ראשון עבר בשני ועשה שלא
כהוגן ולא יעשה עוד. ואם עשה עוד ולא בטלו ביום שני עבר בשלישי
ועשה שלא כהוגן ולא יעשה עוד. ואם עשה עוד ולא בטלו ביום שלישי עבר
ברביעי ועשה שלא כהוגן ולא יעשה עוד. ואם עשה עוד ולא בטלו ביום
רביעי עבר בחמישי ועשה שלא כהוגן ולא יעשה עוד. ואם עשה עוד ולא
בטלו ביום חמישי עבר בששי ועשה שלא כהוגן ולא יעשה עוד. ואם עשה
עוד ולא בטלו ביום ששי עבר בשבת ועשה שלא כהוגן ולא יעשה עוד.

ואם עשה בשבת בעצמו או שלא בפניו או שלא בידיעתו בשעת הוצאתו
ולא בטלו מיד ועבר בשבת ועשה שלא כהוגן ולא יעשה עוד. ואם עשה
בשבת בעצמו או שלא בפניו או שלא בידיעתו בשעת הוצאתו ולא בטלו
מיד ועבר בשבת ועשה שלא כהוגן ולא יעשה עוד. ואם עשה בשבת בעצמו
או שלא בפניו או שלא בידיעתו בשעת הוצאתו ולא בטלו מיד ועבר בשבת
ועשה שלא כהוגן ולא יעשה עוד. ואם עשה בשבת בעצמו או שלא בפניו
או שלא בידיעתו בשעת הוצאתו ולא בטלו מיד ועבר בשבת ועשה שלא
כהוגן ולא יעשה עוד. ואם עשה בשבת בעצמו או שלא בפניו או שלא
בידיעתו בשעת הוצאתו ולא בטלו מיד ועבר בשבת ועשה שלא כהוגן ולא
יעשה עוד. ואם עשה בשבת בעצמו או שלא בפניו או שלא בידיעתו בשעת
הוצאתו ולא בטלו מיד ועבר בשבת ועשה שלא כהוגן ולא יעשה עוד. ואם
עשה בשבת בעצמו או שלא בפניו או שלא בידיעתו בשעת הוצאתו ולא
בטלו מיד ועבר בשבת ועשה שלא כהוגן ולא יעשה עוד. ואם עשה בשבת
בעצמו או שלא בפניו או שלא בידיעתו בשעת הוצאתו ולא בטלו מיד ועבר
בשבת ועשה שלא כהוגן ולא יעשה עוד. ואם עשה בשבת בעצמו או שלא
בפניו או שלא בידיעתו בשעת הוצאתו ולא בטלו מיד ועבר בשבת ועשה
שלא כהוגן ולא יעשה עוד. ואם עשה בשבת בעצמו או שלא בפניו או שלא
בידיעתו בשעת הוצאתו ולא בטלו מיד ועבר בשבת ועשה שלא כהוגן ולא
יעשה עוד. ואם עשה בשבת בעצמו או שלא בפניו או שלא בידיעתו בשעת
הוצאתו ולא בטלו מיד ועבר בשבת ועשה שלא כהוגן ולא יעשה עוד.

שמעתי מהרב הגדול רשד"ל:

כי הנה מה שהאשכנזים נוהגים בשבת פרשת שמות לקרות בתורה ויחי יעקב וגו' ויקרבו ימי ישראל למות וגו' ויגש אליו יוסף את שני בניו וגו' ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי בלוז בארץ כנען וגו' ויאמר אלהים לישראל במראות הלילה וגו' ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל

ואם אין לו אלא אחד מהם אין לו כלום. ואם יש לו שניהם אין לו כלום. ואם יש לו אחד מהם יש לו כלום. ואם יש לו שניהם יש לו כלום. ואם אין לו אחד מ

ב"ש ב"ה ב"ש ב"ה ב"ש ב"ה

ואם לא יכול לעמוד בפני הרוח ילך לו לאחוריו ויעמוד
כנגד הרוח ויזרה ואם יש לו מזרה יזרה בה ואם לאו
יזרה בידו ואם אין לו לא בזה ולא בזה יזרה בבגדו
ואם אין לו בגדים יזרה בכובעו ואם אין לו כובע
יזרה בשערות ראשו ואם אין לו שערות ראשו יזרה
בשערות זקנו ואם אין לו שערות זקנו יזרה בשערות
בית השחי ואם אין לו שערות בית השחי יזרה בשערות
בית הערוה ואם אין לו שערות בית הערוה יזרה
בשערות בשר ואם אין לו שערות בשר יזרה בשערות
בהמה ואם אין לו שערות בהמה יזרה בעפר ואם
אין לו עפר יזרה בכל דבר שיש לו ואם אין לו
כלום יזרה בהבל פיו שנאמר ויזרק על השמים
תשובה ואם אמר לא ידעתי שאין לי כלום ולא
כלי זרייה ולא בגדים ולא כובע ולא שערות
ראשו ולא זקנו ולא שערות בית השחי ולא שערות
בית הערוה ולא שערות בשר ולא שערות בהמה
ולא עפר ולא הבל פיו הרי זה מודה בדבר
שאין לו כלום ואין לו לשלם ואין לו לעמוד
כנגד הרוח ולא לאחוריו ולא לזרות ולא
בכלי זרייה ולא בבגדיו ולא בכובעו ולא
בשערות ראשו ולא בזקנו ולא בשערות בית
השחי ולא בשערות בית הערוה ולא בשערות
בשר ולא בשערות בהמה ולא בעפר ולא
בהבל פיו הרי זה מודה בדבר שאין לו
כלום ואין לו לשלם ואין לו לעמוד כנגד
הרוח ולא לאחוריו ולא לזרות ולא בכלי
זרייה ולא בבגדיו ולא בכובעו ולא בשערות
ראשו ולא בזקנו ולא בשערות בית השחי
ולא בשערות בית הערוה ולא בשערות בשר
ולא בשערות בהמה ולא בעפר ולא בהבל
פיו הרי זה מודה בדבר שאין לו כלום
ואין לו לשלם ואין לו לעמוד כנגד הרוח
ולא לאחוריו ולא לזרות ולא בכלי זרייה

ואם לא יהיה לו מה לתת לה מן הכתובה ולא מן הנדוניא שהכניסה לו
בשעת הנשואין אלא מה שהרויח בעסקיו אחר הנשואין אם יש לה
עליו כלום בשעת מיתה או בשעת גירושין ואם יש לה עליו כלום
מה הוא ומה הדין בזה

תשובה אין לה עליו כלום אלא מה שהרויח בעסקיו אחר הנשואין
ואם לא הרויח כלום אין לה כלום ואם הרויח מעט או הרבה הכל
שלו ואין לה עליו כלום ואם הרויח מעט או הרבה הכל שלו ואין
לה עליו כלום אלא מה שהרויח בעסקיו אחר הנשואין ואם לא
הרויח כלום אין לה כלום ואם הרויח מעט או הרבה הכל שלו
ואין לה עליו כלום אלא מה שהרויח בעסקיו אחר הנשואין ואם
לא

ליה רבא מתניתין דלא כרבי יוחנן ורבי יוחנן לא קשיא ליה מידי דלא כוותיה ולא כוותיה ומתניתין דלא כוותיה מתניתין דלא כוותיה ורבי יוחנן לא כוותיה ורבי יוחנן לא כוותיה ומתניתין דל

ובמקום שיש לו אחים אין הבכורה נוהגת בו אלא בנחלה שנאמר כי הוא בכור לו משפט הבכורה לו ולא לאחיו ואם מת הבכור קודם שיטול חלקו בנחלת אביו הרי זה לא יטול כלום ואין בניו יורשין את אביהם אלא נוטלין חלקו בנחלת אביהם שנאמר והיה ביום הנחילו את בניו וגו' ואם מת אחד מן האחים ולא הניח בנים אלא אשה הרי זה לא יטול כלום ואין לאשה כלום אלא כתובתה בלבד ואם היה הבכור חולה או שוטה או אילם או חרש או סומא או פסח או שחין או יבלת או כיוצא בדברים אלו הרי זה נוטל חלקו בנחלת אביו ואין בכור לנכסי אמו ולא לנכסי אשתו ולא לנכסי עבדו ולא לנכסי בהמתו ולא לנכסי שדהו ולא לנכסי בנו ולא לנכסי אחיו ולא לנכסי אחותו ולא לנכסי אבי

סביב לבית מזבח ויהוה לא ראה מזבח על פני האדמה ולא ראה בית
אשר נעשתה כמעשהו כלום אלא אברהם בלבד שנאמר ויבן שם אברהם
את המזבח הזה ואחר כך בנה יצחק ואחר כך בנה יעקב ואחר כך
בנו שבטים ואחר כך בנה משה ואחר כך בנו ישראל במדבר ואחר כך
בנו ישראל בארץ ישראל ואחר כך בנה שמואל ואחר כך בנה דוד
ואחר כך בנה שלמה ואחר כך בנו ישראל בגלגל ואחר כך בנו
ישראל בנוב ואחר כך בנו ישראל בגבעון ואחר כך בנו ישראל
בירושלים ואחר כך בנו ישראל בבית עולמים ואחר כך בנו ישראל
בבית שני ואחר כך בנו ישראל בגולה ואחר כך בנו ישראל בבית
עתיד לבנות ולא ירד ולא ישכון ולא יעמוד ולא יתקיים ולא יהיה
ולא יבנה ולא יכונן ולא יוקם ולא יתחיל ולא יגמר ולא יכלה
ולא יתמיד ולא יתקבל ולא יתרצה ולא יעלה ולא יבא ולא יגיע
ולא יראה ולא יפקד ולא ישמע ולא יזכר ולא יזכיר ולא יפגע
ולא יתפלל ולא יתחנן ולא יבקש ולא יתבקש ולא יתפקד ולא
יתפקד ולא יתמנה ולא יתמנה ולא יתמנה ולא יתמנה ולא יתמנה
ולא יתמנה ולא יתמנה ולא יתמנה ולא יתמנה ולא יתמנה ולא
יתמנה

ואמאי קרי ליה בן בג בג דכולהו בני עלמא מיניה קא גרעי ליה ולא מוסיפי ליה ורבי יוחנן אמר לעולם אל תהי קל בעיניך כלום שאין לך אדם שאין לו שעה ואין לך דבר שאין לו מקום ואומר אני לפני הקב"ה בכל יום ויום ואומר לו רבונו של עולם אל תעשני כבן בג בג שאם אני חוטא אני מאבד לפניך שעה אחת ואם אני עוסק בתורה ומצות אני מקרב את הגאולה

משיבות בשרע. מון אל

ומנו מרוח ויאמרו אל מי מעלים לך מאמר ואל מי תרכון שלון מרוח קדשיכם
ון. ושתק ויושיע ויברך אותם ברוך שלון מרוח קדשיכם בלשון
ורו"ן ואשרי בשמיעתם און אתם אומרים אמן. אומר מנו ויברך אותם
על בשמיעתם בשעה אתם אומרים אמן ואל תאמרו אמן עד שיברך
תלמוד לומר ומנו מרוח ויברך אותם ומנו ויברך אותם ומנו ויברך
ומנו אתם אומרים אמן ואל תאמרו אמן עד שיברך ומנו ויברך אותם

ואין לו אלא מה שנתן לו בעל הבית ואומר פרעתי ואבדה הפרעה ואומר לא נתת לי אלא מנה ואחד מהם מת ואין לו יורשים אלא אחד מהם שהוא יורש את חלקו של המת ואת חלקו שלו

ולא יכלו לעמוד לפניהם כי נפלה פחדם ואימתם עליהם ויהי כאשר
הרגו את כל אנשי העיר לפי חרב ויקחו את הנשים והטף ואת
הבהמות ואת כל אשר בעיר ויבזו אותם ויהי כאשר כלו לשלל
את כל העיר ויבואו אל המחנה ויעמדו לפני משה ואלעזר הכהן
ולפני כל עדת בני ישראל ויאמר משה אל אלעזר הכהן שא
את ראש הלקיחה מן האדם ומן הבהמה אתה ואני ונשיאי
העדה וספרתם את הלקיחה אשר לקחו ואת הבזה אשר בזזו
איש איש לפי פקודיו ותחצה הלקיחה בין הלוקחים ובין כל
עדת בני ישראל ותרם את מכס ה' מאת אנשי המלחמה
אשר יצאו לצבא חמש מאות נפש אחד ומן הבקר ומן החמורים
ומן הצאן ומן הבגדים ומן הנפשות ונתת אותם לאלעזר הכהן
תרומת ה' ומן מחצית בני ישראל תקח את האחד מן החמשים
מן הבקר מן הנפשות מן הצאן מכל הבהמה ונתת אותם ללוים
שמרי משמרת משכן ה' ויעשו משה ואלעזר הכהן כאשר צוה
ה' את משה ויהי המחצית אשר חלקו לאנשי המלחמה מספר
הצאן שלש מאות אלף ושלשים אלף וחמשת אלפים ומן הבקר
שנים וששים אלף ומן החמורים שלשים אלף ומן הנפשות
מן הנשים אשר לא ידעו משכב זכר כל נפש שנים ושלשים
נפש ויהי המחצית חלק יושבי המלחמה מספר הצאן שלש
מאות אלף ושלשים אלף וחמשת אלפים ומן הבקר שנים
וששים אלף ומן החמורים שלשים אלף ומן הנפשות שנים
ושלשים נפש ויתן משה את מכס התרומה לה' מן אנשי
המלחמה לאלעזר הכהן כאשר צוה ה' את משה ומן מחצית
בני ישראל אשר חלק משה מן האנשים הצבאים ויהי מחצית
העדה שלש מאות אלף ושלשים אלף וחמשת אלפים ומן הבקר
שנים וששים אלף ומן החמורים שלשים אלף ומן הנפשות
שנים ושלשים נפש ויתן משה מן המחצית לבני ישראל את
האחד מן החמשים מן האדם ומן הבהמה ויעשו את משמרת
משכן ה' כאשר צוה ה' את משה ויקרבו אל משה השרים
אשר על אלפי הצבא שרי האלפים ושרי המאות ויאמרו אל
משה עבדיך נשאו את ראש אנשי המלחמה אשר בידינו ולא
נעדר ממנו איש ונקריב קרבן לה' איש אשר מצא כלי זהב
אצעדה וצמיד טבעת עגיל וכומז לכפר על נפשתינו לפני ה'
ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאתם כל כלי מעשה
ויהי כל זהב התרומה אשר הרימו לה' שש עשרה אלף שבע
מאות וחמשים שקל משרי האלפים ומשרי המאות ויבאו משה
ואלעזר הכהן את הזהב אל אהל מועד זכרון לבני ישראל
לפני ה'

ובני ראובן ובני גד מקנה רב עצום מאד וירא את ארץ יעזר
ואת ארץ גלעד והנה המקום מקום מקנה ויבאו בני גד ובני
ראובן וידברו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל נשיאי העדה
לאמר עטרות ודיבון ויעזר ונמרה וחשבון ואלעלה ושבם ונבו
ובעון מכת ה' לפני העדה ארץ מקנה היא ולעבדיך מקנה
ויאמרו אם מצאנו חן בעיניך יתן את הארץ הזאת לעבדיך
לאחזה אל תעבירנו את הירדן ויאמר משה אל בני גד ואל
בני ראובן האחיכם יבאו למלחמה ואתם תשבו פה ולמה
תניאון את לב בני ישראל מעבור אל הארץ אשר נתן להם
ה' כה עשו אבותיכם בשלחי אתם מקדש ברנע לראות את
הארץ ויעלו עד נחל אשכול וירא את הארץ וינאשו את לב
בני ישראל מבוא הארץ אשר נתן להם ה' ויחר אף ה' ביום
ההוא וישבע לאמר אם יראו האנשים העלים ממצרים מבן
עשרים שנה ומעלה את האדמה אשר נשבעתי לאברהם
ליצחק וליעקב כי לא מלאו אחרי כי אם כלב בן יפנה הקנזי
ויהושע בן נון כי מלאו אחרי ה' ויחר אף ה' בישראל
ויעבירם במדבר ארבעים שנה עד תם כל הדור העשה הרע
בעיני ה' והנה קמתם תחתם תמורת אבותיכם תספות אנשים
חטאים להוסיף עוד על חרון אף ה' אל ישראל כי תשובון
מאחריו ויסף עוד להניח לכל העם הזה במדבר והשחתם לכל
העם הזה וגשו אליו ויאמרו גדרות צאן נבנה למקנינו פה
לטפינו וערים לטפינו ומהרה נחלץ חלוץ לפני בני ישראל עד
אשר הבאנום אל מקומם וישב טפינו בערי המבצר מפני יושבי
הארץ לא נשוב אל בתינו עד התנחל בני ישראל איש נחלתו
כי לא ננחל אתם מעבר לירדן והלאה כי בא נחלתנו אלינו
מעבר לירדן מזרחה ויאמר אלהם משה אם תעשון את הדבר
הזה אם תחלצו לפני ה' למלחמה וחלץ לכם כל חלוץ את
הירדן לפני ה' עד הורישו את אויביו מפניו ונכבשה הארץ
לפני ה' ואחר תשובו והייתם נקיים מה' ומישראל והיתה
הארץ הזאת לכם לאחזת לפני ה' ואם לא תעשון כן הנה
חטאתם לה' ודעו חטאתכם אשר תמצא אתכם בני גד ובני
ראובן אל תעשון כדברכם הנה אנחנו נעבר חלוצים לפני ה'
לצבא ואחזתנו עברנו את הירדן ואתם תאחזו לפנינו בארץ
כנען ויאמרו בני גד ובני ראובן לאמר עבדיך יעשו כאשר
אדני מצוה את עבדיך נשינו טפנו מקנינו וכל בהמתנו יהיו
שם בערי הגלעד ועבדיך יעברו כל חלוץ צבא לפני ה'
למלחמה כאשר אדני דבר

153

[illegible] ו[illegible]

[illegible] ב[illegible] ב[illegible] ב

מפתח הזוהר

מורה מקום מכל הפסוקים הנמצאים בספר הזוהר

מפורדים ומפוזרים הנה והנה מחוברין כסדרן בכל פרשה ופרשה והם
תועלת גדול ודבר עקרי למעיין יוכל כל אים ואים למצוא לית מבוקשו בקפוץ
במרן לסיות ספר קונקר כלי המפתחות כגון בלע כמאמ רק שכיפס
בלקד טוביס כי מס שמסר וס מלע וס · כדפס מקדם עס
עיון כמרן מוקק שבעתיים בקדם תמוז התשכ"ו לפ"ק :

ויניציאה

אמר העבד הצעיר משה בן לאא כהר מרדכי גאלנטי תנצבה
בראותי קדושת תהלת דברי אמרי הקדוש האלהי
רבי שמעון וחביריו זל ומאמריהם הנעימי מתוקים מדבש ונופת צופים וריח
את ריח נרדי ודדי מאמריהם החשובי ודרושיהם הנפלאים מאבני שיש טהור
חצובי, ובבא משה אל המשכן משכן העדות לא ידע לעת מצוא איה מקום
כבודם הדרם והודם בכל תושיה יתגלע ונלאה למצא הפתח ולכן ראיתי ונתון
אל לבי לפתח מפתחות מפותחות פתוחי חותם תבנית באמת וישר עשויות
תלויות כשרשרות ענקים לגרגרות, ונתתי אל לבי בתחלה להתנהל לרגל
המלאכה הערוכה כפי סדר כל פרשה ופרשה ושמתים והצגתים לפני כל
יודעי דת ודין בראש כל ספר וספר ערוכה בכל ושטורה ומצארת כי תדרשנו
אם ככסף תבקשנו וכמטמונים תחפשנו, אחרי כן דברתי אני אל לבי מה
הבטחון הזה אשר בטחת לבא בגבורות ספורות כללי מהללי מאמרי הקדוש
האלהי הרשב"י וחבריו זצל כי זה הים רחב ידים שם אניות יהלכון כמצולות
מבהילות יעלו שמים ירדו תהומות וסוף סוף המעין חתום וסתום כחומה
גבוהה דלתים ובריח מבריח מן הקצה אל הקצה ויענני לבי לעבור עליו לכוין
ולכונן מפתחו לפתוח שערי שומרי גנת אגוז להכנס בהם כל יוצא ובא לאכול
מפריו ולשבוע מטובו ופתח ואין סוגר; אז הבדיל משה עדר עדר לבדו
פסוקי תורה נביאים וכתובים ומאמריהם הקדושים על שנים עשר עמודים
מוחלקים זמן תורה לחוד, זמן תפלה לחוד, השארות הנפש והנשמה,
קדושת שבת ויום טוב, ענייני צדקה וגמילות חסדים, ענייני חתן וכלה
ומצות פריה ורביה, ענין חרבן הבית ובנייני, קדושת הארץ וזכות לשוכן
ויחות בה, ענייני תשובה וספורים ואגדות שאירעו לקדושים אשר
בארץ המה, אלה הם שנים עשר עמודים אשר ראינו ליסד
הבית עליהם מסודרות על פי דברות אמרות משולבות על
כתפי האפוד איש איש על דגלו באותות, וזה
החלי, בעזר צור מחוללי,

מקראי קדש

אשר המה מפוזרים ומפורדים במקומות רבים ב' תים בכל פרשה ופרשה:

בראשית

ובכה יוסף עליו פח פט׳ לך לך כג׳ כה׳ כח׳ כח׳
תולדות קיט׳ ויצא ריח׳ בשלח סב׳ יתרו
כג׳ ויקרא ר׳ תזריע מות כח׳ ח׳ קדושים
רפט׳ ון רכח׳:

כי בו שבת מכל מלאכתו	כח	כט
בשבתן תקבלם	כח	עח
מתהלך נגן לרוק היום	כח	עו׳
ותנוח הארץ רשפ	לך לך	פז
ברקמת ברח אלהים	לך לך	פט
אלה תולדות השמים והארץ	לך לך	נח נג
וכל זית השדה	וירא	כז
ויתעצב אל לבו	ויצא	קמב
לפתח חטאת רובץ	ויצא	קמח
ואל אישך תשוקתך	וישלח	קמו
את מושב אלהים ברקיע	וישלח	קמח
ויאמר ה׳ אלהים אל הנחש כי עשית		קעח
על גחונך תלך ועפר תאכל		קעז
ארור אתה מכל הבהמה		
כן נרשת מושבי היום		קעט
לפתח חטאת רובץ	ויצא	קפ
אלה תולדות השמים	וירא	קפא קפב
ויפח באפיו נשמת חיים		קפג
וירא אלהים את האור כי טוב		קפד
ובחשך היה ערוב	תולדות	קפה
ויבדל אלהים את התכיסים		קפו
ויכתבו בנן ערן לעבדה ולשמרה		קפח
ויקרא אלהים לאור יום		
ארור אתה מכל הבהמים		קפט
ארור האדמה בעבורך		
וקוץ ודרדר תצמיח לך		
בזעת אפיך תאכל לחם		
אלה תולדות השמים	ויצא	קכד

ועשה יפרד והיה למחנים רעזים		קכה
ויתן אותם אלהים		קכו
כי שבעתים יוקם קין	ויחי	רלב
ויקרא אלהים לאור יום		רלג
והארץ היתה ובהו		
וידעו כי ערומים הם		רלד
וירא אלהים את כל אשר עשה		רלו
יהי רקיע יהי מאורות		רלב
ויפח באפיו נשמת חיים		רלה
ויתן אותם אלהים ברקיע השמים		רלו
ויברא את התלם		רלז
ואת להטי החרב המתהפכת		רלח
אלה תולדות השמים והארץ	רעז	המאוחו רנח
ואיבה אשית ביניך ובין האשה		רכב
ותרא האשה כי טוב העץ למאכל	ויחי	רכח
ותנוח הארץ כפם חיים		שמות יב
ויברא אלהים את התכיסים		לד
ויקח אלהים את האדם		קנט
ברקמת ברח אלהים את השמים		לז
ויעש י׳ אלהים לאדם ולאשתו כתנות		לט
ואת להטי החרב המתהפכת		
ויקח את מנלעותיו		כה
ויבן י׳ אלהים את הצלע		
זה ספר תולדות אדם	יתרו	ע
שובך דם האדם נאדם		ג
ויאמר אלהים יהי אור		תרומה קמט

סמוקים רבים מפרשת ברקמת בתובים בס׳

תרומה בספרך דבמיעותא	קעז	קעח קעט
ויהי מקץ ויצא תנוח		קפח נח לד
וכבל הכניח גם הוא		
ויברא אלהים את התכיסים		
וירדו בדגת היום		מא
ויאמר י׳ אלהים את הארם עפר		
אלה תולדות השמים	יתרו	עט בשלח מא
ומולילכם ומתכם		בשלח כה
כעשה אדם בצלמנו כדמותנו		
ותנוח הארץ כפם חיים		
וירא אלהים את כל אשר עשה		יתרו
ברקמת ברח אלהים		
ביום עשות י׳ אלהים		

כי בשלח אלהים עשה את האדם		
שופך דם האדם באדם דמו ישפך		
ויפח באפיו נשמת חיים		נד
וירדו בדגת הים		
ולקח גם מעץ החיים	משפטים	קיז
ויהי מבדיל בין מים למים	תרומה	קכז
ותוצא הארץ כפם חיה		קכח
ויקרא אדם שם אשתו חוה		קכו
המאור הגדול למשלת היום		קכה
ויעש אלהים את שני המאורות		קמח
ויאמר אלהים יהי אור		קמט
ואשים איבה בינך ובין האשה		
ובינה טוב מאד		
ויטע אלהים גן בעדן מקדם		קן
אשר ברא אלהים לעשות		קכה
ויקח הנחש		קכט
ויקרא י׳ אלהים את האדם		קכח
ויאמר אלהים יהי אור		קכח
וירא אלהים את האור כי טוב		
והאדם ידע את חוה אשתו		
ביום עשות י׳ אלהים		קעה
את המאור הגדול	ויקהל	רפ
על האשה אמר הרבה ארבה		רלט
אלה תולדות השמים והארץ	פקודי	רנ
ברקמת ברח אלהים		
ויכל אלהים ביום השביעי		רכב
ויעש י׳ אלהים לאדם ולאשתו		רכט
ויקח קין על הבל אחיו		רלח
לנוסח יקרא אשה		
ויבן י׳ אלהים את הצלע		
ותרלהאשה כי טוב		
ויעש י׳ אלהים עפר		רעח ויקרא ז׳
ויאמר אלהים יהי רקיע	ויקהל	ט ל״ב
יקוו המים · יהי מאורות · הבה נתעה לכם		
את כל עשב · כעשה אדם	ויקרא	לב
ויהי האדם לנפש חיה		לט
ויאמר אלהים תוצא הארץ		
ויבן י׳ אלהים את הצלע		
ואת להט החרב המתהפכת		
תוצא הארץ כפם חיה		כח

וירא אלהים עשה את האדם		כה
ויעש אלהים את שני המאורות		קכח
ויאמר אלהים יהי אור		קמט
ויבדל אלהים בין האור		
ובין החשך		
ויקרא אלהים לאור יום		
ויבדל אלהים בין מים למים		קכז
ויעש אלהים את הרקיע		
ויבדל אלהים בין המים		
ויקרא אלהים לרקיע שמים		
ויהי ערב ויהי בקר יום שני		
ויקוו המים		
ויקרא אלהים ליבשה ארץ		
ותוצא הארץ דשא עשב		
ויהי מאורות ברקיע השמים		
להבדיל בין היום ובין הלילה		
ויעש אלהים את שני המאורות		
ויתן אותם אלהים ברקיע השמים		
להאיר על הארץ		
ולמשל ביום ובלילה		
ולהבדיל בין האור ובין החשך		
וירא אלהים כי טוב		
ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי		
ויאמר אלהים נשרצו המים		
שרץ נפש חיה		
ויברא אלהים את התנינם		
ואת כל נפש החיה הרומשת		
אשר שרצו המים למינהם		
ואת כל עוף כנף למינהו		
וירא אלהים כי טוב		
ויברך אותם אלהים לאמר		
פרו ורבו ומלאו את המים		
בימים ועוף ירב בארץ		
ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי		
ותוצא הארץ נפש חיה		
למינה בהמה ורמש		
וחית הארץ למינה		
ויעש אלהים את חית הארץ		
למינה ואת הבהמה למינה		
ואת כל רמש האדמה		
למינהו וירא אלהים כי טוב		
ויאמר אלהים נעשה אדם		
בצלמנו כדמותנו		
וירדו בדגת הים		
ובעוף השמים		
ובבהמה ובכל הארץ		
ובכל הרמש הרומש		
על הארץ		
ויברא אלהים את האדם		
בצלמו בצלם אלהים		
ברא אתם		
זכר ונקבה ברא אתם		
ויברך אתם אלהים		
ויאמר להם אלהים		
פרו ורבו ומלאו את הארץ		
וכבשה		
ורדו בדגת הים		
ובעוף השמים		
ובכל בהמה		
הרומשת על הארץ		
ויאמר אלהים הנה נתתי		
לכם את כל עשב זרע זרע		
אשר על פני כל הארץ		
ואת כל העץ אשר בו		
פרי עץ זרע זרע		
לכם יהיה לאכלה		
ולכל חית הארץ		
ולכל עוף השמים		
ולכל רומש על הארץ		
אשר בו נפש חיה		
את כל ירק עשב לאכלה		
ויהי כן		
וירא אלהים את כל אשר עשה		
והנה טוב מאד		
ויהי ערב ויהי בקר יום הששי		
ויכלו השמים והארץ		
וכל צבאם		
ויכל אלהים ביום השביעי		
מלאכתו אשר עשה		
וישבת ביום השביעי		
מכל מלאכתו אשר עשה		
ויברך אלהים את יום		
השביעי ויקדש אתו		
כי בו שבת מכל מלאכתו		
אשר ברא אלהים לעשות		
אלה תולדות השמים		
והארץ בהבראם		
ביום עשות י׳ אלהים		
ארץ ושמים		
וכל שיח השדה		
טרם יצמח כי לא		
המטיר י׳ אלהים		
על הארץ ואדם אין		
לעבד את האדמה		
ואד יעלה מן הארץ		
והשקה את כל פני		
האדמה ויצר י׳ אלהים		
את האדם עפר מן		
האדמה ויפח באפיו		
נשמת חיים ויהי		
האדם לנפש חיה		
ויטע י׳ אלהים גן בעדן		
מקדם וישם שם		
את האדם אשר יצר		
ויצמח י׳ אלהים		
מן האדמה כל עץ		
נחמד למראה וטוב		
למאכל ועץ החיים		
בתוך הגן ועץ		
הדעת טוב ורע		
ונהר יוצא מעדן		
להשקות את הגן		
ומשם יפרד והיה		
לארבעה ראשים		
שם האחד פישון		
הוא הסבב את כל		
ארץ החוילה אשר		
שם הזהב		
וזהב הארץ ההוא		
טוב שם הבדולח		
ואבן השהם		
ושם הנהר השני		
גיחון הוא הסובב		
את כל ארץ כוש		
ושם הנהר השלישי		
חדקל הוא ההולך		
קדמת אשור		
והנהר הרביעי		
הוא פרת		
ויקח י׳ אלהים		
את האדם		
ויניחהו בגן עדן		
לעבדה ולשמרה		
ויצו י׳ אלהים		
על האדם לאמר		
מכל עץ הגן		
אכל תאכל		
ומעץ הדעת טוב		
ורע לא תאכל		
ממנו כי ביום		
אכלך ממנו		
מות תמות		
ויאמר י׳ אלהים		
לא טוב היות		
האדם לבדו		
אעשה לו עזר		
כנגדו		
ויצר י׳ אלהים		
מן האדמה כל		
חית השדה		
ואת כל עוף		
השמים		
ויבא אל האדם		
לראות מה יקרא		
לו וכל אשר		
יקרא לו האדם		
נפש חיה		
הוא שמו		
ויקרא האדם		
שמות לכל		
הבהמה ולעוף		
השמים ולכל		
חית השדה		
ולאדם לא מצא		
עזר כנגדו		
ויפל י׳ אלהים		
תרדמה על		
האדם ויישן		
ויקח אחת		
מצלעותיו		
ויסגר בשר		
תחתנה		
ויבן י׳ אלהים		
את הצלע		
אשר לקח		
מן האדם		
לאשה		
ויבאה אל		
האדם		
ויאמר האדם		
זאת הפעם		
עצם מעצמי		
ובשר מבשרי		
לזאת יקרא		
אשה כי		
מאיש לקחה		
זאת		
על כן יעזב		
איש את אביו		
ואת אמו		
ודבק באשתו		
והיו לבשר		
אחד		
והיו שניהם		
ערומים האדם		
ואשתו ולא		
יתבששו		
והנחש היה		
ערום מכל		
חית השדה		
אשר עשה		
י׳ אלהים		
ויאמר אל		
האשה אף כי		
אמר אלהים		
לא תאכלו		
מכל עץ		
הגן		
ותאמר האשה		
אל הנחש		
מפרי עץ		
הגן נאכל		
ומפרי העץ		
אשר בתוך		
הגן אמר		
אלהים לא		
תאכלו ממנו		
ולא תגעו		
בו פן תמתון		
ויאמר הנחש		
אל האשה		
לא מות		
תמתון		
כי ידע		
אלהים כי		
ביום אכלכם		
ממנו ונפקחו		
עיניכם		
והייתם		
כאלהים		
יודעי טוב		
ורע		
ותרא האשה		
כי טוב העץ		
למאכל		
וכי תאוה		
הוא לעינים		
ונחמד העץ		
להשכיל		
ותקח מפריו		
ותאכל		
ותתן גם		
לאישה עמה		
ויאכל		
ותפקחנה		
עיני שניהם		
וידעו כי		
ערומים הם		
ויתפרו עלה		
תאנה ויעשו		
להם חגרות		
ויקרא		
ויקרא י׳ אלהים		
אל האדם		
ויאמר לו		
איכה		
ויאמר את		
קולך שמעתי		
בגן ואירא		
כי ערום		
אנכי		
ואתחבא		
ויאמר מי		
הגיד לך		
כי ערום		
אתה		
המן העץ		
אשר צויתיך		
לבלתי אכל		
ממנו אכלת		
ויאמר האדם		
האשה אשר		
נתת עמדי		
הוא נתנה		
לי מן העץ		
ואכל		
ויאמר י׳ אלהים		
לאשה מה		
זאת עשית		
ותאמר האשה		
הנחש השיאני		
ואכל		
ויאמר י׳ אלהים		
אל הנחש		
כי עשית זאת		
ארור אתה		
מכל הבהמה		
ומכל חית		
השדה על		
גחונך תלך		
ועפר תאכל		
כל ימי חייך		
ואיבה אשית		
בינך ובין		
האשה ובין		
זרעך ובין		
זרעה הוא		
ישופך ראש		
ואתה תשופנו		
עקב		
ואל האשה		
אמר הרבה		
ארבה עצבונך		
והרונך		
בעצב תלדי		
בנים ואל		
אישך תשוקתך		
והוא ימשל		
בך		
ולאדם אמר		
כי שמעת		
לקול אשתך		
ותאכל מן		
העץ אשר		
צויתיך לאמר		
לא תאכל		
ממנו ארורה		
האדמה		
בעבורך		
בעצבון		
תאכלנה		
כל ימי		
חייך		
וקוץ ודרדר		
תצמיח לך		
ואכלת את		
עשב השדה		
בזעת אפיך		
תאכל לחם		
עד שובך		
אל האדמה		
כי ממנה		
לקחת כי		
עפר אתה		
ואל עפר		
תשוב		
ויקרא האדם		
שם אשתו		
חוה כי		
היא היתה		
אם כל חי		
ויעש י׳ אלהים		
לאדם ולאשתו		
כתנות עור		
וילבשם		
ויאמר י׳ אלהים		
הן האדם		
היה כאחד		
ממנו לדעת		
טוב ורע		
ועתה פן		
ישלח ידו		
ולקח גם		
מעץ החיים		
ואכל וחי		
לעולם		
וישלחהו		
י׳ אלהים		
מגן עדן		
לעבד את		
האדמה אשר		
לקח משם		
ויגרש את		
האדם		
וישכן מקדם		
לגן עדן		
את הכרובים		
ואת להט		
החרב		
המתהפכת		
לשמר את		
דרך עץ		
החיים		
והאדם ידע		
את חוה		
אשתו ותהר		
ותלד את		
קין ותאמר		
קניתי איש		
את י׳		
ותסף		
ללדת את		
אחיו את		
הבל ויהי		
הבל רעה		
צאן וקין		
היה עבד		
אדמה		
ויהי מקץ		
ימים ויבא		
קין מפרי		
האדמה		
מנחה		
ליי׳ והבל		
הביא גם		
הוא מבכרות		
צאנו ומחלבהן		
וישע י׳		
אל הבל		
ואל מנחתו		
ואל קין		
ואל מנחתו		
לא שעה		
ויחר לקין		
מאד ויפלו		
פניו		
ויאמר י׳		
אל קין		
למה חרה		
לך ולמה		
נפלו פניך		
הלא אם		
תיטיב שאת		
ואם לא		
תיטיב		
לפתח		
חטאת רובץ		
ואליך		
תשוקתו		
ואתה		
תמשל בו		
ויאמר קין		
אל הבל		
אחיו ויהי		
בהיותם		
בשדה ויקם		
קין אל		
הבל אחיו		
ויהרגהו		
ויאמר י׳		
אל קין		
איה הבל		
אחיך ויאמר		
לא ידעתי		
השמר אחי		
אנכי		
ויאמר מה		
עשית קול		
דמי אחיך		
צעקים		
אלי מן		
האדמה		
ועתה ארור		
אתה מן		
האדמה		
אשר פצתה		
את פיה		
לקחת את		
דמי אחיך		
מידך כי		
תעבד את		
האדמה לא		
תוסף תת		
כחה לך		
נע ונד		
תהיה בארץ		
ויאמר קין		
אל י׳ גדול		
עונשי מנשוא		
הן גרשת		
אתי היום		
מעל פני		
האדמה		
ומפניך		
אסתר והיה		
נע ונד		
בארץ והיה		
כל מצאי		
יהרגני		
ויאמר לו		
י׳ לכן כל		
הרג קין		
שבעתים		
יוקם קין		
ויתן י׳		
לקין אות		
לבלתי הכות		
אותו כל		
מצאו		
ויצא קין		
מלפני י׳		
וישב בארץ		
נוד קדמת		
עדן		
ויהי קין		
את אשתו		
ותהר ותלד		
את חנוך		
ויהי בונה		
עיר ויקרא		
שם העיר		
כשם בנו		
חנוך		
ויולד לחנוך		
את עירד		
ועירד		
הוליד את		
מחויאל		
ומחויאל		
הוליד את		
מתושאל		
ומתושאל		
הוליד את		
למך		
ויקח לו		
למך שתי		
נשים שם		
האחת עדה		
ושם השנית		
צלה		
ותלד עדה		
את יבל		
הוא היה		
אבי יושב		
אהל ומקנה		
ושם אחיו		
יובל הוא		
היה אבי		
כל תופש		
כנור		
ועוגב		
וצלה גם		
היא ילדה		
את תובל		
קין לטש		
כל חורש		
נחשת		
וברזל		
ואחות		
תובל קין		
נעמה		
ויאמר למך		
לנשיו עדה		
וצלה שמען		
קולי נשי		
למך האזנה		
אמרתי כי		
איש הרגתי		
לפצעי		
וילד לזכר		
לחבורתי		
כי שבעתים		
יקם קין		
ולמך		
שבעים		
ושבעה		
וידע אדם		
עוד את		
אשתו		
ותלד בן		
ותקרא את		
שמו שת		
כי שת לי		
אלהים זרע		
אחר תחת		
הבל כי		
הרגו קין		
ולשת גם		
הוא ילד		
בן ויקרא		
את שמו		
אנוש אז		
הוחל		
לקרא		
בשם י׳		
זה ספר		
תולדות		
אדם ביום		
ברא אלהים		
אדם בדמות		
אלהים		
עשה אתו		
זכר ונקבה		
ברכם		
ויקרא את		
שמם אדם		
ביום		
הבראם		
ויחי אדם		
שלשים		
ומאה שנה		
ויולד		
בדמותו		
כצלמו		
ויקרא את		
שמו שת		
ויהי ימי		
אדם אשר		
חי אחרי		
הולידו את		
שת שמנה		
מאות שנה		
ויולד		
בנים		
ובנות		
ויהי כל		
ימי אדם		
אשר חי		
תשע מאות		
שנה		
ושלשים		
שנה		
וימת		
ויחי שת		
חמש שנים		
ומאה שנה		
ויולד את		
אנוש		
ויחי שת		
אחרי		
הולידו את		
אנוש שבע		
שנים		
ושמנה		
מאות שנה		
ויולד		
בנים		
ובנות		
ויהי כל		
ימי שת		
אשר חי		
שתים		
עשרה		
שנה		
ושמנה		
מאות שנה		
וימת		
ויחי אנוש		
תשעים		
שנה		
ויולד את		
קינן		
ויחי אנוש		
אחרי		
הולידו את		
קינן חמש		
עשרה		
שנה		
ושמנה		
מאות שנה		
ויולד		
בנים		
ובנות		
ויהי כל		
ימי אנוש		
אשר חי		
חמש		
שנים		
ותשעים		
שנה		
ושמנה		
מאות שנה		
וימת		
ויחי קינן		
שבעים		
שנה		
ומאה שנה		
ויולד את		
מהללאל		
ויחי קינן		
אחרי		
הולידו את		
מהללאל		
שלשים		
שנה		
ושמנה		
מאות שנה		
ויולד		
בנים		
ובנות		
ויהי כל		
ימי קינן		
אשר חי		
עשר		
שנים		
ושבעים		
שנה		
ושמנה		
מאות שנה		
וימת		
ויחי		
מהללאל		
חמש		
שנים		
וששים		
שנה		
ומאה שנה		
ויולד את		
ירד		
ויחי		
מהללאל		
אחרי		
הולידו את		
ירד שלשים		
שנה		
ושמנה		
מאות שנה		
ויולד		
בנים		
ובנות		
ויהי כל		
ימי		
מהללאל		
חמש		
ותשעים		
שנה		
ושמנה		
מאות שנה		
וימת		
ויחי ירד		
מאה		
שנים		
וששים		
שנה		
ומאה שנה		
ויולד את		
חנוך		
ויחי ירד		
אחרי		
הולידו את		
חנוך		
שמנה		
מאות שנה		
ויולד		
בנים		
ובנות		
ויהי כל		
ימי ירד		
אשר חי		
תשע		
מאות		
שנים		
וששים		
שנה		
ושמנה		
מאות שנה		
וימת		
ויחי חנוך		
חמש		
וששים		
שנה		
ומאה שנה		
ויולד את		
מתושלח		
ויתהלך		
חנוך את		
האלהים		
אחרי		
הולידו את		
מתושלח		
שלש		
מאות שנה		
ויולד		
בנים		
ובנות		
ויהי כל		
ימי חנוך		
אשר חי		
חמש		
מאות		
שנה		
וששים		
שנה		
ומאה שנה		
ויתהלך		
חנוך את		
האלהים		
ואינו		
כי לקח		
אתו		
אלהים		
ויחי		
מתושלח		
מאה		
שנה		
ושמנים		
שנה		
ומאה שנה		
ויולד את		
למך		
ויחי		
מתושלח		
אחרי		
הולידו את		
למך		
שתים		
שנה		
ושמנים		
שנה		
ומאה שנה		
ויולד		
בנים		
ובנות		
ויהי כל		
ימי		
מתושלח		
אשר חי		
תשע		
מאות		
שנה		
וששים		
שנה		
ושמנים		
שנה		
וימת		
ויחי למך		
שתים		
שנה		
וחמשים		
שנה		
ומאה שנה		
ויולד בן		
ויקרא את		
שמו נח		
לאמר זה		
ינחמנו		
ממעשנו		
ומעצבון		
ידינו		
מן האדמה		
אשר		
אררה י׳		
ויחי למך		
אחרי		
הולידו את		
נח חמש		
שנים		
ותשעים		
שנה		
וחמש		
מאות שנה		
ויולד		
בנים		
ובנות		
ויהי כל		
ימי למך		
אשר חי		
שבע		
מאות		
שנה		
ושבעים		
ושבע		
שנה		
וימת		
ויהי נח		
בן חמש		
מאות שנה		
ונח הוליד		
את שם		
את חם		
ואת יפת		
ויהי כי		
החל		
האדם		
לרב על		
פני		
האדמה		
ובנות		
יולדו		
להם		
וירא בני		
האלהים		
את בנות		
האדם		
כי טבות		
הנה		
ויקחו להם		
נשים		
מכל		
אשר בחרו		
ויאמר י׳		
לא ידון		
רוחי		
באדם		
לעלם		
בשגם		
הוא בשר		
והיו ימיו		
מאה		
ועשרים		
שנה		
הנפלים		
היו בארץ		
בימים		
ההם		
וגם אחרי		
כן אשר		
יבאו בני		
האלהים		
אל בנות		
האדם		
וילדו		
להם		
המה		
הגבורים		
אשר		
מעולם		
אנשי		
השם		
וירא י׳		
כי רבה		
רעת		
האדם		
בארץ		
וכל יצר		
מחשבת		
לבו רק		
רע כל		
היום		
וינחם י׳		
כי עשה		
את האדם		
בארץ		
ויתעצב		
אל לבו		
ויאמר י׳		
אמחה את		
האדם		
אשר בראתי		
מעל פני		
האדמה		
מאדם עד		
בהמה עד		
רמש ועד		
עוף		
השמים		
כי נחמתי		
כי עשיתם		
ונח מצא		
חן בעיני		
י׳		
אלה		
תולדות		
נח נח		
איש צדיק		
תמים היה		
בדרתיו		
את		
האלהים		
התהלך נח		
ויולד נח		
את שלשה		
בניו את		
שם את		
חם ואת		
יפת		
ותשחת		
הארץ		
לפני		
האלהים		
ותמלא		
הארץ		
חמס		
וירא		
אלהים		
את הארץ		
והנה		
נשחתה		
כי השחית		
כל בשר		
את דרכו		
על הארץ		
ויאמר		
אלהים		
לנח קץ		
כל בשר		
בא לפני		
כי מלאה		
הארץ		
חמס		
מפניהם		
והנני		
משחיתם		
את הארץ		
עשה לך		
תבת עצי		
גפר		
קנים		
תעשה את		
התבה		
וכפרת		
אתה		
מבית		
ומחוץ		
בכפר		
וזה		
אשר		
תעשה		
אתה		
שלש		
מאות		
אמה		
ארך		
התבה		
חמשים		
אמה		
רחבה		
ושלשים		
אמה		
קומתה		
צהר		
תעשה		
לתבה		
ואל		
אמה		
תכלנה		
מלמעלה		
ופתח		
התבה		
בצדה		
תשים		
תחתים		
שנים		
ושלשים		
תעשה		
אתה		
והנני		
מביא את		
המבול		
מים על		
הארץ		
לשחת כל		
בשר		
אשר בו		
רוח חיים		
מתחת		
השמים		
כל אשר		
בארץ		
יגוע		
והקמתי		
את בריתי		
אתך		
ובאת		
אל התבה		
אתה		
ובניך		
ואשתך		
ונשי		
בניך		
אתך		
ומכל		
הרמש		
שנים		
מכל		
תביא		
אל התבה		
להחיות		
אתך		
זכר		
ונקבה		
יהיו		
מן העוף		
למינהו		
ומן		
הבהמה		
למינה		
מכל		
רמש		
האדמה		
למינהו		
שנים		
מכל		
יבאו		
אליך		
להחיות		
ואתה		
קח לך		
מכל		
מאכל		
אשר		
יאכל		
ואסף		
אליך		
והיה		
לאכלה		
לך		
ולהם		
ויעש		
נח		
ככל		
אשר		
צוה		
אתו		
אלהים		
כן עשה		
ויאמר		
י׳ לנח		
בא אתה		
וכל		
ביתך		
אל התבה		
כי אתך		
ראיתי		
צדיק		
לפני		
בדור		
הזה		
מכל		
הבהמה		
הטהורה		
תקח		
לך שבעה		
שבעה		
איש		
ואשתו		
ומן		
הבהמה		
אשר		
לא טהרה		
הוא		
שנים		
איש		
ואשתו		
גם		
מעוף		
השמים		
שבעה		
שבעה		
זכר		
ונקבה		
לחיות		
זרע		
על פני		
כל הארץ		
כי לימים		
עוד שבעה		
אנכי		
ומחיתי		
את כל		
היקום		
אשר		
עשיתי		
מעל פני		
האדמה		
ויעבר נח		
ככל		
אשר צוהו		
י׳		
ויהי		
בן שש		
מאות שנה		
והמבול		
היה מים		
על הארץ		
ויבא נח		
ובניו		
ואשתו		
ונשי		
בניו		
אתו		
אל התבה		
מפני		
מי		
המבול		
מן		
הבהמה		
הטהורה		
ומן		
הבהמה		
אשר		
איננה		
טהורה		
ומן		
העוף		
וכל		
אשר		
רומש		
האדמה		
שנים		
שנים		
באו		
אל נח		
אל התבה		
זכר		
ונקבה		
כאשר		
צוה		
אלהים		
את נח		
ויהי		
לשבעת		
הימים		
ומי		
המבול		
היו על		
הארץ		
בשנת		
שש		
מאות		
שנה		
לחיי נח		
בחדש		
השני		
בשבעה		
עשר		
יום		
לחדש		
ביום		
הזה		
נבקעו		
כל מעינות		
תהום		
רבה		
וארבת		
השמים		
נפתחו		
והגשם		
היה על		
הארץ		
ארבעים		
יום		
וארבעים		
לילה		
ויגברו		
המים		
מא

ואלהים ידעת חוס עמהן ותתר ותלך את
קין קמד כמג
ויהי כשובם בשדה סה קמג
וירעו בני האלהים את בנות האדם סה קמד
הכפילים היו בארץ. ויכתם ה׳ את האדם
ויתעצב אל לבו סה
ויאמר ה׳ אמחה את האדם סה
ונח מצא חן סה
לותת יקרך עמה סה קמה
ואל תירך תשוקתך סה קמו
וכר וכקבה ברחם סה קמח
בנים אלהים שהם את האדם שלח קכט
ברחשית נרא אלהים סה קמח
בהרון היתה נפלו. ויאמר אלהים יהי אור.
יהי רקיע. תדשא הארץ. יהי מאורות. ישרצו
המים. כמשפחתם לילה פכחם רלט
ברחשית. ואחרון היתה סה לנג
וירא אלהים את כל אשר עשה סה לנט
ואכפרכה עיבי שביסם ואתחנן רסב
בנכרתם ה׳ ושירת הלוינו רנז
כי שמח ימים עשה ס׳ סה רנח
עבין חעל דגר תנוש ברחשית נו

נח נח

הנם כנכה לבו עיר ברחשית כה
והמים נגרו מעל סה
קן כל בשר סה לה
ויאמר הרן על פני תרח לך לך עז
ויקח תרח את אברם בנו סה
ויפח מן היין ויסכר סה פג פקודי רמה
בשכח שם אשות לחיי כח וירא קיג
ולריתים לזכור ברית עולם סה
על כן יאמר כאמרוד תולדות קלח
כה ליש נדיק תמים סה קא שלח קמה
ויזכור אלהים את נח כל אשר עשה רוח ויגש רו רכה
התהלך לפני והיה תמים סה
ויהי ישע שלח קמה
וירדו בני האלהים את בנות האדם סה קמד
הכפילים היו בארץ. ויכתם ה׳ את האדם
ויתעצב אל לבו סה
ויאמר ה׳ אמחה את האדם סה
ונח מצא חן סה
לותת יקרך עמה סה קמה
ואל תירך תשוקתך סה קמו
וכר וכקבה ברחם סה קמח
בנים אלהים שהם את האדם שלח קכט
ברחשית נרא אלהים סה קמח
בהרון היתה נפלו. ויאמר אלהים יהי אור.
יהי רקיע. תדשא הארץ. יהי מאורות. ישרצו
המים. כמשפחתם לילה פכחם רלט
ברחשית. ואחרון היתה סה לנג
וירא אלהים את כל אשר עשה סה לנט
ואכפרכה עיבי שביסם ואתחנן רסב
בנכרתם ה׳ ושירת הלוינו רנז
כי שמח ימים עשה ס׳ סה רנח
עבין חעל דגר תנוש ברחשית נו

לך לך

כי לא שלח שון אלמורי כח סה וירא קיג
ויחלק עליהם לילה וירא קלח
ויסע מהרם הלוך וכסוע סה קט
ויעל מהרם מעברים שרה קכב
ויעל אלהים מעל מהרם ויהי רלג
וירד השיט על הפרזים סה ריז
וילך למשפטי ברחשית מט
וי׳ אמר אלהי הפרד נוט וינע קכה
ויהי בשמע לבע א ויהי רכז
ואעשך לגוי גדול ואורא לא
ואהי ברי עקרא שלח קמח ואורא לב
ושום יהיה פרא אדם יתרו מו
ברמותי ידי אל י׳ יתרו סז בלק קכה
ואתמר ברי אל מהרם מפטרים נו
והכהנתי לו לאדן סה
ואת הכסף אשר עשו תרומה קמח שלח קמח
ומפר את הכוכבים תרומה קעח
ונן שמונת ימים ימול ויקרא יד
אמרי כא אקומתי את תרומה כא
ואלהי

ואלהי נדיק מלך שלם אמור כ
ואלהי כיי כשב קמח
ונם אמנה אמותי את אבי אמור ק
ויאמר ה׳ אל אברם שלח קמו
לאמי שתק ה׳ את אדום כשב קלו

וירא

פתח אלהל בחם היום ברחשית כא ויקרא יל
מי אלל לאברהם ברחשית יל פקודי רכו
נחוק עשה לי אלהים סה
אם אחנף סה כח מו
והאלהים נסה ויהי לל תולדות קא
וי׳ פקד את שרה וינע קכט שלח קמב
ברחשית לל
ויסבם אברהם בנקר עקר רנ ויהי רעו
כא לא
פתח האהל סה לו
ארדה נא ואלקה סה לג
אשר יאמר היום יתרו סה
וי׳ התעטיר על אדום יתרו פו ויקרא ט
ואת תתם ואת מעבם תרומה קלט
לאברהם לאברהם שמעון שמעון בלק קפו כשב קלח
הנה נא מנח עבדך מצורע כד
וי׳ התעטיר על אדום כשב קלו עבחם רלד
כי מסמיתים מבחכו כשב קלו
וירא אלין י׳ בלק קפו
אמרי נלוחי היתה לי עדבא שלח קמח
ויטע אשל בבאר שבע ויקרא כב
ויאמר ינקח נא מעט מים ונו כח
וירא והנה שלש שמות לא
שבי תענקי בחלם לחיתלך מקרא ח

חיי שרה

ויביאה האהלה שרה אמו ברחשית כ
ואשאר עבד אברהם וירא קג תל קלח
ויהי אחרי מות אברהם תולדות קלח
ואלהי שמעני סה קמח

ויצאו מאתם מאור כשדים וירא לא
את הארץ הזאת בעבן משפטים נא
וירד י׳ לראות את העיר נא לב
ויזכור אלהים את נח סה לח
ההתלך לפני והיה תמים מקן ר
וירא י׳ את היום הזיקוק משפטים קכב
זה בקשתי מעשיהו סה קמח
ויאמר י׳ אל נא אתה ויקהל קנו
ויסנור י׳ בעדו סה
ויקל נא. את הקשתי בתתי ויקרא טו
לא תוסיף עוד לקלל מצורע כד
אחור כבעז אחר אמור קג
והנה עלה זית. ולא יספה סוב שלח קמד
ותבא התינה בפלח הטביעי. ושאר פסוקים
בהשלותך קמט פנחס רכא
וירא י׳ את היום הזיקוק כשב קלח
המוכן רנד

ויאמר יעקב אל רחל לאמר לד
ויגש יעקב אל יצחק סם ע
ויפקד אותם מקת קפ
ויצק לו יין וישת בלק קפט

ויצא

ויפגע במקום וילן שם ברלשית כג מם מט
ושבתי בשלום סם
ויסע יעקב לרחל סם מם
בשבי כי אשרוני בנות סם מט
ויבא אלהים אל לבן הארמי ויצלח קפג
עד אשר תשמח את אלדיך סם קעה
וכבה יי׳ נגד עלינו וירא ק
כחשתי ויברכני יי׳ תולדות קלט
והאבן הזאת אשר שמתי סם קמו
וישבע יעקב בפחד יצחק לאמר רלג
קרא שמו ראובן כי ראה יי׳ את עניי׳ שמעון
כי שמע יי׳ ויחי רלט
אלהי אברהם ואלהי נחור ויגש רלג
והיה ושכר כעפר הארץ משפטים קה
המעט קחתך את מיטי ויחי רכב
אם יהיה אלהים עמדי סם רלו
ויקח יעקב אבן וירימה סם רלח
משפטם תודה את יי׳ משפטים קנ
מה כורא המקום הזה יתרו עט
את יניעי כפי רחה אלדים משפטים קיב
ויבא מלאכי אלדים סם קיט
ויזכור אלדים את רחל בלק קסג
ויאמר יעקב כאשר רחה פנחס רכה
ונגלו את האבן פקודי רכט פנחס רלט
ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה החויהו רנג
ויקח מאבני המקום פקודי רכט
ויעקב הלך לדרכו מצורע כד פנחס רכה
וירא ובאה בשר שמות סה
ן בן עוד היום גדול ותתפאן עד
ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו סם
עבין גדול

וישלח

קטונתי מכל החסדים וירא קיח
ויאמר אלהי כי אלהי אשאר תולדות קמד
ויהי רלג תוריע מה
ויאמר לא יעקב יאמר שמך סם
ויהי רלב תרומה קמג
ויזרח לו השמש סם
ויאמר אלהי אם שמך ויחי רלו
ויהי בני יעקב שנים עשר סם רכב
וירא כי לא יכול לו נח מה משפטים קיח
ויהי לי שור וחמור שמות ו נח מה בלק סה
ויאחז לוים שמו נח מה
ויזרח יעקב מאלי תרומה קמג
ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום בשלח קכח
קלה עם כי׳ אשר פסוקים על פרשה זו סם
ואת אשתו מהיטבאל תי קמה האזינו רנב
ויותר יעקב לבדו תוריע מה
ואת שירו בהבאה בשלח קלה
ויבא גם לאה וילדיה ואחר בגד יוסף בלק רב
כי אמר אכפרה פניו סם רג
ויאמר מי אלה ויאמר הילדים וישלח עבר
לאדוניו עבין גדול סם :

וישב

ואלה תולדות יעקב ברלשית כא וישלח קעו
ויהי ער בכור יהודה ברלשית כו כח סב
וישב יעקב בארץ מגורי אביו אמר סם
רועים תולדות יצחק קמד
יוסף בן שבע עשרה שנה ויחי רלח
ויהי ער בכור יהודה וירא בשובי יי׳
משפטים קג ויקהל רלד ויחי רלט
ובנען שבשם שריניס ויחי רלח
וכום פרעה בידי סם בלק קפט
כי שם בלשם תשר קום אוכל ויחי רמו
ויהי הכניתה לעשות שלשתן סם רכב
ויהי ויגש השונים בשלח סה
וסוף

ואוף כשר את בני בלשה תרומה קמה
וירא בשובי יי׳ אשר עשה ויקהל רלד
כל פרשת תמר ויהודה על דרך הפשט
סוד נדול אחרי מות עג
ולא שמע אליהם לשכב אנלם והתרפאו
בנגדו פנחס רלד

מקץ

אבכי אערבנו ויגש רן
דדו שמה ושמו ויחי רלב
בבקר לור פנחס למה יתרו פא
וירא יעקב כי יש שבר לאור נב
ויקח מאתם את שמעון אף טב
ויברכם ביום ההוא לאמר באלהר קיט
ויסב בלהן במצרים ויקהל רלד
ותצא אילן קטנתו אף בן
ויברכם ביום ההוא לאמר באלהר קיט
יהי ן בחם על דרך בלק קנד
ליהושבך קויתי יי׳ סם
אומרי לנפן שירה סם כן

ויגש

ותחי רוח יעקב אביהם ויגש קפ ויחי רלו
ובני בנימין בלע ובכר ויצא קכג
ויסב ישראל בארץ מצרים ויחי רלו
אל תירא מרדה מצרימה בשלח כג
אלכי אראך עמך מצרימה ויקי רכו
ויוסף ישית ידו על עיניך סם קמט
ולאביו שלח כזאת פנחס רלח
ומקנה אשר לקח סם רלו

ויחי

ויהי רועה לבן ישראל ברלשית כד
לא יסור שבט מיהודה סם כח
אחרי שמה לאמר סם מז
עד תשות נבא ת עילם סם כ
המלאך הנואל אותי בלק קפו כח בא
ותשב בשיבן קטנתו כח עח
כן פורת יוסף בלק רב ושלח קנב
ויאסף ישראל ככרו מוך עי רמב

שמות

שים מצרי שכילמו ברלשית ו
זה שמי לעלם סם כה
ויהן כה וכה סם כח
ויסתר משה פניו סם לו
ורא יי׳ עליכם ויפשוט כח עם
בני בכורי ישראל לך לך נם שרם קכד
ויאמר יוסף וכל אחיו ויצא קא
בכה בתחכמה לו סם
לא מי ם דברים אבכי וירא קיט
ותעל שוועתם אל האלדים פרה קיב
ויסב בארץ מדין ויצא קכב
בני בכורי ישראל ויחי רלח ויצא קכד
משפטים קכ
שלח עמי ויעבדוני סם
וילך משה וישב אל יתר חותנו ויצא קכח
בקול בקדתי לתבש סם יתרו
לשה הרעות לעם הזה ויגש רמ
ויעדרו את הקיסם ברלשית כג

מסה מסה פסיק טעמא וירא קכ
כי המקום אשר אתה עומד עליו בשלח סג
וירא אליו מלאך ה׳ בלבת אש בלק קפז
וכפר בער בזוכה משפטים קטו
כל הבשר הבאה ליעקב יתרו קכג
אל תקרב הלום פקודי רכא תקת קפ
לך ואספת את זקני ישראל וירא יח
על בעלך אשר לגלך תמור קו כשא קמא
וילך אים מביא לוי
ותבכינה שלשה ירחים
כי המקום אשר אתה עומד
ותקת לו תיבת גומא
ואדד להכילו מיד מנחים תחזיקו רנא
ראה ראיתי את עוני עמי כשא קלז
מסה מסה פסיק טעמא כשא קלא בלק קפז

וארא

וירא אל אברהם לך לך פט
וזכרתי את בריתי. ועתה הבה נשקה בכי ישראל וירא קכ
וגם ראיתי את הלחץ משה
וגם אני שמעתי את כאקת בני ויצא קכט
וירא מלאך ה׳ בלבת אש בסנה משה
ואשר לא את לבן גם לזעת תרומה קכט
בוזעת תדע כי אני ה׳ שמיני. ע״ז כשא קמה
וגם אני שמעתי ס״ת ויחי רכז

בא אל פרעה

והיה כי יבואך בראשית יג
קדש לי כל בכור משה
ויהרוג ה׳ כל בכור וישלח קעב
ועברתי בארץ מצרים וירא קא
ועבר ה׳ לנגוף את מצרים יתרו רא
בראשון תשביתו שאר מצות תבוא קכב
ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב בשלח מה

ונס ערב רב עלה אתם תרומה קל
החדש הזה לכם תבוא קכו
לאהן על כרעיו פקודי לב
לא ראו איש את אחיו פקודי לא
כטה ידך על המצרים פקודי רם
ואמה ה׳ על הפתח ויקרא יד
ליל שמרים הוא לה׳ תמור נה
ועבר ה״ לנגוף כשא קלב
ואמה ה׳ על הפתח בהעלותך קמט
וה׳ הכה כל בכור משה
מכון לשבתך פבקם רמט

בשלח

מכון לשבתך בראשית ל׳
לו יאיר משה בראשית כו
ולא קרב זה אל זה כל הלילה משה כג
וישע מלאך האלהים כח מה
ויאמר ה׳ אל משה מה תצעק אלי כח מג
וה׳ הולך לפניהם יומם כח עו וישלח קעו
תשא ק׳ בלק קנא
ויהי כשלח פרעה לך לך פב
ימיך ה׳ כאלהי נכח לך לך פב
ויקח משה את עצמות וישלח קעב
ויאמר אם שמוע תשמע וירא קט
הבכי ממטיר לכם ויצא קכו המויכו רכב
ויהי למן
כי יד על כס יה ויהי ריד
זה אלי ואנוהו ויהי רטו רכח
קח נבכית אחת ויהי ריז
ויצעק משה אל ה׳ ויהי רכח
ה׳ ילחם למו ויהי לב
ויורהו ה׳ עץ בראשית כג
זה אלי ואנוהו כח לא
כי משה עבדי כח מ׳
אם אם לו חק משה כשא קכל
הבכי ממטיר לכם תבוא קבב
ויאמר ה׳ כאלהי נכח יתרו פא בלק רא
כשא קעב

כי יד על כס יה משפטים קב
אל יבא לים ממקומו ויקהל
ויקרא שמו ה׳ כסי נו ל
הבכי עומד לפניך אם על הבור תזריע מד
ה׳ לים מלחמה תזריע מה
ויבאו מרתה בשא קכב
מי כמוכה תמור נה כשא קכח
ותתחבן רמז
ולא קרב זה אל זה בהעלותך קכג
ויאמר אם שמוע תשמע בבקתם רכב
שים ה׳ בקרבנו כשא קכו שלח קכח
ויסע מלאך האלהים בהעלותך קן
ויסב את העם לדרכם בהעלותך קכח
ויולך ה׳ את הים לקדים משה
מכון לשבתך פעלת שלח קמח
המבלי אין קברים שלח קמו
לו יאיר משה בלק רא וילך רפה רפו
תביאמו ותטעמו בבקתם רכח

יתרו

דבר אתה עמנו בראשית כח ויקרא ז
ואל סיני עשן כלו בראשית ל
כי ששת ימים עשה ה׳ ויחי רמו משה
וכוך את יום השבת בראשית מח
בכל המקום אשר אזכיר לך לך נה
לא יהיה לך אלהים אחרים. לא תעשה לך
לא תשתחוה ויחי רלט
פוקד עון אבות משפטים קיג
ביום קום כאן מדבר סיני בשלח קח
ואתה תהיו לי ממלכת משפטי׳ קכא נו לד
וכל העם רואים את הקולות תרומה קמו
׳ דברות ויקרא יב
משה ידבר פקודי רכג ויקרא ו
ויקח יתרו עולה וזבחים ויקרא טו ✠
מוכח תוכיח תעשה לי תמ עג
לא תעשה נו יד תמור קו
כבד את אביך ואת אמך נחקוני טו
וידבר אלהים כשא קלג

משפטים

ואתה תחזה כל העם בראשית מג משה
אלהים את אלהי כסף בראשית כ
ויבא משה בתוך הענן כח סג
ויהי משה בהר מ׳ יום סח
ויהי כי יבעתך אלי וישלח קמח
מעט מעט אגרשנו ויצא קפ
זאת אשר תשים ויצא קכ
ויהי סח משה בהר תל קמד
הבה אחכמה שלח אלהך ויחי רלב
ואתה תחזה מכל העם משפטי׳ נט
וירחו את אלהי ישראל בשלח סג
ואל משה אמר תרומה קלא קלח
שמוע תשמע ויקרא ט
ואשר לא נדע שמיני לג
עלה אלי ההרה שמיני מא
כי יפתח איש בור כשא קכב
ואחכמן שים לים חמור נב
כי תקנה עבד עברי סיני קח
על כל דבר פשע בלק קנח

תרומה

לעושת המסגרת בראשית כח לא
והבדילה הפרוכת לכם בראשית לב לג
ושמית שכים כרובים זהב משה
מקבילות הלולאות משה מא
והבדית התיכון ויחי רכד בשלח כא
ושמו לי מקדש כשא קכו ויקרא ד
ובביתם לים אל תחזו תמ׳ כח
והיו הכרובים פורשי כנפים משה
ושמית שלחן עצי שיטים בלק קנח
מאת כל איש אשר ידבנו לבו כשא רלג
ועשית כל תכשם לבד משפטים קלו

תצוה

רבוע יקיר בפעל — ויקי רנו
ועשית בגדי קדש — ויקי ריז
והקריבם תקריבם — ויקי רלח
ופסח יקקו את הדבש — ויקי ריז

תשא

פלס קלדיך ישרכל — בראשית כה ויקי רכח
וילכו מנשה על יו — בראשית לא
מרוח על הלוחות — בראשית לז
ויכתב ה׳ על פרשת — בראשית כז
הורד עדיך — כח סג
ויתנכלו את עדיים — פסח בראשית כג
ויחל משה את פני ה׳ אלהיו — כח סז
ויעבור ה׳ על פניו — לך לך פט
לחי תעניר כל טוכי — פסח
מרו משר ויחל משה — ושתה פסח פט
חטאתם — וילך קי
כי לא ידעתי מלרם ומי — ויקי ריב רכו
כי זה משה האיש — ויקי רלו
ומשה יקח את האהל — ויקי רלט בראשית נג
ויהושע בן נון כער — פסח
ה׳ ה׳ אל רחום וחנון — ויצא קכז
ויזר על פני המים — משפטים קלג
והמכתב מכתב אלהים — משפטים קד פקודי רל
ה׳ ה׳ אל רחום וחנון — תרומה קעח
פסיק טעמא — קלח קלח
ולחיית את לחורי — כח נג משפטים קיג
וירא העם כי בשש משה — בשלח מד
מרוח על הלוחות — בשלח מה משפטים קיג
ויקהל העם על אהרן — תצוה קמו
ויהושע בן נון כער — בשלח מד תרומה קסד
כי לא ידעתי מלרם ומי — בשלח סו
והלוחות מעשה אלהים — בשלח יתרו כד
ואעשה אותך לגוי גדול — פסח
וישמע יהושע את קול העם — ויקהל קנה

ויקהל

לא תבערו אש בכל מושבותיכם — יתרו פט
והכסיפים הניפו — ויקרא כב
וכל הכסיף אשר נשא לבן — תזריע מט
ויקהל משה את כל עדת בני ישראל — קמו
מאתכם תרומה — בהעלתך נשא

פקודי

כי עבן ה׳ על המשכן — בראשית כו
ויביאו את המשכן אל משה — ולא יכול משה
לבא אל אהל מועד — ויקרא כ

ויקרא

ויקרא אל משה — וירא קנ קלח וילך רפה
ויקרא אל משה ה׳ וידבר — שמות יב
עולה וכל הנסים — ויצא רמו
אדם כי יקריב מכם — שמות יב
משפטים קח — יתרו פט
וידבר ה׳ אליו מאהל מועד — תרומה קלח
ואם מעשיו הקטרת — ויקהל ריח
קח לך סמים — ויקהל ריט
ויהושע בן נון — ויקהל רטו
פרש ממני ואשמידם · ויאמר משה ועתה אם — תשא קטו
וכור לאברהם משה למאתי מעשה עגל ויש — ויקרא יד
וידד ה׳ נשבן — אמר כט
ומשה יקח את האהל — בחקותי קיד
ושמרו בני ישראל — בחקותי קמו
ומשה לא ידע כי קרן עור פניו — בשלח קלב
מרך לחיים ורב חסד — בשלח קח
וירא משה את העם כי פרוע — בלק כז
אם אין פניך הולכים — וילך רפד התוידו רנח
ודבר ה׳ אל משה פניים אל פניים — ואתחנן רמח

וישלח

מצורע

אחרי מות

ערות אמך לא תגלה ערות אשה ונתת — בראשית כט
ערות אחותך — אם
ואל יבא בכל עת אל הקדש — וירא קיז
ואל אשה בנדת טומאתה — צרע קכו
ובשר השעיר עליו — תזריע קלח
כי אמך היא לא תגלה ערותה — ויקי ריט
ונתן אהרן על שני השעירים גורלות תנוה — קפה
כי ביום הזה יכפר עליכם — תצוה קפו
וכפר על הקדש מטומאת — אם
ואל אשה בנדת טומאתה — בשלח מא

ספר הזוהר

טעם שתי תורים ושני בני יונה — אם רלט
ויקרא אלף ושרש — מצורע נב
ואת היותרת על הכבד ואתו אחד תואר — אחרי
היותרת מן הכבד — בבחם רלח
וידבר ה׳ אליו מאהל מועד — ואתחנן רמז

צו

ואת תורת השלם — פקודי רלח סיני קח

שמיני

אל ובני ואמור · ויקריבו לפני ה׳ אם ורח
כח עב ויחל קיו
ויסף אהרן את ידיו — בשלח כז יתרו מז
יין ושכר אל תשת — משפטים קכד
ולהבדיל בין הקדש ובין החול — פקודי רכז
ואת אם אלעזר ה׳ — ויקהל ה
ויסף אהרן את ידיו — ואמר נב בשלח קמז

תזריע

כדד יסף מקון למקנס — ויצא קמז

מצורע

אחרי מות

ערות אמך לא תגלה ערות אשה ונתת — בראשית כט
ערות אחותך — אם
ואל יבא בכל עת אל הקדש — וירא קיז
ואל אשה בנדת טומאתה — צרע קכו
ובשר השעיר עליו — תזריע קלח
כי אמך היא לא תגלה ערותה — ויקי ריט
ונתן אהרן על שני השעירים גורלות תנוה — קפה
כי ביום הזה יכפר עליכם — תצוה קפו
וכפר על הקדש מטומאת — אם
ואל אשה בנדת טומאתה — בשלח מא

קדושים

והתקדשתם והייתם קדושים רבות כד מקץ רלד
קנסם קסמים קדושים תהיו לאלהיכם — ויקי רלח
את שבתותי תשמורו — בראשית ה
קדושים תהיו כי קדוש אני — יתרו פט
אלהי מסכה לא תעשו לכם — תצוה קפב
והתקדשתם והייתם קדושים — פקודי עה
נו כח בלק קיז
לא תלך רכיל בעמך — אמור רכו

אמור

לאם אלהיהם אם מקריבים — וישלח קמו
ולאמותו הכתולה — וירא קיב
פרי עץ הדר — ויקי רב
ואת כאן כי תהיה אלמנה — משפטים נא קפ
וכל אשה ובתר — אם קפ
וכל זר לא יאכל קדש — אם
ואת כאן כי תהיה לאיש זר — אם נא
ולקחתם לכם ביום הראשון — אם קכא
וכי תבא הבית אלמנה — תרומה קצ
ממושבותיכם תביאו לחם תנופה — תצוה קפג
סאלת תהייבה חמץ תאפינה — אם
ולקחתם לכם ביום הראשון — תצוה קפג
ואת כאן כי תהיה אלמנה — ויקהל ו
פרי עץ הדר כפות תמרים — אם כד
ובעלו עשר · — מצורע נב
ויקוב בן האשה היסראלית — בראשית לא

בחר סיני

ויבא ה׳ יש קדש תהיה לכם — לך לך נא
ויקהל

קרקעם ד רוך נחלת מעמי כקרע רוער
תנוח קפנ קפנ
ושעברת שופר תרועה יתרו פמ
וקדשתם את ס את השמים עשם סם פנ
לו דורו לו בן דודו יגאלנו משפטים קטו
לבמיותם לקוסם לותם
וערלתם את ערלתו פקודי רמד
כי לי בני ישראל עבדים בלק קנו
לפ יעברו מעברת עבר סם

בחקותי

חרב מוקמת כקס בריתי כת סו בשלח סד
וזכרתי את בריתי יעקב ויחלם קסם
ויהי קיץ קיט
ופף נס ואת בהמתם וירא קיץ
לו תרנה הארץ וירא קיץ
סם בחקותי תלכו ויהי ריו
וזכרתי את בריתי יעקוב נועו ויחלם קסם
ויהי ללך בשלח כנ
ושם תלכו עמי קרי תרומה קל
והשלחתי בכם את חית השדה שמיני לו
ויספתי ליסרה אתכם מצורע כד
ופף נס ואת אחותו הלוינו רנו
וזכרתי את בריתי סם

במדבר סיני

וידבר ה אל משה ויהי רלט
כל הפקודים למחנה יהודה ויהי רמו
דגל מחנה יהודה יתרו פד
ויאמר כדב ואביהוא ובניס לא היו לסם בהעלותך רלז

נשא

ונתתה בטבעה ויקרא יב משפטי קיח
ויהי ביום כלות משה תרומה קמ
משרה עשרה בכף ויקרא יב

בהעלותך

ובבקעה יאמר ויהי רלו
ולמשא את המחנות כח עד
ויחחלו בני אפרים כשלח כד
ותמוכת ה׳ יהיה נח מב
סם יהיה בניהכם יתרו פב
בכל ביתי בחמן הוא יתרו פט
לא כן עבדי משה משפטי קטו
במדבר סיני קיז
כי משה כותית לקח תרומה קל
אל נא תפפנו פקודי רמד
נשא שלשתכם: לא כן עבדי משה ויקרא נ
והשים משה עבין תוריע מה
וכי תבואו מלחמה בארצכם. קומה ה׳ ויפוצו
לויהיך ויחי קמה כח עד
ויאר לף ה׳ סם וילך כשב קלנ
ילך ה׳ סבין לילך סם
ויתפלל משה אל ה׳ וישמע ה׳ ויחר אפו
ותבער בם כשב קלט
וכה תעשה לשם לשמש תוריע מפ
ואת משר לנויים חקת קעט
והשים משה עבין ואתחנן רמט
ותבער בם אש ה׳ המוכו רנד

שלח

ויעלו בנגב ויבא עד חברון ושלח לא
וזיה כאלכם מלחם הארץ בלק קפח
ועתה ינדל נא כח ה׳ המוכו רנה

קרח

המעט מכם נרשמית יז
וירדו הם וכל אשר להם סם
ולבני לוי הבה נתתי כל מעשר יל
ויקהל עליהם קרח ויחי רלו
קח את המחתה ותן עליה אש ויקהל רח
לכן לחתה וכל עדתך ויקרא טו
ויאמר

ויאמר משה אל אהרן קח את המחתה נו לב
וירדו הם וכל אשר להם תוריע מט
אל אלהי הרוחות לכל בשר ויחי רלו
כן נועצו אבותינו כולנו אבדנו מפ פח

חקת

ודברתם אל הסלע נר חשמת כח
ותמת שם מרים שרה קכד
ויעלו ה׳ נשא את הנחשים תוריע מא
ויעש משה נחש נחשת תרומה קמח
על כן יאמר בספר מלחמות ה׳ בשלח כו
ומשם בארה: משפטים קיד
זאת התורה אדם כי ימות באהל תרומה קכט
טמא פרה אדומה פקודי רלז
בשר שפרוש שרים שמ סב
וישמע הכנעני מלך ערד תמור קכ
וילחמו כל העדה תמור קנ
עלי נחל עבו לה וילך רפו
בשר שפרוש ומעבר מתנה סם
בהעלותך קיד
על כן יאמרו המושלים. כי אש יצאה ומחת
עם רב מישראל בלק רס
ויתפלל משה בעד העם ויחי רכח
וישמע הכנעני מלך ערד כי בא ישראל דרך
שפתיים ושבין לחרון ומשה ומרים וילך רפג

בלק

מקום שלי יקום לך לך נח
כי ידעתי את אשר תברך ויחלם קסו
ויבא מלאים אל בלעם ויחלם קסז
כי לא כאש ביעקב סם
לא הביט און ביעקב ויהי רמג
ולא הלך כפעם בפעם ויהי רמג
עביכים נדולים מבלעם ונופף דעובדי ומרעי
חיי שרה קכה
הבה עם יצא מצרים שמות יז
מי מנה עפר יעקב משפטי קמ
קח לך כל רצוני ה׳ שמות ה

דברים

ויעשים לפי הם יחשבו לכה בראשית כה
דק עוון מלך הכשן כשאר ויחי רלד
וכמדבר אשר רחיק תצא קכג
הבו לכם מכשים מכמים ויקהל רמ
יי׳ אלהי אבותיכם יוסף עליכם כמדבר קיז
אל תגר מפני מוצב נלק קמה קיז

ואתחנן

ויהי כשמעכם את הקול בראשי לא יתן פא
שמע ישראל יי׳ אלהינו בראשית יב יא
צנר לך ומכאוב תצא קסט
וידעת היום כשא קמג שם
ומשלח לשוכניו בראשית כה ויצא קפ
כי מי גוי גדול אשר לו אלהים בראשית לא
שומר הברית והחסד שם מא
שומר את יום השבת שם
קול גדול ולא יסף בראשית ג לך לך פא
ויתן יי׳ אותות ומופתים גדולים שם פב
כי אל רחום יי׳ אלהיך שם פז
וידעת היום והשבות שם נא
שמע ישראל יי׳ אלהינו ויצא קמה
כי מי גוי גדול וישלח קעב
ואתם הדבקים בראשית כה ויחי רד
כי יי׳ אלהיך אש אוכלה בראשית כה שם סט
וידעת היום והשבות אל ואירא כה כו כז
במדבר קרן ואהבת את יי׳ אלהיך שם כז
ויוניקך בפרין נשלח כג
שמע עין נדולה תרומה קם
פנים בפנים דבר יי׳ יתרו פא
והבר נוער בחם שם פב
ואתם הדבקים ביי׳ אלהיכם אשפטים קיט
וכך בחר יי׳ להיות שם קכה
כנים אתם ליי׳ אלהיכם לך לך פא
ואהבת את יי׳ אלהיך תרומה קלד
והיה אם שמוע תשמעו שם
ואתם הדבקים ביי׳ אלהיכם שם קלט

שמע ישראל יי׳ אלהינו שם קלט קם
שמע ישראל היום הוא שם
שמעי יען אל שמע נדולה שם
ואתי תתורם תרומה קכט תקת קעט
אתה הראית לדעת שם קמח
וידעת היום שם
ואהבת את יי׳ אלהיך שם קמב
אין לפחדיך בדלית אל אחד ויקהל רלו
קול נדול ולא יסף ויקרא נ
שמע ישראל יי׳ אלהינו שם
כי יי׳ אלהיך אש אוכלה הוא ויקרא כה לג
וידעת היום והשבות תוריע מז לא שם
ואת תתורה אשר אנכי שם מצה שם עג
צנר לך ומכאוב בשלח קכג
ואהבת את יי׳ אלהיך בכל ואשר את שם קלח
ואתם הדבקים ביי׳ אלהיכם בשלח קלט
ואלה כל שמי השמים וישלח קמג
שמע ישראל יי׳ אלהינו בראשית כ לא רנ
כי יי׳ אלהיך אש אוכלה הוא בשלח קמח רנ
ויאמר יי׳ אלי אל תוסף דבר ואתחנן רפד
ואת תתורה אשר אנכי שם מצה שם

עקב

ארץ אשר לא כמסכנות לך לך נה וירא קא
תמיד עיני יי׳ אלהיך בה וירא קז שלח קיא רכו
רק באהבתיך חשק יי׳ פקודי רכה ויחי רלו
ארץ אשר לא כמסכנות נה רו
ואכלת ושבעת תרומה קכב קכג קכז
שמע ישראל אתה עובר תרומה קם
את יי׳ אלהיך תירא ויקהל רלו
כי על כל מונח פי יי׳ פקודי רכה
כי כאשר ישיר לוים את בהו שם רכד
ונתתי עוכים בשבך ויצא תוריע כ
על תתן לב לכל הדברים הוה קדושים פג
תמיד עיני יי׳ אלהיך בשא קלו הפוכו רנד

ראה

לב ונני ויקמור סור שם כשבים ושם עוים בראשית כ
כי שם קדוש אתה ליי׳ וישלח קצו
ירחם כל זכורך בא לא
ולא ירחו פניו׳ ריקם יתרו מז
בנים אתם ליי׳ אלהיכם שם פט נד
לוים כמתנת ידו תרומה קכח
ואכלת שם לפני יי׳ אלהיך שם קמט
שבעת ימים תאכל מצות תצוה קפב
ירחם כל זכורך שם קמב קמה קמה
למען ישוב יי׳ מחרון ויקרא יו
פתוח תפתח בשלח רם

שופטים

מי האיש הירא ורך הלבב מקץ רב
ולקחו וקחי העיר ההיא וישב רלו
לא תעשה לך אשרה כל עץ בראשית מא
דין הבעלה היותה נקופין וכל פרשת השלח
סור נדול וירא קיג
שפטי רבים להשות משפטים קיו
תמים תהיה עם יי׳ אלהיך וישלח קמב
כי תצור אל עיר ימים רבים סור נדול בשלח רב

תצא

אשר לא יבבה את בית אחיו בראשית כא
כי בשדה מצאה בראשית כד שרש קכה
לא תקח השם על הבכרים וחי רלו וישב קכה
כי יהיה בעיר בתולה בראשית כא שלח קמו
כי יי׳ אלהיך מתהלך בא עז שם שה
ואבדתם אתם והלכם משפטים קיג
כי יקרא קן נפור שמות ח
לא תחרוש בשור ובחמור בשלח מד
ולוים בכרים יתרו טו
או כי ימות הוים הראשון משפטים לג
כי קבור תקברנו תרומה קמח
אשר קרך בדרך ויקהל קכה
את בכרי בתוך לוים הוה פקודי רלה
לא תקח השם על הבכרים ויקרא טו

כי יהיה בך לוים אשר לא יהיה טהור שם פ
וירא קב
והכה שם לה עלילות דברים שמות פט
לא תלין נבלתו ויקרא כה
כי יהיה לאיש בן סורר ומורה שם קנז
שלח תשלח את האם בהקם רכה
כי יקרא קן נפור בלק רד
לא תחרוש בשור ובחמור יחדו שם רז
לא תסניר עבד אל אדוניו שם ריב
ולא תכה יי׳ אלהיך לשמוע אל בלעם כשא קמח
כי הוציא שם רע על בתולת ישראל ואתחנן רמו

תבא

אלוה אחר עם כל בהמה לפני׳ כח משפטי׳ קיח
ועבית ואמרת וישלח קמו בשלח סד
תחת אשר לא עבדת וישלח קמו וירא קיז
בשמע תשמע ובקולו ובקושר כל שם
בנקר תאמר מי יתן ערב ויחי רכ
ואלים דעים וכאמים שם רכז
הנדתי היום ליי׳ אלהיך כי נאתי יתרו עט
כי שם יי׳ נקרא עליך בראשית יג
יפקח יי׳ לך את אוצרו הטוב מקץ רד
היום הזה פניות לעם אמ סט
אשר לא ישא פנים לזקן משפטים קיז

נצבים

את אשר עומד עמנו לך לך נה יתרו עב
וגם יי׳ אלהיך את שבותך וישלח קמו
וירא קב ויקרא כב הלויכו רכו
לם יהיה כדבך וישלח קמז
נפריתיך ומלא וירא קא
הכהתרות ליי׳ אלהיכם ויחי רכב שלח קכט
אתם נצבים יתרו פב
לם יהיה כדבך בשא קמח
כי אז ישמח אף יי׳ פכחם רמב

וילך

כן תעשה ועשרים סכה תרומה קעב
פקודיו רפז רכז
כן קרבו ושיך למות תרומה קעב
הקהל את העם ויקהל קכה
הכך שוכב עם לכותיך ויקרא כב
ועתה כתבו לכם את השירים פקודיו רפז רכז

האזינו

יי׳ כדד יבקבו ברעזית כו
על תמוכה ואין שול סס מה
הלוי׳ תגמלו ואת ה׳ נבולה לך לך נג
בהכחל עליון גויים ויסלח קשו
כי חלק יי׳ עמו תלה קמו נא לט
יתרו כו משפטים כה בשלח מז מח
הכור תמים פעלו תלה קלט
כי סס יי׳ לקרקע וינח קם וילך רכה
כי מצפן מלוס נפכם ויחי לכח
כי לא כצורנו צורם נא מב
הכור תמים פעלו בשלח מד
צור ילדך תשי סס
כבשר יעיר קינו יתרו פ
אשר מלא זכחימו שמיני מא
יערוף כמטר לקחי ויקרא כה
לכי לחמיו ושקיו אמ תא
וילך יי׳ ויכאן קדושים פב
לו אמו יסכילו ואת אמ ם
ידכ כה ועל כמותי מרן אמ סב

וזאת הברכה

ויסיפו קטורה נפלך כה ט
משריך ישראל ויגש וקהל קנג
ולא קם כביש עוד ויסלח קא
ויחת סס משה עבד יי׳ תרומה קכה
וירשהו את כל הארץ ויחי רכז
ויעל ברכת יי׳ סס רלג רמז
ותאת הברכה סס רלו
ויתיצבו סס רמג יתרו קפ

כרוך מכסים לפני ויחי רמז
יי׳ מכיכי לא שמות ג
תורה נוה לכו משה יתרו לא
ולא ידע איש את קבורתו סס קמ
ורק משפיל למו וכו׳ תרומה קל
ויקבול פותו בני סס קכז
וזאת ליהודה תרומה קכה
בכור שורו הדר לו ויקרא יד
ובלוי אמר ויקרא יה
לאומר לפניו ובאמו׳ יהיו משפטיך סס
וכליל על אחיך בשלח נו נ
לשריך ישראל כשא קכא
ולזבולן אמר בשלחיך קב
שלח לך סר הצבאים קוס שלח קכז

נשלמו הפרשיות • תהלה לנותן נהרות בציות •

שיר השירים

כשובבה בין החומים ברעזית פ
מי זאת עולה מן המדבר שמות ׳
על נכת אמך יליתיך סס ל
הגידה לי שאהבה נפשי סס כ
לפרעון עשה לו סס כא
עד שהמלך במסיבו בו ל שמות לה
שבי שובי הכולמית ברעזית מד
שם לתן לת דודי לך סס
שם יתן לים לת כל הון ביתו סס
כאוט הסבי סס
על נכת אמך סס
אחוקי ידיכיך סס מה
שחורה אני סס מו
לרעות בגנים סס כו
שלחיך פרדס רמונים כה בג
בעורת שעורת לו אמך סס עד
קיושבת בגנים לך לך עז

שיר השירים

תרומה קעב
ויקהל רפז רכז
בא שלח לך סס
ויקהל כה
ויקרא כב
תצוה רפז רכז
כי תשא ל סס
ויקהל לה
פקודי רפח רכט
ויקרא א
ויקרא יג
צו סס תזריע מג
סס יח
סס
נו לד
שמיני לג
שמיני ע
שמיני לט בלק קפט
תזריע מא
תזריע מה
מצורע כד
סס כג
סס כד
אחרי סס כה
סס
קדושים אמ כה
סס
סס בח
סס קי
אמור נה
סס קנ
סס קל
אמ עו
סס עה
סס
בהר רמב ויקרא רמה
בחקותי קיג
קדושים עד
במדבר קיד
נשא קכה
בהעלותך קמב
שלח קנג
קרח סס
חקת רכ
בלק קנו
סס רג
פנחס רלג

שיר השירים תרומה קמב
נשתי לגני ויקרא ב
הכנסים כרמו בשרן סס ד ויחי רמז
לכלתי יצרי ויקרא ג
הגידה לי שאהבה נפשי ויקרא יג
עד שיפוח עד תזריע מג
הגידה לי סס
סס יח
סס
אם לא תדעי לך סס לא תדעי לך
כלך יפה רעיתי נו לד
כשושנה בין החוחים שמיני לג
סמכוני באשישות שמיני ע
ושמאלו תחבקני שמיני לט בלק קפט
על משכבי בלילות תזריע מא
על תרפוני בלק תזריע מה
שמי כחוקם מצורע כד
אקוטרת מר ולבונה סס כג
מים רבים לא יוכלו סס כה
לריח שמניך מצורע כה
משכני אחריך סס
שחורה אני בלק קנט אמ כט
סס
על תרפוני אמ ם
הנה מטתו שבין כשלשים מגדל אמ כט
יוכתי בתפוח עורתיך סס
עד שהמלך סס
כעטרה שעטרה אמ בח
לכי יפה ולכי עד אמור נה
בגלו חמדתי סס קנ
לכי חבוקת אחרון סס קל
על כן עלמות אמ עו
כתפוח בעצי היער סס עה
שמאלו תחת לראשי סס
נשקני ויקרא לפני יקוק רמח
הנכנסים כרמו בשרן סס ד ויחי רמז
לכלתי יצרי ויקרא ג
הגידה לי שאהבה נפשי ויקרא יג
עד שיפוח עד תזריע מג
הגידה לי סס
סס יח
סס
אם לא תדעי לך סס לא תדעי לך
כלך יפה רעיתי נו לד
כשושנה בין החוחים שמיני לג
סמכוני באשישות שמיני ע
ושמאלו תחבקני שמיני לט בלק קפט
על משכבי בלילות תזריע מא
על תרפוני בלק תזריע מה
שמי כחוקם מצורע כד
אקוטרת מר ולבונה סס כג
מים רבים לא יוכלו סס כה
לריח שמניך מצורע כה
משכני אחריך סס
שחורה אני בלק קנט אמ כט
סס
על תרפוני אמ ם
הנה מטתו שבין כשלשים מגדל אמ כט
יוכתי בתפוח עורתיך סס
עד שהמלך סס
כעטרה שעטרה אמ בח
לכי יפה ולכי עד אמור נה
בגלו חמדתי סס קנ
לכי חבוקת אחרון סס קל
על כן עלמות אמ עו
כתפוח בעצי היער סס עה
שמאלו תחת לראשי סס
נשקני ויקרא לפני יקוק רמח

בחתי לגבי פכסם רכו רמ רמץ
פתחתי לכי לדודי פלויכו רפו
לכי יכסם סם
קומי לכי לפתוח סם
בתפוח בעבי תיער סם
לחות לבו קטכם סם רנו
בחוטן הסבי שפתותיך ויחי רמץ
מים רבים סם רמץ
ומדבך כפום סם רמו
כבי לאו כתרו בי סם רלט
מסבי לחדיך סם רלט
הנידה לי נלק קנץ
בפלא הרמון רקתך סם רט
שיניך כרכות פכסם רכץ

רות

סם לאים לאר עשיתי עמו גרלצית יג
לליכלך לים כעמי סם כא
מי יי׳ סבי עד כנקי לך לך נב
ותקם כעדם יכיל וירא קי
ותגל מלגלותיו ויסב קפח
עטיך כשדם ויקסל רלח
ויאכל כועז ויסת ויבא לשכב סם
ותאת לפניס כישראל חקת קפ

איכה

מם לאשיך ומה לאדם לך גרלצית ג
חדשים לבקריס פרלצית ט ויקסל ריג
עשה יי׳ לאר ומם כא סם
כתבכי בנפשי וירא קיז
הסיב לאחור ימיכו ויבא קבג
כל מכבדיה הוללים מקן רכ
בבי ניון פיקריס שמות כ
כל רודפיה הסיגוה גרלצית כד
לינוק ישבק כדד סם כט ויקרא כ
כי רפתה נויס כא רפ
גלקה יסודם מעוכי ויבא קמח

ומונע לאני מר ממות את הפצם ויקי רכפ
ובפנוריס הכלחנוים בפם סם רלח
לין לאדם שליט בדוק סם רכפ
פלדים עשה את האדם יסר סם רכפ
כל זה כפזיתי בחכמה תי קלב ויקי רכפ
כל אשר תעבתיך לעשות מקן קנט
כי בא האלוס ברוב עשין מקן קנט
ואלדים עשה זיירון מלפכיו סם ל
טוב ילד מסכן וחכם ויבא קמט ויסב קפע
יש לאחד ואין שכי ויסב קפע
וטוב משמיסם את אשר עדן לא היס סם
בנקר ורע זלכך ויסב קפע
לכל ומן ועת לכל חפץ מקן קנד מץ כח
כל הדברים יגעים מקן קנה
דאם חיים עם האפצ סם קנט
מי יתרון לאדם ויקי רכב
יש הכל אשר כעשה תחת שמות י
את הכל ראיתי בימי הכלי סם יא
לך אכול בשמחה לחמך ואחרי כח
טוב ילד מסכן וחכם נח לג
את הכל עשה יפה בעתו סם לח
את הכל ראיתי בימי הכלי סם לח
הכל הכלים אשר קהלת הכל הכלים סם
אין נדוק כאשר אשר יעשה עוב נעלה כח
ואתיתי את כל המעשים אשר סם כט
שחכמה תחיה בעליו סם לא
יש העשה חולה סם לא
עושר שמור לבעליו סם לא
לכל תתן את פיך לחטיא את בשרך יתרו פז
ראיתי את כל המעשים משפטים נז
מי יתרון לאדם ויקי רכח
ואסבתי ואתנה אל האלוס את כל העושקים סם
והרוח תשוב אל האלוס תרומה קמב
שמח בחור בילדותך סם קמח
אשר עשה האלך ס האדם יאר סם קן
שמור קן ויקרא יט
בכל את יהיו בגדיך לבנים סם קכח
האהבת תעזוב לבבה סם
מי לך חיין שאלכך כאר תרומה קכו
כל הכהנים הלכים פקודי רכ ויקרא ז
ומנחה

היו כהיס לרשע שמות יח
קומי רוני בלילה כשלח כד
הסיב לאחור יחיכו סם מ מץ עב
על נחליכו כרדפכו תוריע מם
פכי יי׳ אלקים סם מט
כשלוך עשמיס מץ כט עב ויקי לאח
האזיכו רכג מץ עד
וכור יי׳ מה היה לכו כחקותי קיח
כי גדול כיס שכרך ויקי לכו
כשפשם דרכיכו סם רכח
חשבתי יי׳ כי לא תעכו סם רמח

קהלת

על תתן את פיך לחטיא את בשרך גרלצית ה
ואל תאמר לפכי השלאך סם
מי יודע רוח כני אדם גרלצית כד
וגם כדרך כשכחכל הולך סם כח
מאריך אלן שמלכך בן חורין לך לך כו חיי
סרס קכל נפ תרומה קעד
ויתרון ארן בכל היא סרס קכב
ויסוב השפר סרס קל משפטים ג ז
ורוח השמש תי קלו חקת קכב
ותעכוני נכי אדם גרלצית יט
כי נכוח מעל נכוח סם כג
כל הכהלים הולכים אל היס סם כט לג
כי עוף השמים יולין את הקול סם לד
גם כמדבך אלך אל תקלל סם
יש הבל אשר כעשה יש צדיקים שמניע סם כו
אין כל חדש תחת השמש לך לך נח סרס קכג
הולך אל דרום וסובב אל נפון ויבא קמו
הכל היס יגעים כל אדם ויבא קצ
ואכח אכי את העתים ויסב קפע קפח
ואכי ראיתי העשק הכורים סם
ושבתי אני אין טוב כי אם לשמוח מקן קנה
כי לא ידע האדם את עתו כדגים סם
וזכור את בוראך סם רד
כל הכהלים ויקי ויד רלח כשלח כא
ומרא ל
ומנחה

אחשורוש

עמרם היה נשם ויהי קו כלה רב
את שבע הכתרות מקן קנה
פסריסים המשרתים פס
והקהל היהודים עליהם תשם קהל
ובזה הכעיסך נשם על המלך פקודי רמש
ויעמד המלך את שריטו תזריע מל
ויהי כיום השלישי ותעלם מפתר מלכו׳ מקח קפב
ומרדכי ינא מלפני המלך פס
לזן לפתר מבנת עמם מקח קפב

נביאים ראשונים

יהושע

אכה מלון הכרית מלון כל הארץ הרשנית כ לג
ויהי רכש
ואמחיתם את שבי ואת שמי את תקות חוט
הכסי ויהי רעל
כל העם הילודים במדבר נשם ת
וישלח יהושע בן נון מלא ם
ויעמד יהושע על כל העם ויענר הכסר שמור נק
ואת עצמות יוסף ויקהל רב
ויאכלו מעבור הארץ מעשרת פסחת ויבשת
המן וילך רשב

שופטים

ויאמר מכוח על עשתו הרשנית ז
אלה הם הפלשתים המכים את מנשים פס ם
בפרוש פרעות ניסראל. תלנו פרעון מקול
מקנניס
אף כעשה לכותרים לכנשים. וכל פרשת נכי פס לב
בכיתך לך לך נש
ויעבדו את יי׳ ויעבור לותם פס נג
ויסרכה הפרוש נדרך תיי שרש קכב

שמואל

ויבניהו בן יהוידע בן איש קבצאלי הרשנית ו
ויהוא הכה את אחיו מכרי פס תל קלג
בן הפלשתים הכי ככבד פס
נם יי׳ בעבור מטשתך. הרשני ק קדושים סב
קום הכה את איש מכרי אחיו מכה הרשנית ט
והרשעים כקשך ידמו הרשנית כב
כי כל ימים אשר בן ישי חי על האדמה פס כט
והוכחתיו בשבט מכשים עז כד
כי מי מל משיחי יי׳ לך לך נ
ויעמידו דוד על משמרתו הרשנית ו
דד לביתך ודאון ינגלך פס ם
ויחלק לכל העון ישראל פס יח
ונם כנס ישראל לא ישקר
ויריבה על כרוב ויטס פס לב
וישלח דוד כיי׳ לאמר האשלח בשלח שרי
יהודה לך לך עש
ושראלי אותו ואת כושו פס נד
בן השלשים הכי ככבד וויע קל
רגלי הסידין ישמור פס קפ
מי ישקני מים כה ם
ואת רחם רה למי ויעלה קיפ
ואלי ובן משל פס קשב
ובאור

וכאור בקר יזרח שמש עקן רג
ויאמר למלאך המשחית בשלח כנ
את כפך השיבך וקלעבה ויהי לון בשלח כש
על תבטח על מרחהו יתרו כש
ודוד שולח במחלה בותים משפטים קת
וינע ינע ומקלל פס
ויאמר לו יי׳ למה פס
ויאמר שמול על הקני ויקהל קנה ויקרא ט
הכל כתן תרוכה המלך למלך פס רלד
ויאמר למלאך המשחית פס
כאשר דוד בן ישי פקודי רלב
ויאמר בן לאחד למשיחלך כש סב
יי׳ יתנו מריבין ויצב קשר תוריע על
ויקח את עבודת מלכם ויעלה קשע
ואלי זקן ושמע את אשר יעשון בניו ואת בני
חטאת הכיורים פס קשע
ויריק מוסל ילאת מלאים ויקרא טו
מקים מעפר דל ויקרא יח
לון קדוש יי׳ פס תוריע מל
ואיתה בשם מלוכי נהורא ויקרא כל
מנורא בש מל שב
כה אמר יי׳ לאחר האים ויקרא כג
עד עקרה ילדה שבעה ויקרא כל אמור נב
ק יכר יי׳ היה יקר בימים ההם בז לפ
וירצאו ושוב מלאכי עם יתם שיכים תוריע כש
קדושים ם ואתחנן רמב
שם יתכפר עון בית עלי קדושים ם
שבי האשה הכנענית עמך פס כט
ויעש דוד שם בשובו כתקותי כ
כי לא ישוב יי׳ לת עמו מל שב
שלח עמך נאשו כשא קל
רגלי חסידיו ישמור מלא קעה
מוריד שאול ויעל קרח קעה
ויבר לי מלחמה יי׳ מבחם רכה
יי׳ ממית ומחיים תוריע עש בלק רם
כי מכבדי אכבד ואתחנן רשה רמב
לאיון ילך ושמע שמול וינע רם ויהי לל
למען יקים יי׳ לת דברו ויהי רלב
כי גרשוני היום ויהי קטן
כי על דבות יי׳ שלוחו רמב

ויקרא אל ו׳ ויאמר הנם אל המלאכה ויקם רק
ויהי כשמוע אליהו ויאמר אליו סמל
ויקן המלך אלמה את הכסף רכ
ויהי ככלות אלמה להתפלל תמות ד
לא אדונים לאלה כא לו
וירא וילך אל כפצו יו נם רנו
ויעל אליהו בסערה השמים ס
כא ועמדת בפתח השמים סם
והשלחתי ביום ההוא אל כל הנכרים סם
כי הכרובים פורשי כנפים ויקי רכח מ״ם
מי יתאר עמדתי לפניו ויקי רלג
ויעש את היום מזבח עומד על יב בקר ויקי רמח
ויעש המלך כסא שן סם רמג
ויהי אליהם אלמלאה סם רמו
ולאחיתיה הכהן אמר המלך אלמה עבותות
לך על אדון כח סג ויקי רמט
מלוכזים בגדים בגורן סם רכ
בסטר שיעש עם השומית בשלח את ויכו קם
ויאמר אליה אליעש הגידי לי יתרו פז
הכה כפ ידעתי כי היש אלהים תרומה קלג
ויי׳ כתן חכמה לשלמה חמ
אז תעלה שתים כזים וזכות סם
יי׳ הוא האלהים סם סה
רפה ביתך דוד אין לכו חלק בדוד ולא בחלה
בנן יפי סם סט
ותרב חכמת שלמה סם עד ההוכו רכז
ויקם את עמוד הימני ויקרא שמו יכין ויקם
עמוד השמאלי ויקרא שמו בועז תמור ג
כי קרא יי׳ לרעב תמור נב
ומי כעמך כישראל קדושים פא
הנה הביתי בית זבול לך בשעלותך קן
ויהי היום ויעבור אליעש על סוכם פנחם רלח
ויתן את תרמוד במדבר פנחם רלג
ויקראו בשם הנעל לאמר הנעל עכנו חקת קעד
ונתתה הקיבות את לבם לקוראים סם

ישעיה

שמו מרום שוכנים ברשנית פ כט

המונים בשם פר נבלם סם כ
ואשים דברי בפיך סם ל
הוי מושכי העון סם ק כז
כי בלאשר בשמים הקדשים סם ק כה
ואסב מזקיהו פניו אל הקיר סם קי
כה אמרתי אלך ישראל סם
ויקוו יי׳ חליפיו כח סם יט
ויגלו ורעו בפנדי הלבשים סם יג
השמים מכי נטן סם
קדוש קדוש קדוש יי׳ נשלות יח כב כשם קלל
ואל מי תדמיוני ואשוה סם כב
לא תקנו נדלה לשבת ירבה סם כג
כי שמים כעשן כמלחו סם כל
אז תתענג על יי׳ סם כו
הכוחן היש דרך סם כט
אלף ידי יסדה ארץ סם ל
מי מדד בשעלו מים סם
ויהי אור הלבנה סם לב לו שרה קלא
אמרו נדיק כי טוב סם ל לג לך לך פב
ושמך כלם נדיקים סם לך לך לב נה כח ס
לך סם הרנישה לילית סם
המוכירים את יי׳ אל דמי לכם סם לד
אוי לרשע רע נרשנית כל
הנדיק אבד סם כה כח מא
נאלי קולך את גלים סם סג
מוליך לימין משה סם מז
והרשעים כים נגרש סם על
שמעו אלי תבירי לב לך לך עו
כפשי תוייתך בלילה סם פב
מי העיר ממזרח סם פה בשלח מה
דובר נדק ומגיד מישרים סם פו
אבכי אבכי הוא מנחם בשעיך סם פז
שמיהם כח לירידי סם נו
המוקיר לכוח מבן וירא קח
הרבית הגוי סם קיז
אבי יי׳ בשתה לחשיבם סם
בכל נרתם לן נר סם קב
בשחשה בשלחה סם קיג
בלא המות לבצע סם קיד
כנר משטי נרשנית כה
יי׳ בנר

יי׳ כנר פקדוך סם מא בשלח מז
שרפים עומדים ממעל לו סם מב
ויעף אלי אחד מן השרפים סם מג
ויהי ביום ההיא יי׳ לך מענהך סם מד
ואכבדה בשבעה כמלים סם מה
קרב לי אלמלה דם סם מו
אוי לרשע רע כי נמול ידיו סם כא
זה יי׳ קוינו לו נגילה ונשמחה כח ם
ואלה את יי׳ יושב על כסא סם
חוזק קשה הוגד לי הבונד סם ם
בן מלכים נעקו חוזק מלאכי שלום סם מם
כי מי כה ואת לי אשר בשבעתי סם עב ומן
אין השלום מים סם
סנהדרין אבד נרשני כה מן מקן קנו וסם
ושמך כלם נדיקים לעולם ירשו ארץ סם מט ויעלה קעח
יפקוד יי׳ על נבא סמרום במרום סם כח ויכה קפח
כה אמר יי׳ לסריסים
ואיה אור הלבנה כאור החמה סם ע המעך בקרבה רוח עושים סם קנב
קדוש קדוש קדוש יי׳ נבאות מלא סם עא ואהבת שלום מהבתיך מקן קנו
יי׳ אלהי אתה ארוממך סם עב ובפשעיהם שלחה מאכם נרשנית כב כג
המוכירים את יי׳ אל דמי לך לך עג אמ עד בחקותי קטו
אמרו נדיק כי טוב סם עה בעת הסיח שלח מרודך מקן רכ
מי העיר ממזרח שמש סם פה ואוכיחיך לי׳ סם רל
אוכבי עשיתי ארץ סם פו אבכי עשיתי ארץ ויעש רם
מי זה יעוף כעננים סם פז מי זה יעוף יונה סם רל
אוכבי עשיתי ארץ סם פח אוכבי עשיתי ארץ סם רם
שורש ישי אשר עומד לנס עמים סם פט ומעשים אין אתי סם רמ
ויהי ביום ההוא יהקע סם צ רי ויקרא כ
ויקם יי׳ כשמעלו קדושו נסיותו סם צא
ואשים לכוח מבן סם קט
ואכיאו את כל אחיכם סם קיט
ויהי הכשאר בציון והנותר סם
מי זה הבוא מאדום חמוץ בגדים סם
ויקרא יי׳ לשלח לי סם קך
בן מלכים נעקו חוזק סם
ויאמר לך עמי הבא סם
הביטו אל צור מוצבתם לכלם קיי שרה קכב
המונים כמספר נשבע לכלם סם
ומרפת עמו ישיר מעל כל פארץ סם
ויבא חוקיהו סביו אל הקיר סם קלב
מקדקר קיר ושוע אל בסר סם
מי כתן למשיבם יעקב תולדות יצחק סם קלג
אבכי עשיתי ארץ סם קמ
יי׳ אפן לכאן סחלי סם מא
ס

מי מדד בשעלו מים ושמים זורת תכן סס
ואת רוקי לקן בקרבכם ויחי ריז
יי׳ עשקם לי ערבני סס ריח
זכרה יי׳ על כל מכון סר נין סס ריט
לו תתעכב על יי׳ סס כשלח כח יתרו עב
בלע המות לנצח ומחה יי׳ אלהים סס
לוי לרשע רע כי נמול ידיו יעשה לו סס
כל סכרקע בשמי ובכודי ברחתיו ויחי דכ
ויהי השרב לגנם ומוצק מים סס רכח
ויקו מתיך ככלתי יקומון סרס קל
וכקך יי׳ תמיד והשביע בנחנחות תלי קמח
ואתה אל תירא עבדי יעקב סס קמה
שלח יושב שאר יעקב סס קמו
זי׳ כגבור ינא כאים מלחמות ויסלח קמב
ועתה שמע עבדי יעקב סס קמו
כה אמר יי׳ עושך ויוצרך מבטן סס
אל תרחי תולעת יעקב סס
סנדיק אכר ויסב קפ
סנם יסכיל עבדי ירום ונשא ונבה סס קפח
כאשר שממו עליך רבים כן סס
לך עמי בא בחדיך סס קפב
סשיבותי מצפון ויאת סס קפו
ויי׳ חפץ למען צדקו סס קפו
סוי מוסרי סעון בחבלי משוש מקן קנט
סנם ימים נאים ושנם כל אשר בניתיך סס דנ
מנא גיע חוזיון מה לך לאיסס סס
כמקו את ירושלם סרס ויולדת בן ויסע נד
סנם העלמה סרס ויולדת בן ויחי ריב
ואשרת כלבבך סס רטו
ועתה כלם נדיקים סס ריו רכח
מחרישים שמעו אלי יי׳ סס רכד
וכקך יי׳ תמיד והשביע בנחנחות סס רכו
ויבא מוקיהו סביו אל סקיר סס רמח
בחלי קולך בת גלים הקשיבי סס רמט
זכור כא את אשר התהלכתי סס
אשרי יכוכים על כל מים שמות ס
יפקוד יי׳ על בנא סעוי סס ו בשלח מו כד
משה מכרים הנה יי׳ רוכב על עב קל סס ז
יי׳ אלהים בעלותם מלחמים וולתך סס ט
לוף ידי יסרם מרן סס כ כח לו
סן יכוסו ויכלמו סס כט לו
סם יהיו מטלטלים בחכים כחלב ילכיהו סס
כה אמר יי׳ לכי רחצון ומכי ואלא . סס
סמוכירים את יי׳ אל דומי לכם סס לו
וסרע את סתכון הגדול נא לב
וכנף ס׳ את מנדים סס
כל הגוים כאין כגדו סס לו
וס יי׳ קוייו לו בגילה וכשמחה סס לב
סומר מס מלילה סס
לא יכא עוד שמחך סס א
וכעו מלילי מכרים כמנדים סס מב
סס תעזיב מעבת רגלך עשות חפציך סס מג
עוד היום בנוב לעמוד יכוסף ידו סס מס
נבעתו שאול בבס סס
מי וס נא מלוס חמון בגדים בשלח כא נו
יומף יי׳ שביתי ידו סס כל
מרב לי׳ נבלות סס מנוחב כל
קול נוסיך בשלו קול יקדין ירכבו סס כס
כי תבאו לראות פני מי בקש זאת סס כו
סנדיק אכר ואין לים קרקתי זאת סס מ סס
וסיה בבשאר בניון וכבותיה בירושלם בשלח כו
שמריכם וורשי על כל מים סס כל
שיכיך תרחכם ירושלם סס כב
ואכלו עמים רבים יתרו סס
ונתתי לכם בכיתי ובחומותי סס כפ
סום אמרים כי׳ תגל בפשי ג
ופדויי יי׳ ישובון ובאו ציון סס בשלח קלב
ביום בסוף ימים ישראל שליסיה סס כו
כי רוח מלפני יעטוף משפטים נס
וינאו ורלו בעבדי בלאכים בשלח סס קו
דרכיו רפיתי ואראסו סס
סומר מס מלילה תרומס קל
מי בכם ירא יי׳ סס קלח
מי כיעיר מעורת סס קלט
והשביע בנחנחות בפשך סס קמב
יהיו מתיך בכלתי יקומון סס קכח
יוצר אור ובורא חשך סס קכט
עין לא ראתה אלי עמ ואתחנן דסו
מי מדד בשעלו מים ושמים יתרו קעה
חללו לכם מן האדם תנוה קעב
תשא קעד
סמעו

סמעו דבר יי׳ המרים קפח
כמו בית תקריב לנלת קפט
והיה בשמרית קימים תשא קן
בלא פרום לרעב לחמך ויקהל קנא
והוכן בשבד כשא תקודו רב
והיה ביום ההוא סורם ימי עומד סס
והיה לשוכת שתך חוכן תקודי רבג
שמו מרום שוכיכם ורמו רלא
והיה בשמרית קימים רלב
סמיים כשמי והארץ קדם תמא סס רמה
ומקם יי׳ אלהים למעה מעל כל סבים סס רמה
שמל לך לות ויאמר ויקרא ב
מדוע נשתי ואין ליש קראתי ואין סס ד
כי לא משבותי משבוניכם ולא לרכיכם סס ה
בקיון וככו שוכני עפר כי טל ויתי רלב
סרכיב קני לא הגדלת בשמה סס רלג
סכותן כים דרך ובמים עזים כתיבה סס
מי וה בא מלדום חמון בגדים סס רלה
מדע לי׳ סס רמ
ואכי ואת נריתי לוקם לאמר יי׳ סס רמ
קומי אורי כי בא אורך ויקרא ג
שתבתי מעבר קומי שכי ירושלם סס
והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול סס
סס לא כרחתי יומם ולילה סס יב
כי מי כא ואת לי כי כשבעתי סס
פחדו בציון חטאים לחזק לעדה ויקרא ס
לו יחזק במעוזי יעשה שלום לי סס
כי בשם יי׳ נשבעו ובחר בו את כל בשר סס יח
בשים שלכבות קומכם ויקרא יח יט
עמי כוגשו מעולל ובשים מלוו סס תל ם
ואתה אל תירא עבדי יעקב סס כ
שלום שלום לרחוק ולקרוב סס כא
סבא דומם אלי קולי משער סס כב
בשבע יי׳ בימינו ובזרוע עוזו סס כד
הרעיבו שמים מעמל ושחקים יולו נדק סס כה
מי עליסס יחין סס כו
שלח יעזן אל גבור אלי עד אר שלום נו לא
נוד תעזוב חתום תורם בלעודי סס לא
מולוך לימין משה זרוע תפארתו כו לב
סמים דברי בפיך נו לג וילך רפב

הוי נוסף ביתו בלא נדק תוריש כא
יי׳ אלהי אתה הרוממך לודה שמך נו לה
כל רועיהם יכילום כי סס ורע שמיני מא
כי תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה סס
ושראל אשר בך אתפאר סס
שרפים עומדים ממעל לו תוריש מז
ביום ההוא ינלח יי׳ ונם את חוקן סס מט
סיכה ר׳ יוסי קריה כאמכה מנורת נב
כי יום לי׳ נקמות על כל נאה ורס סס כד
כה אמר יי׳ אל בית יעקב אשר פדה את
אברהם סס מ
ואתה אל תירא עבדי יעקב סס מא
יי׳ אלהים כתן לי לשון למודים סס מב
שמי כוגשו מעולל ובשים מלוו נו סס
ושלח יי׳ על כל מכון סר נין סס כט
כשבי לוחיך בלילה בתוך קרות לבי סס לו
עד ישרף עליהו רוח מרומס סס ע
והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת סס
והלכו עוני פגרי האנשים הפושעים בי קדושים פ
כה אמר יי׳ לסריסים אשר ישמרו סס פא
בית יעקב לכו ונלכה באור יי׳ סס פב
סוי ארץ בלהל בכסים קדושים פ
עין לא ראתה אלהים זולתך סס עב
מי וה בא מלדום חמון בגדים סס עג
כי ובא ליי׳ בכוצרה סס
נור תעזוב חתום תורם בלעודי לאור ג
אלי אדבר בצדקה רב להושיע קדושים פב
כל סכרקע בשמי ובכודי ברחתיו לאור קד
וקראת לשבת עונג ולקדוש יי׳ מכובד סס
שמעו את ירושלם לאור קח בשלח קיח
מדוע נשתי ואין ליש קראתי כשלח קכו
וכל מלבושי אגאלתי לאור פב
לתורה ולתעודה סס ג
סי תעבוד על יי׳ והרבתיך סס נד
סמיר יהיה לכם בלהל סתקדם סס נו
לאכול לבשעה ולמכסה עתיק סס קה
כי כיומי העץ ימי עמי סס קו
בשבקה תבוכני רקקי מעופף בחקותי קיג
ונלו כמעורות נוריס ובכקיקי כשלח קלד
שוכיך יי׳ לכם ירושלם סס קלו

ואת נרה תיא ליעקב ויקח קטז
ואת מזבח הנחשת ס"ם קטז
ואת מזבח הקטרת קטז
ואת מזבח העולה ס"ם קטז
ואת מכבר הנחשת ס"ם קטז
ואת מכנו ואת כנו ס"ם קטז
ואת מנורת הזהב ס"ם קטז
ואת מנורת הזהב ס"ם קטז
ואת מנורת הזהב

יואל
עמוס
עובדיה
יונה
מיכה
נחום
חבקוק
צפניה
זכריה

מלאכי
תהלים

אמרתי עולם חסד יבנה יח
ואני ברוב חסדך אבוא ביתך סח
ברכו יי׳ מלאכיו גבורי כח כג
לך טהור ברח לי אלהים ורוח נכון סח
כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך סח
זה קיס גדול ורקב ידיים יו
תתן לנו עזרה מצרי משעיך סח
מצמיח חציר לבהמה יח
לכן מחסו הכרובים היתה לרעם כ כד
בשמות ביתיך נבוא כה
תפלה לעני כי יעטוף כג
שלו שעריך לשלומיכם ובטחו סח
תחסלך לפני יי׳ צדקות תחיים סח כד
לחת מארץ תמחת ונדק משמים נשקף כה
על כפיס ישלוכך פן תגוף באבן רגלך כז
חגור חרבך על ירך גבור הודך והדרך כה
והמלך ישמח ביי׳ סח
ישקו כל חיתו שדי ישברו פראים בעשם כח
ביום דרכך ונסילך בחים עויס סח
טוב יי׳ לכל ורחמיו על כל מעשיו ל
ולילה כיום יאיר כחשכה כאורה לט
תרוי לבבון חסד בטח לה סח
מה רב טובך אשר צפנת ליריאיך לט
עושה אור כחלמה בוטה שמים כיריעה סח
בו תרמוס כל חיתו יער לב
ותחסרסו מעט מאלהים וכבוד והדר לו
פתחו לי שערי נדק אבא בם אודה יה לא
למען יזמרך כבוד ולא ידום לט
והוא יפשוט תבל בנדק ידין לאומים מ
תשרי תעם שבכה לו תשרי שעם שיי׳ מא
מה רב טובך אשר צפנת ליריאיך מו
ובלעני שמתו ובחסרסו כחחמו מח
נדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו מט
יי׳ למבול ישב וישב יי׳ מלך לעולם נו כח סד
גם כי אלך בגיא צלמות לא אירא רע כג
ותחסרסו מעט מאלהים ובכוד והדר סח
מה לאנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו סח
מה יקר חסדך אלהים ובן אדם בנפל סח
הודו ליי׳ כי טוב כי לעולם חסדו כח
נדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו סח
גור אריה בקלעי מלאים סה
טוב לחכות בחוך ומלוא כח כם
טוב לחסות ביי׳ ולבטח בשמך עליון סח ם
הודיעני יי׳ קצי ומדת ימי מה היא סח סה
רומח על השמים אלהים על כל הארץ סח
לתת מוסר לנבונות היס סח סה
לוי עבר על כפשעו שמים קודכים סג
נדקתך כהרי אל משפטיך תהום רבה סל
כי קוץ על ימים יבדם ועל נהרות יכוכבם סו
קול יעצבו ולו לחכחבו עמו ונאן מרעיתו סח
שמח מחית לעולם ועד סח
ישמחו מספר חייס ועם נדיקים אל יכתבו סה
סכחמדים מזהב ומפו רב ומתוקים מדבש עא
נדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו עג
חגור חרבך על ירך גבור הודך והדרך עד
כי בנדק חמוק פניך חשעשע בקרקע עה
כי פעמי לבי לדע וקטלתי בנדי כח עג
ואתה יי׳ מגן בעדי כבודי ומרים לך לך פב
בקבני יי׳ ובשבי נרבה כלילותי ולבי סח
נדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישגא סח
חנות לילה לקום להודות לך סח
פנה אלי וחבני כי יחיד ועני אני סח
אלהים אל דמי לך סח עז פו
ויהי בשלם סוכה ומעונתו בציון סח
לקבוע נדק ותשפח רשע עו
מה ידידות משכנותיך יי׳ צבאות עז
כדיבי עמים כשמעו אזן אלהי חנריאם סח
בחכת לבי פקדת לילה נרפתני פב
לדוד אליך יי׳ כפשי אשא פז
כי מי אל מבלעדי יי׳ ומי נור מבלעדי נח
נלמי ראו עיניך סח ויהי רשם רכד
אם תחכם עלי מחנה לא יירא לבי נד
לוני יי׳ שמיה לבו סח
אשרי תבחר ותקרב ישכון חצריך נה
טוב יי׳ לכל ורחמיו על כל מעשיו פב
חנות לילה לקום להודות לך סח
לקדושים אשר בארץ המה פו
זה היס גדול ורחב ידיים פו
ברכי נפשי את יי׳ וכל קרבי את שם קדשו פז
כשמן הטוב סח נוח יי׳ פח

יומם

יומם יצוה יי׳ חסדו ובלילה שרה לך לך נב
פתחו לי שערי נדק אבא בם אודה יה קיח
מי יעלה בהר יי׳ ומי יקום במקום קשט (וירא) קיד סח
כפי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי סח
הכה כחלמת יי׳ בכיס שכר פרי הבטן (וירא) קטו סח
אתך כנתן פוריס בירכתי ביתך בניך קיח
אתה הוא אלהי אלהים הוא ישועות קיט
מי יעלה בגבורות יי׳ ישמיע כול תהלתו תלד קלב
הכה ברכו את יי׳ כל עבדי יי׳ העומדים קלו
אשרי אדם עוז לו סח קיו
אל יי׳ בצרתה לי קראתי ויענני סח קיב
סבוני נס סבבוני בשם יי׳ כי אמילם קיח
דברי עוכות נגדו מכי חנם אתה ויצ קיט
שלו שעריך לשלומיכם ושלו פתחי עולם קנ
ואני תפלתי לך יי׳ עת רצון (וירא) קיט קיו
פתח את ידיך ומשביע לכל חי רצון קיו
יי׳ שמור כאתך ונוסף מעשה ובד עולם קיב
תקעו בחדש שופר בכסא ליום חגנו קיג
כאלמתי דומיה הסבתי מטוב סח
יתיבנו מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד קיט
יושב בשמים ישחק יי׳ ילעג למו סח
יהי כבוד יי׳ לעולם ישמח יי׳ במעשיו סח
קול עשבו ולא לאכחו עמו ונאן (וירא) קכ
יחי שמותנו בשם שבעים שנה ושם קכד
כשלשה בטוב ניתיך חיי שרה קל
גל עיני ואביטה כפלאות מתורתיך קלט
אלי אמרתי אלהים אתם ובני עליון סח
שמעה תפלתי יי׳ והשועתי תחוינם קלב
שמעה יי׳ נדק הקשיבה רנתי הקשיבם סח
שמע יי׳ וחכני יי׳ היס עזור לי סח
כי נר אחכי עמך תושב ככל אבותי סח
חסד אל כל היום סח
ערב ובקר וצהרים אשיחה ואשמע סח
ואתה מרום לעולם יי׳ סח קלב
ברוכה ירושלם יי׳ בדקי ישראל יחדם קלד
ברוש לשבורי לב ומחבש לעצבותם סח
גל עיני ואביטה כפלאות מתורתך קלט
עם כבר תתגבר ועם עקש תתפתל קלח
יי׳ נדיק יבחן ורשע ואוהב חמס קלט
יחחני בשעבלי נדק למען שמו תל קמח

יי׳ עזון לעמו יתן יי׳ יברך את עמו קמב
מולו לרוכב בערבות ביס שמו סח
ויהי כושע יי׳ אלהיכו עליכו ומעשה קלג
לחזות בנועם יי׳ ולבקר בהיכלו סח
מה יתן לך ומה יוסיף לך לשון רמיה קמד
קרני נבור שמוכים עם נקלי רקמים סח
כער הייתי נם זקנתי ולא ראיתי קמג
נל עיני ואביטה כפלאות מתורתך קמח
עם חסיד תתחסד ועם נבר תמים קמז
קומה יי׳ ויפוצו אויביך וינוסו משנאיך קמח
כסיך ילבשו נדק וחסידיך ירננו סח
בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך סח
כשבע יי׳ לדוד אמת אפרי בטנך סח
אם ישמרו בניך בריתי ועדותי זו (וירא) קלב
נס בניכם עדי עד יפ תשב סח
שמתי ה׳ לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט קכו
שבע ביום הללתיך על משפטי נדקך קכט
אם ישמרו בניך בריתי ועדותי זו ל קכה
לחודך בכל לבי אל תשפרם כל כאלותיך סח
בדבר יי׳ שמים נעשו וברוח פיו כל קמו
שבע עלו שבטים שבטי יה סח (וירא) קכב
ברוך יי׳ אלהי ישראל מן העולם ועד סח
ברוך יי׳ מציון שוכן ירושלם סח
ויזכור כי בשר המה רוח הולך ולא קמ
ופקדתיך בשבט פשעם ובנגעים עונם סח
שלו שעריך לשלומיכם והבטחו פתחי עולם סח
ישקו כל חיתו שדי ישברו פראים קמח
כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו סח
ישבעו עני׳ לרוי לבטן קמב
עבדו את יי׳ בשמחה בואו לפניו ברננה קמג
סוסיתם ימיכך ועבכי סח
מושב מלאך יי׳ סביב ליריאיו ויחלצם קמד
חיים שאל ממך כתת לו אורך קמא
ויחבב קללה ותבואהו תולדות ינחק קמג
אשרי שומרי משפט עושה נדקה (וינח) קכב
מושיבי עקרת הבית קכג (וירא) קכו
הודו יי׳ בכל לבב בסוד ישרים קכא
מה רבו מעשיך יי׳ כלם בחכמה עשית קמ
למבכה על עלומות לבן מנחור קכה
יי׳ מי יגור באהליך ומי ישכן בהר קמה

ם ם ל ה

כעני הייתי גם זקפתי ולא ראיתי קסב
אשר שם נפרים יקבצו אפידם ברושים קסג
דבקה כפשי אחריך שם
אני יי׳ וכרוך נורי וירוש אלהי ישעי קסה
כאלמתי דומים אסמתי מטוב וירא קיו
מזמור שירו ליי׳ שיר חדש חיי שרה קכג
שמעה תפלתי יי׳ והאזינה האזינה קלב
יי׳ נדיק יבחן ורשע ואוהב חמס תי קלא
קומה יי׳ למנוחתך אתה וארון ויצא קמב
כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכך קצא
תפלה לעני כי יעטוף ולפני יי׳ ישפוך שיחו שם
לא תאוכה אליך רעה ונגע לא ויחל קצט
שם ה׳ לא יבחה בית שוא עשלו זובחי כו קעב
מודה ה׳ בכל לבב בסוד ישרים ועדה קעא
אתה אתה לי מאז תנדבי רבי אלא תסובבני שם
דבקה דבקתי בפעל ה׳ עזרני קעט
רבות רעות נדיק ומכלם יצילנו יי׳ ויצב שם
מזמור שמחתי באמרים לי בית ה׳ נלך קכב
ארצך בכליון כפי ואסובבם את מובחך קכו
תורת ה׳ תמימה משיבת כפש קיט
פתח כאלת ה׳ בניס שכר פרי בטנך קכח
משרי שגגר אשר אלה משפתו מפש שם
כי ה׳ אוסר משפט לא ישוב את חסידיו שם
ברכו ה׳ מלאכיו גבורי כח עושה דברו קפג
נפש כדבות תכיף אלהים כאלתך שם
גב שהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש קנא
חי י׳ וברוך נורי וירוש אלהי ישעי מקץ
רוממה ה׳ את ירחיבו את מקדשיהם לאחדו קנב
כי לא אל אפך רשע אתה לא יגורך ויצב קפח
כאיים ניד גבור כן נבי הבעורים שם
עבו ככבל רגלו כרוב בלא כפשו קפט
ולא יאוב את חסידיו לעולם נשמרו שם
לך נדיקים יודו לשמך קיז
ברוך ה׳ יום יום יעמוס לנו האל קנח
את לשמחות לא׳ ספרו תורתך מקץ קנא
יוסם יבוח ה׳ חסדו ונלילה שירה עמי שם
ויבא ישראל מצרים ויעקב בר בארץ קפ שם
עד עת לא דברו אמרת ה׳ נרפתהו שם
אכן אלהי סבוכים היית לרשע פיכם קנו
ארדוף אויבי ואשיגם ולא אשוב עד קנה

יומם יצוה ה׳ חסדו ובלילה שירה עמי שם
אלהים אל דמי לך שם
כעני הייתי גם זקפתי ולא ראיתי נדיק קסב
אלהים בכח נעזרת אל בקרב אלהים קסא
ויקהל למשה לולי משה בחירו ויצב קפ
ה׳ נדיק יבחן ורשע ואוהב חמס קפא
קרוב ה׳ לנשברי לב ואת דכאי רוח שם
למען אחי ירעי אדברה שלום בך שם
יגע אדם לפעלו ולעבודתו עדי ויצב קפב
שמחתי באומרים לי בית ה׳ נלך קכב
שמם עלו שבטים שבטי יה עדות שם
ירושלם הבנוים כעיר שחברה לה יחדו קכב
ויעלבי מנור שמן מטיב שיון ויקס על קפה
וירעם משמים ה׳ ועליון יתן קולו קפו
על אלהים ה׳ דבר ויקרא ארץ שם
מי יעלה בהר ה׳ ומי יקום במקום מקץ לו
שם לתן שיבה לשיבי לעפעפי ויגע רו
לא שמחים יהללויה ולא כל יורדי שם
רשע ירשה וכעם ופרק שיכיו שם
למען אחי ורעי אדברה כא שלום בך שם
אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי שם
הכשילים שוחנים לטרף ולבקש מאל שם
חנון תרבך על ירך נבור ויקי רלב
שם תחנה עלי מחכה לא יירא לבי רטו
זה שיבי מפני אלהים אלהי ישראל רלו
גם לשוני תהגה נדקך כל היום תהלתך שם
ימי שבותינו כהם שבעים שכה רלו
ורבים עמל ואון כי גז חיש ונעופה שם
אך בנלם יתהלך איש שם
לחוות נעמך ה׳ ולבקר בהיכלו רלח
מה רבו מעשיך ה׳ כלם בחכמה עשית שם
תומך רוחם ינושון תשלח רוחך שם
כי נגזל מעל פיהם תבבך ומחוקיך עד רלט
עקרית שבית אם הבנים שמחה הללויה שם
יעין ה׳ רוממה יעין ה׳ עושה חיל שם
לא לעולם כי לאיש ואפפר מעשה יה שם
ברכו ה׳ מלאכיו נבורי כח שבטי נ
עבמו משערות ראשי ויקי רמא
כי נדיק ה׳ נדקות אהב שם
שם מביות יהללון לויתן זה יצרת לשחק רמב
שבטי יה עדות לישראל לשם ה׳ שם
ה׳ אורי וישעי ממי אירא שם
חיות קטנות עם נדולות. לויתן זה רמז
יברכך ה׳ מציון ~~שמח שמח ואת~~ יר׳ ירה רמח
בשמחה ונם בלתה בפני לחנרות שם
שיר המעלות ממעמקים קראתיך ה׳ רכא
כאו בשתחוה ובכרעה לפני ה׳ עושנו שם
אמרתי עולם חסד יבנה לא
כרתי ברית לבחירי שם
כאן מקום הבוסים היתה לרשם קבם שם
שלחי אלהי את שם ה׳ אלהי עבדי ה׳ רלב
כל בנודם בית מלך בפיחם רלא
אמתך בנפן פוריה בנין בשתילי זתים רלא
וישלחי מנור שמן מטיב היין שם
בפרס שדי מלכים. אל תתחר במרעים שם
ה׳ עון לעשו יתן ה׳ יברך את עמו רא
ומתוקים מדבש וכופת נופים שם
שמם עלו שבטים שבטי יה עדות ד
ה׳ לדודכו מה אדיר שמך בכל הארץ ג
לכו חזו מפעלות ה׳ ה
מפטיך תסוס רבה אדם ובשמה יח
יומם יבוח ה׳ חסדו ובלילה שירה עמי שם
כי חק לישראל הוא משפט לאלהי שם
מזמור לדוד ה׳ רועי לא אחסר כ
לה׳ הארץ ומלואה תבל וישבי בה כד
לשרי אדם לא יחשוב ה׳ לו עון שם
מה אשיבה תורתך כל היום ומלא כו
מרומיך אלהי ממלך ואברכה שמך כח
ה׳ נלך על יד ויטיבך לב
סוסיעם את עמך וברך את נחלתך שם
לחוות נעמך ה׳ ולבקר בהיכלו רלח
מה רבו מעשיך ה׳ כלם בחכמה עשית כא שם
תומך רוחם ינושון תשלח רוחך שם
כי נגזל מעל פיהם תבבך ומחוקיך עד רלט
עקרית שבית אם הבנים שמחה הללויה שם
יעין ה׳ רוממה יעין ה׳ עושה חיל שם
לא לעולם כי לאיש ואפפר מעשה יה שם
ברכו ה׳ מלאכיו נבורי כח שבטי נ
עבמו משערות ראשי ויקי רמא
כי נדיק ה׳ נדקות אהב שם
שם מביות יהללון לויתן זה יצרת לשחק רמב
שבטי יה עדות לישראל לשם ה׳ שם
ה׳ אורי וישעי ממי אירא שם
חיות קטנות עם נדולות. לויתן זה רמז
יברכך ה׳ מציון ~~שמח שמח ואת~~ יר׳ ירה רמח
בשמחה ונם בלתה בפני לחנרות שם
שיר המעלות ממעמקים קראתיך ה׳ רכא
כאו בשתחוה ובכרעה לפני ה׳ עושנו שם
אמרתי עולם חסד יבנה לא
כרתי ברית לבחירי שם
כאן מקום הבוסים היתה לרשם קבם שם
שלחי אלהי את שם ה׳ אלהי עבדי ה׳ רלב
כל בנודם בית מלך בפיחם רלא
אמתך בנפן פוריה בנין בשתילי זתים רלא
וישלחי מנור שמן מטיב היין שם
בפרס שדי מלכים. אל תתחר במרעים שם
ה׳ עון לעשו יתן ה׳ יברך את עמו רא
ומתוקים מדבש וכופת נופים שם
שמם עלו שבטים שבטי יה עדות ד
ה׳ לדודכו מה אדיר שמך בכל הארץ ג
לכו חזו מפעלות ה׳ ה
מפטיך תסוס רבה אדם ובשמה יח
יומם יבוח ה׳ חסדו ובלילה שירה עמי שם
כי חק לישראל הוא משפט לאלהי שם
מזמור לדוד ה׳ רועי לא אחסר כ
לה׳ הארץ ומלואה תבל וישבי בה כד
לשרי אדם לא יחשוב ה׳ לו עון שם
מה אשיבה תורתך כל היום ומלא כו
מרומיך אלהי ממלך ואברכה שמך כח
ה׳ נלך על יד ויטיבך לב
סוסיעם את עמך וברך את נחלתך שם

זה שם נגזל ורקב ידיש סס
כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו סס
שיש רפיה ויכם בירדן יסוב למחוך סס
יי׳ אדוננו מה אדיר שמך בכל הארץ מט
ליי׳ הארץ ומלואה תבל ויושבי בה בשלח כח
שם לאויתי יהלכון לויתן זה יצרת סס
זה משער ליי׳ נדיקים יבאו בו סס
כאיל תערוג על אפיקי מים כן נפשי כג
ושם דרך ארחנו בישע אלדים כה
מחוך מים אלדים רחוק מים יחילו סס
קדוש יי׳ לכל קוראיו לכל אשר יקראהו כו
יהי כבוד יי׳ לעולם ישמח יי׳ במעשיו כז
יי׳ עוז לעמו יתן יי׳ יברך את עמו בשלוש סס
למה יי׳ תעמוד ברחוק תעלים ויקרא ג כח
אשרי משכיל אל דל ביום רעה ימלטהו פח
כי שומע אל אביונים יי׳ סס
פותח את ידיך ומשביע לכל חי רצון סס
רובב יי׳ את יראיו למיחלים לחסדו סס
שיר המעלות ממעמקים קראתיך יי׳ סג
לך תאוכה כלך רעה וכנף לא יקרב פח
פדות שלח לעמו נוס לעולם בריתו יתרו פח
אשרי תבחר ותקרב ישכון חצריך עט
מי ימלל גבורות יי׳ ישמיע כול תהלתו כג
אלהבי מרון חולי ארץ אלהבי שוח יעקב פל
תורת יי׳ תמימה משיבת נפש עדות סס
תפלה לעני כי יעטוף ולפני יי׳ יפרש שיחתו קלז
יי׳ אמר אלי בני אתה משפטים נו
יי׳ אלהי. עוטה אור. השם עביים רכובו סס
ויאסף קללה ותבואתו קלג קמג
יי׳ לא גבה לבי ולא רמו עיני ולא משפטים קל
לך לבדך חטאתי ורע בעיניך קו
כי לא תחפוץ זבח. ותיתנה ארצוך סס
כשוב לעפר אנוש ושפתיך מדבר מרמה קכט
נדיקים ירנו ארץ ויושבו לעד עליה ויקי רמח
מה רב טובך אשר נפנת ליראיך תרומה קכו
משמים משפיעים כבוד אל סס קלג
מזמור שירו ליי׳ שיר חדש תהלתו סס
ואתה יי׳ אל תרחק אילותי לעזרה תנוחה עט
מזמור שיר ליום השבת סס

מזמור לדוד בשומתו בחלבי קמ
אלהים אלי אתה אשחרך סס
יי׳ אדוננו מה אדיר שמך בכל הארץ סס
בשלחתו דומים השמתי מטוח תוריע מו
כל עצמותי תאמרנה יי׳ מי תרומם קמב
שיר המעלות הבוטחים ביי׳ כהר ציון קמג
תערוך לפני שולחן נגד צוררי קכג
כותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו קלב
גדול אדוננו ורב כח ולתבונתו אין קמז
עושה מלאכיו רוחות משרתיו אש לוהטת קלד
אודה יי׳ בכל לבב בסוד ישרים ועדה סס
הודיעני יי׳ קצי ומדת ימי מה היא תנוח קמט
כי נדיק יי׳ צדקות יאהב ישר יחזו תשע קנד
מי יעלה בהר יי׳ ומי יקום ויקהל קנה
על כפורת שהל יעקב בעורו אשרו על יי׳ סס
משרי שהל יעקב בעורו אשרו על יי׳ קמח
השמים משמים ליי׳ והארץ נתן לבני אדם רט
יפקו כל חיתו שדי ישברו פרזים פקודי רכ
מה רב טובך אשר צפנת ליריאיך פעלת סס
יפה כוף משוש כל הארץ הר ציון פקודי רכה
בפרוק לשעים כמו עשב וניצו כל רכב
כי שמש ומגן. יעקב יי׳ חן וכבוד יתן רכד
לא יי׳ יבצר טוב להולכים בתמים רכה
משכיל לדוד בהיותו במערה תפלה קמב
משכיל לדוד בהיותו במערה תפלה קמב
מפי עוללים ויונקים יסדת עוז משפטים קיט
על מילת השקר מזמור לדוד שמות י
את לעשות ליי׳ הפרו תורתך תרומה קכו
ואני תפלתי. נדקתך נדק לעולם קכט
ונדקתך. נדקתך כהרי אל משפטיך סס
כאשר יי׳ לאליהו שב לביתיכי עד תרומה סב
לא יי׳ יבצר בית שוח עמלו כוניו כו קכז
שולו לרוכב בערבות בית שמו ושלנו לפניו קכח
מזמור לדוד יי׳ רומי לא נתפאר קיג
גם נפור מצפה בית ודרור קין לה תנוח קכב
תקנתו כקדש שופר בכסף ליום חגנו קכה
יהי שם יי׳ מבורך מעתה ועד עולם קכו
שבח דרכו אתי יי׳ כל עבדי יי׳ ויקי לגא
הנוטים בני׳. הללו עבדי יי׳ סס
הללו את שם יי׳ הללו עבדי יי׳ סס
הללויה כל נפש תהלל יה תנוח עט
ניתיר את כבודם בתבנית שור תשע קנג

מרף נתן לירואיו יזכור לעולם משפטי קכח
מזמור שלמה את יי׳ מן השמים פקודי רכב
כאיל תערוג על אפיקי מים ויקהל קיט
נשיר שיר חדש הללויה לג
אשרי משכיל אל דל ביום רעה ימלטהו רמ רכ
בזכות יי׳ את שיבת ניין חייכו כחולמים סס
לא ישית כך אל ורוח תפתחום פקודי רמב
ואני אלהים רוח כשברה ויקרא ה
גדול יי׳ ומהלל מאד ולגדולתו אין ו
שבח מה טוב ומה נעים שבת אחים סס
עבדו את יי׳ בשמחה באו לפניו ברננה ק
ואני ברוב חסדך אבוא ביתך סס
כי לא רוח ולא שקר עבות עבי ט
ברוך יי׳ מבון ירושלם הללויה סס
ושוש יפצוח תהל נגדך. לומך על כי כו ו
מה רבו מעשיך יי׳ כלם בחכמה עשית סס
מזמור שיר חנכת הבית לדוד יב
ויין ישמח לבב אנוש ולחם לבב אנוש סס
כל ותת נתתנו. אם שכחנו סס יג
כשיך ילבשו נדק וחסידיך ירננו סס
בעבור דוד. כשבע יי׳ לדוד אמת סס
ואם בנבורות שמוכים שכם ודשנם שמל יד
כי נדיק יי׳ נדקות אהב ישר יחזו פניו טו
אם סבבים שמתי. לשרי כשוי פשע סס
נדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישגא יז
יומם יצוה. פתחו לי. זה השער ליי׳ יל
כי גדול מעל שמים. אתולים. עוד יהונון סס
כי אלהים שופט נדיק ואל ועשה בכל יום יח
אשרי עשה יודעי תרועה יי׳ באור פניך סס
חטאתי לורישך ורעתי לא כשיתי כ
ונשא תודיע. ב׳ רבתי
לעולם כי עזית סס
אלהים אלי אתה. על מילת השקר כה
כי שמש ומגן כב
ישמח ישראל בעושיו כני ניין יגילו כג
ואכלתם אל מזבח אלהיכם כו
נדקתך כהרי אל. משמחים קרחתיך יי׳ כז
נדיק יי׳ בכל דרכיו וחסיד בכל כח
אלהים שופט נדיק ואל זועם בכל יום לא
כי בקר יי׳ בניין אריה לעומתם לב סס

זמרו אלהינו זמרו למלכנו
ומלכותו בכל משלה
נשאו נהרות קולם
ישאו נהרות דכיים
מקולות מים רבים
אדירים משברי ים
אדיר במרום יי׳
עדתיך נאמנו מאד
לדוד מזמור
לך יי׳ הגדלה והגבורה
ומי יעמוד בראשו
ומי יעלה בהר יי׳
ומי יקום במקום קדשו
נקי כפים ובר לבב
אשר לא נשא לשוא נפשי
ולא נשבע למרמה
ישא ברכה מאת יי׳
וצדקה מאלהי ישעו
זה דור דורשיו
מבקשי פניך יעקב סלה
שאו שערים ראשיכם
והנשאו פתחי עולם
ויבא מלך הכבוד
מי זה מלך הכבוד
יי׳ עזוז וגבור
יי׳ גבור מלחמה
שאו שערים ראשיכם
והנשאו פתחי עולם
ויבא מלך הכבוד
מי הוא זה מלך הכבוד
יי׳ צבאות
הוא מלך הכבוד סלה
לדוד מזמור
לי׳ הארץ ומלואה
תבל וישבי בה
כי הוא על ימים יסדה
ועל נהרות יכוננה
מי יעלה בהר יי׳
ומי יקום במקום קדשו
נקי כפים ובר לבב
אשר לא נשא לשוא נפשי
ולא נשבע למרמה
ישא ברכה מאת יי׳
וצדקה מאלהי ישעו
זה דור דורשיו
מבקשי פניך יעקב סלה
שאו שערים ראשיכם
והנשאו פתחי עולם
ויבא מלך הכבוד
מי זה מלך הכבוד
יי׳ עזוז וגבור
יי׳ גבור מלחמה
שאו שערים ראשיכם
והנשאו פתחי עולם
ויבא מלך הכבוד
מי הוא זה מלך הכבוד
יי׳ צבאות
הוא מלך הכבוד סלה
מזמור שיר חנכת הבית
לדוד
ארוממך יי׳ כי דליתני
ולא שמחת אויבי לי
יי׳ אלהי שועתי אליך
ותרפאני
יי׳ העלית מן שאול נפשי
חייתני מיורדי בור
זמרו ליי׳ חסידיו
והודו לזכר קדשו
כי רגע באפו חיים ברצונו
בערב ילין בכי
ולבקר רנה
ואני אמרתי בשלוי
בל אמוט לעולם
יי׳ ברצונך העמדתה
להרי עזי הסתרת פניך
הייתי נבהל
אליך יי׳ אקרא
ואל אדני אתחנן
מה בצעי בדמי
בהרדתי אל שחת
היודך עפר
היגיד אמתך
שמעה יי׳ וחנני
יי׳ היה עזר לי
הפכת מספדי למחול לי
פתחת שקי
ותאזרני שמחה
למען יזמרך כבוד
ולא ידם
יי׳ אלהי לעולם אודך
אל יי׳ חסיתי
בידך אפקיד רוחי
פדית אותי
יי׳ אלהי אמת
שנאתי שומרי הבלי שוא
ואני אל יי׳ בטחתי
אגילה ואשמחה בחסדך
אשר ראית את עניי
חנני יי׳ כי צר לי
עשושה מכעס עיני
נפשי ובטני
ואני תפלתי לך יי׳
עת רצון אלהים
ברוב חסדך ענני
אמת אלהי ישעי
אליך יי׳ חסיתי
אל תבישני לעולם
בצדקתך פלטני
היה לי לצור מעון
כי סלעי ומצודתי אתה
אל מצודתם תוציאני
בידך אפקיד רוחי
פדיתני יי׳ אל אמת
שנאתי השמרים הבלי שוא
ואני אל יי׳ בטחתי
אגילה ואשמחה בחסדך
אשר ראית את עניי
ידעת בצרות נפשי
ולא הסגרתני ביד אויב
חנני יי׳ כי צר לי
עשושה מכעס עיני
נפשי ובטני
כי כלו ביגון חייי
ושנותי באנחה
כשלה בעוני כחי
ועצמותי עשושו
מכל צוררי
ואני אליך יי׳ בטחתי
אמרתי אתה אלהי
בידך עתותי
הצילני מיד אויבי
האירה פניך
הושיעני בחסדך
יי׳ אל אבוש
כי קראתיך
יבשו רשעים
ידמו לשאול
תאלמנה שפתי שקר
אשר תצפינם לירואיך
תפעל לחוסים בך
תסתירם בסתר פניך
מרכסי איש
תסכם בסכה
מריב לשונות
ברוך יי׳
כי הפליא חסדו
ואני אמרתי בחפזי
כרתי מנגד עיניך
אהבו את יי׳
חזקו ויאמץ לבבכם
כל הנפשות
אהבתי כי ישמע יי׳
קולי תחנוני
כי הטה אזנו לי
ובימי אקרא
אפפוני חבלי מות
ומצרי שאול מצאוני
צרה ויגון אמצא
ואל יי׳ אקרא
אנא יי׳ מלטה נפשי
חנון יי׳ וצדיק
ואלהינו מרחם
שומר פתאים יי׳
דלותי ולי יהושיע
שובי נפשי למנוחיכי
כי גמל עלי
כי חלצת נפשי ממות
את עיני מן דמעה
אתהלך לפני יי׳
בארצות החיים
האמנתי כי אדבר
יקר בעיני יי׳
המותה לחסידיו
אנא יי׳ כי אני עבדך
אשלם נדרי ליי׳
נגד נא לכל עמו
הללויה הללו את יי׳
כל גוים סבבוני
לא אמות כי אחיה
יסר יסרני יי׳
פתחו לי שערי צדק
אבן מאסו הבונים
זה היום עשה יי׳
אנא יי׳ הושיעה נא
ברוך הבא בשם יי׳
אל יי׳ ויאר לנו
אלי אתה ואודך
הודו ליי׳ כי טוב
אשרי תמימי דרך
בכל לבי דרשתיך
אשר יזכור לנו
ברך יברך את בית ישראל
ברך יברך את בית אהרן
ברך יברך יראי יי׳
יי׳ זכרנו יברך
אהבתי כי ישמע יי׳
קולי תחנוני
כי הטה אזנו לי
ובימי אקרא
אפפוני חבלי מות
ומצרי שאול מצאוני
צרה ויגון אמצא
ואל יי׳ אקרא
אנא יי׳ מלטה נפשי
חנון יי׳ וצדיק
ואלהינו מרחם
שומר פתאים יי׳
דלותי ולי יהושיע
שובי נפשי למנוחיכי
כי גמל עלי
כי חלצת נפשי ממות
את עיני מן דמעה
אתהלך לפני יי׳
בארצות החיים
האמנתי כי אדבר
יקר בעיני יי׳
המותה לחסידיו
אנא יי׳ כי אני עבדך
אשלם נדרי ליי׳
נגד נא לכל עמו
הללויה הללו את יי׳
כל גוים סבבוני
לא אמות כי אחיה
יסר יסרני יי׳
פתחו לי שערי צדק
אבן מאסו הבונים
זה היום עשה יי׳
אנא יי׳ הושיעה נא
ברוך הבא בשם יי׳
אל יי׳ ויאר לנו
אלי אתה ואודך
הודו ליי׳ כי טוב
אשרי תמימי דרך
בכל לבי דרשתיך
אשר יזכור לנו
ברך יברך את בית ישראל
ברך יברך את בית אהרן
ברך יברך יראי יי׳
יי׳ זכרנו יברך
אהבתי כי ישמע יי׳
קולי תחנוני
כי הטה אזנו לי
ובימי אקרא
אפפוני חבלי מות
ומצרי שאול מצאוני
צרה ויגון אמצא
ואל יי׳ אקרא
אנא יי׳ מלטה נפשי
חנון יי׳ וצדיק
ואלהינו מרחם
שומר פתאים יי׳
דלותי ולי יהושיע
שובי נפשי למנוחיכי
כי גמל עלי
כי חלצת נפשי ממות
את עיני מן דמעה
אתהלך לפני יי׳
בארצות החיים
האמנתי כי אדבר
יקר בעיני יי׳
המותה לחסידיו
אנא יי׳ כי אני עבדך
אשלם נדרי ליי׳
נגד נא לכל עמו
הללויה הללו את יי׳
כל גוים סבבוני
לא אמות כי אחיה
יסר יסרני יי׳
פתחו לי שערי צדק
אבן מאסו הבונים
זה היום עשה יי׳
אנא יי׳ הושיעה נא
ברוך הבא בשם יי׳
אל יי׳ ויאר לנו
אלי אתה ואודך
הודו ליי׳ כי טוב
אשרי תמימי דרך
בכל לבי דרשתיך
אשר יזכור לנו
ברך יברך את בית ישראל
ברך יברך את בית אהרן
ברך יברך יראי יי׳
יי׳ זכרנו יברך

כאיל תערוג על אפיקי מים כן נפשי תע״ו
לולי תורתך שעשועי סח
קול ה׳ יקולל אילות ויחשוף סח
מי יעלם נסר ה׳ · נקי כפים ובר לבב סח
מגיד דברין ליעקב חקיו ומשפטיו עג
שיר המעלות ממעמקים קראתיך ע
לספר בציון שם ה׳ עב
יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד סח
שים שער לפי ידע ובסיל לא יבין את זאת עח
כפרות רשעים כמו עשב ויציבו כל פועלי עז
ובנגע לא יקרב באהלך סח
ירושלם הבטיח שסח עלו שבטים שבטי עח
שאלך על ה׳ · על ואת יתפלל עט
כי יודע ה׳ דרך צדיקים קלוסים פ
שם רב טובך · כשמן שטוב שיורד פא
על תקנן כקום כפרד פ
פנה אלי וחנני · תנה עוך לעבדך פד
נדק ומשפט מכון כסאך חסד פה
זכור ה׳ לבני אדום · כשוב ה׳ את שבית פט
טרף טרף נתן ליראיו · לם שישעה אמור צ
ארץ ירשה ושכנה צא
סוד ה׳ ליראיו ובריתו להודיעם צב
לך אמר לבי צג
פתחו לי שערי נדק אבא בם אודה יה צד
אמור שירו לה׳ שיר חדש צה
ה׳ כשמים בסיו ואלהותו בכל סח
קולך תהים ופועל נדק צז
אשרי העם יודעי תרועה ה׳ באור פניך צט
תקעו בחדש שופר בכסא ליום חגנו ק
אשרי בזו עשה בסוי חטאה קא
אהבתי כי ישמע ה׳ את קולי תחנוני קב
שמחו צה׳ וגילו צדיקים קג
עליית למרום שבית שבי סח וקד
לא ישים בך אלי ור ולא תשתחוה לאל קו
שיר המעלות ממעמקים קראתיך ה׳ קז
בטו בהתוח ובכרשם סח
בטח בה׳ ועשה טוב כסר ביטי קי
עבדו את ה׳ ביראה סח קא
זכור ה׳ לבני אדום את כחקותי קיג
רננו ואל תחטאו אמרו בלבבכם קיד

כי סח

כי לא יטוש ה׳ את עמו בעבור תע״ז
כי סח בתורתו ה׳ · ובזיח בצע קטו
אפקוד אל חוק ה׳ אמר אלי בני אתה קטז
נס נסור מעשה בית ודרור קרן לה קיח
עושה סיר רשכי על אדום תשלים קיט
לעשות בפלאות גדולות לבדו ק
אומור שירו לה׳ שיר חדש קכ
ה׳ נקר תשמע קולי בקר אערך לך קכא
זמור ישראל לא ינום ולא ישן כי תפקדנו קכב
שם אלוה כי תעוברנו ובן אדם כי תפקדנו קכג
שמים כשמי כי חסיל פבחם ריג קכד
אנות לילה לקול לחודות לך סח
עדות ביהוסף שמו · על כשרות בכל סח
ישבחו עניי ה׳ ורוי לבבכן תשר טוב פבחם רטו
שיר ולשון ילמוד לעמוד בבית ה׳ סח
קול ה׳ יחולל אילות ויחשוף יערות קכט
נער היית קבה עדת אביריס קל
שלו שערים רשעיכם והנשאו פבחם רכא

משלי

כי רבים חללים הפילה נרשעית ס
בן חכם ישמח לב ובן כסיל תוגת אמו סח כא
תחת שלש רגזה ארץ כח תחת ארבע קשב
תקון רב לא סח ותחתכן רשו שמות ו טו
מנאל עון סח ה׳ בו ירגן נדיק נרשעית לג
ומרום נדיקים כאור כוגח כה
אשרי אדם מפחד תמיד יג
ותקש בעוד לילה יה
ה׳ קנני ראשית דרכו קדם כב
ואחריתה מרה כלענה כג
אכלה ואתקם פיה · ענן חייס סיח סח
בחכמה יבנה בית · ואולה נדיקים כח
פרי נדיק עץ חיים לג
וכרגן אפריד אלוף לב
רגליה יורדות מות לא
חבוק לבער על פי דרכו נם כי לו
בשארך מאסם ורם לא
אשת חיל עטרת בעלה סח
מנה לאם מנה טוב ויבא הנון מה׳ סח
נדיק יסוד עולם ג
ה׳ בחכמה יסד ארץ · ומכין שמים בלו סח
וצבא ילין כל יפקד רב כו
הנו רשע לספי מלך סח
סוד ה׳ ליראיו סח
שמח איש במענה פיו ומה טוב דבר בעתו ג
עדות ביהוסף שמו · על כשרות בכל סח

מפתחות

כן תכסה ישמח לב כח ם
ונאכול רשעים רכס סם
לשמרך מפתח ורס עב
כפה סנבר לשיקול עז
אמור לכהנים ואמרת אל לך לך פב
תנגף עמודים שבעה סם
נאכסה יכבה בית נד
מגדל עוז שם יי׳ כן ירוץ נדיק ונשגב נו
ונלקק תניל אמות ורמ קל
כודע בשערים בעלם קנ
שפת אמת תכון לעד קיח
עוכותיו ילכדוהו חרשת קיט
כי ישרים יושבו ארץ תולדות יצחק קעח
תשה ירחת יי׳ קיח תתהלל חרס קכב
ותהיה תלנו לאמון תולדות יצחק קלד
יפוצו מעיינותיך קעח
תכן בחון מלאכתך · תכמות בחון סם
סילך ואור עד ככון היום קעב
טוב כקלה ועבד לו קעד
תם שמו ותם שם נמו כי תרעב קכד
ברכות יי׳ דרכי חיים קעה
חיים פתחה בתכמה סם
תכי תכמה תכבתי ערמה סם
פתרפית כיום נלה ויצא קכב ויעלם קעב
כי נתחבולות תעשה לך מלחמה קם
ברכות לראש נדיק קסב
יקרה היא מפניכים פנ
מי פתי יסור הכה קסה
תם תכמת תכמה לך קסנ
טוב כקלה ועבד לו ויעלם קסו
תשי רלם תפתח תמיד קסץ
ובתתרות כזיקוק תוכח קעח
תם רעב שוכך תאכילהו קעב מקן ר
קללת חכם לא תבא ויעלם קעב
בשכך תשמור עליך והקיצות היא תשיחך סם
נרוך קרלטון בריכו ובא רעהו ויעב קעט
תורך ימים בימיכה ובשמאלה עושר קסה
בפתתלכך תנחה תוכך סם
ותתן טרף לביתה קסט
מלך במשפט יעמיד ארץ מקן קנב

דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום קסץ
בכפול לעיניך אל תשמח ובכחלו אל קנט
לא יושיל תוכרות רשע סם
שים למוכות רב נרכות סם
תכמות בחוץ תרנה בחוץ ויעב קסו
ותכנת ערוגה תבחר קסו
לשמרך מפתח רע קסט
כי כר תנוס ותורה אור קך
עיניך לנכח יביטו קנא
פלס מעגל רגלך סם
עובד אדמתו ישבע לחם קנט
אל תחמד תעלמה רע מקן רפ
סולך בתום ילך נטע סם
תוחלת ממושכה רפ
יי׳ בחכמה יסד ארץ ויעב רס
מגדל עוז שם יי׳ כן ירוץ נדיק ונשגב רע
שתה מים מבורך ונקי רלה
דברי למוחל מלך רמח
רגלים יורדות מות רכח
כי בן הייתי לאבי רכג
ונדיק ככפיר יבטח רכו
ומיי׳ תשה תשכלת רכט
שמן וקטורת רל
מלך במשפט יעמיד ארץ רלב
ברכת יי׳ היא תעשיר רלג
מים עמוקים עצה בלב איש רל
מברך רשעו בקול נדול רלד
בית והון בחלת אבות רלה
לא תירא לבייתה משלג רלח
לשכחיל תוסכיים ואוכרותיהם שלח רמב
רכות נכות עשו חיל רמו
דברי למוחל מלך רמט
אל תחמד את לבבה רע עין שמות ג
חוסך פבו טוב נכו סם יח
נאור פני מלך חייים · ותקו כעב לילה סם
ירחת יי׳ תוסיף ימים ותרא כה
דרכיה דרכי נועם סם לא נשלח כח
רגליה יורדות מות מז
עשרי חלם תכא תכמה מט
פיהה כאכיות מוסר כד

יי׳ קכבי

ה׳ קכבי לחשות דרכו קדם תפעלינו תלו סם
נכל עת לוהב סרע נשלח כו
מי עלה שמים וירד יתרו עט ויקהל קנו
שמע כני מוסר אביך ואל תטוש יתרו פח
טוב נזורים עלם תכם נשלח כח
כי ה׳ בשמת לחם תשבעו נמ
ולא ידע כי כשבו סוף סם קב
לחם עשוק בחם כפיה סם קיג
ולפי תלנו לאמון תרומה קסח
בחוץ עם הדרת מלך סם קיב
בי כר תנוס ותורה אור סם קסו
שפת אמת תכון לעד תשא קסח
כן דרך אשה מנאפת ויקהל קנו
ותקם בעוד לילה סם רל מנורת קנט כא
קדושים כן
ואורח נדיקים כאור מנה ויקהל רטו
טוב שן סוף יבורך סם ריח
מברך רשעו בקול נדול תקנדי רכו
נוזל אבני ואמו תקנדי רכ תוריע מח
וכתי שלמים עלי תקנדי רמו
לשמור מוזות פתחי ויקרא ם
בתכמה יבנה בית ויקרא י תמ עט
נברנן מפריד אלוף ויקרא יב תמ עד
לים תהפוכות יגרש מדון סם לז
שמן וקטורת ישמח לב ותתק רעהו נו לב
ואהיה אכלו אמון ואהיה שעשועים שמיני לה
מלך במשפט יעמיד ארץ סם מפ
שמרת וקיים כני בניים ושמרת סם לז
הגו מיגיים מכסף סם ם
לשמח חיל עשרת שעלם סם
שמור פון ולשומו שומר מנרש בפצו תזריע מז
נם כלא לשת כפש לא טוב סם מט
כן דרך אשה מנאפת סם מז
עין חיים שיח למקויקים נפ מצורע נב
בית ושון תזריע נב
חיתה כאכיות שומר תקרי מות ם
מים קרים על כפש שיפה סם מל
כן תכם ישמח אב ובן כחיל תינת אמו סם
דברי למוחל מלך עשה אשר יעשרנו אמו סם
לשלוקש שתי בנות הב סב קדושים פ

איוב

מגלה עמוקות שהשיחך כרחשית לב
מלדים סכין דכפה סם מא
וידעת כי שלום אהלך סם כ
קן סם לאשך סם סב
מולו מים מיבי ים וכפר יחרב ויבש כא מז

ויאמר מרשעים תורא לך לך עמ
ואברם לא ראו אור סם
כיד כל מלא יתהוס לך לך פט
ומבארי לקוס מלוד נד
מי יתן טהור מטמא לא יוכל מד וירא קכ
מרן כחל מעם נר וירא קפ
כי הוא לקנות הארץ יביא קו
והוא מסיבות וירא קט
מבנלו לך שברי מות ויצא קפ
לא יגרע מלדיק עיניו סם קמו קמד
והוא בחאר ומי יסיבנו ויקי רמח
אם ים עליו מלאך ויטלא קעד נרשזית ג
בחלוס קוין לילה בנפול תרדמה ויסב קפט
בחומר לחרם ולא יורע סם קפח
ברון יחד ככבי נקר סם קעט ויטלא קעב
קפט שמות י
קן סם לחסך מקן קמב
על מה לחכיח סטטנו ויקי לנא
ליח לוכר מבלי טרף ובני לביח רכ
לו רלה ויספרם נרשזית ס מקן קנט
הולו מים מבי יס נרשזית ו
עור ובשר תלביטני נרשזית כ כב
ובשר יחרב ויבס נרשזית כה
לנבר לשר דרכו בסתרים נרשזית כו
ערום יראתי מבטן לתי נרשזית כח
מבטן מי יצא הקרח נרשזית כט
כתוב לא ידעו שים נרשזית ל
מגלה עמוקות נרשזית סם ולב
ולשם בטוחתיו מי יתבוכן נרשזית לא
קטון וגדול סם הוא ועבד חפשי מאדוניו לג
סם שדי כי כעבדכו ומה בושל כי בפנש בו כו
ליח לוכר מבלי טרף כח סנ
כי הוא לקנות הארץ יביא כח סו
בארבעין ארץ מתקומם לך לך עז
מבטן מי יצא הקרח לך לך סם
מי יתן טהור מטמא פקד כל קפ
ויתבוננו לחוית תעלומות ויבא קמה
ארץ מאכה יבא לסם ויבא קכו
כלה עבן וילך ויבא קמו
ישוב על מבטיו סם קעא ויטלא קעח

הולו מים מבי יס ובשר יקרב בהעלותך קן
הזיתיך בחוית בקר שלח קכו
שמעו תכחיים מילי קרח קעה
לכן לבבי לבב שמעו לי קרח קפו
זכור כח מי הוא בקי לבב פבקם רטו
סוד בשתף בבקם ובשתתן של בדב ותבישתו
רחוים בפירוש פסוק זה ושבין נדול סם
זכור כח כי בחומר פבקם רכב
הלא בחלב תתיבכי וכבנטים תקפיאמי סם
והליכו תכסי את לויב קרח קכט
כי פועל לדם ישלם לו תם
מי פקד עליו מרגיב סם
יבוא כל בשר יחד תם
ויהי היום ויבאו בני האלדים לנא
כי תמול לפבקו ולא בדע כי בל ותתחבן ער
כלה עבן וילך פבקם רכם וילך קפב
ובשלשת רעיו הרים לחו קרח קטו
הלילה לאל תדבע קרח קטו
אם ישיב אליו לבו סם
חיום וחסד עשית עמדי ופקדתך פבקם רכב
ארן שיפתם ונחתי לקדי הכי וילך רכם

דניאל

והמשכילים יזהירו נרשזית טו שמות כ
ואתה לך לקן כח סנ כד נרשזית יב
עוד מלחתא בפוס מלכא סם
קרא בשיל וכן לחר נרשזית מד
והיה שמיה די אלהא מברך עז
ואלה לחרפות לדראון עולם ויבא קח
כן ליתי אלהא די מכשבא אלהין
וכן לא ידיע לך מלכא תי קמב
ואדו עם עבבי שמיא סם קמה

נשלם מפתח המקראות.

עזרא ונחמיה

זכרה לי אלהי לטובה ויבא קפ

דברי הימים

ובעת נפלת האלון סודו לה׳ נרשזית כו
ואתה מחיה את כלם נרשז׳ טו ויטלא קפט
ונקללו ישמי מבין כתבה בכורתו ליוסף ויטלא קנה
ובעת תחלו ברכם מקן קנט
לך ה׳ הגדולה והגבורה נרשז׳ לא ויקי רלח
ויהי דוד מלאך ה׳ והרבו שלופה בידו סם סח

אלה הם העבודים אשר הבית נכון עליהם

עמוד א

ענייני תפלות ומצות חשיבות בחול ובשבתות ובמועדי יי׳ וברכת הנהנין

קדיש לומר ויתן לך בשם בעבור שלשת
בשעה שישראל עומדים בתפלה ניין ובקדם מעיך
קד ס טרם ישיש לאחר כל כפיק שבתא ועשל
לאחר דקדק ומשתיש סם ין
מופן רמייק בכפרים בקבלה לאור סבר כף
טעם ומוק רחום בתפלת ערבית סם כב
מלאך לאחד ים שמקבל תפלות הסול ומלאך מאר
מקבל תפלות שבת סם כג
שבעה היכלות מותקין בשבת לקבל תפלתן של
ישראל סם
טעם לאחר תקיעו ברכת הנוחר בשעו ישראל
בשבתי בקריאת שמע סם כל
פירו׳ כל שכורע מודע בברוך וכל הזוקף וזקף בשם
וזקף בחויש סם
פי׳ מקום שלאחריך לאחר תיכו לשאי לקבל סם
טעם ברכת הפורס סכת שלום בשבת סם
סעם לפי שיהן הלבלות כל שבת לכפיס סם
שבין שעיר עזאזל ולרבעה מיכים שבלולב וניסוך סם
סעם ומוד בקרבנות ובשבן העולם קיוכין
בשלי דיכין של מעלה כף מל
שבין שעיר לשם שהם מוד גדול סם סם
שבין לשם בשבת ויום שכפורים ושופר סולם
ושעמס וירא קלר
לאחר להתפלל במקום שיש שפתח סיכו ובין שקיר
ובתך ד׳ לאחות של מתפלל לאחר ליזב ולאחרים
דבים ושבויים גדולים בתפלה שרם קלב
סול שעיר לשם שהם ולכ לג שרם קי
פירוש תפלות שבבוד קדושת תקנות וכבוד מלות
תקנוס סם קלב
טעם לאחר תשלי לאחרי אין לכן מוכלין
מנה כל השבת סם מ
לאחר לבדר דברים בטלים בשבת וכונס קדושת
היום נשלח מן
כוסס ובכן ובכן בתפלות רשם שבת ופירוש
קדוש קדוש קדוש סם כב
שבין פרשת יל השלם בתפלתו שם מושיע שם לאחר
יקרו בז
דין שלם שעורות ושם שסיו מכריזין על רבן שמעון
בן יוחאי עליו שלום כשהיה יושב לפעור
מעודם שליהית סם פם
שבשל שיש בין מבחוץ של חול לשל שבת סם
כשבפטר מ״שהיה שעת מבחוץ מפטרים קל
פירוש לאחר יקח שאיש רבש מפטרים
טעם לשם לולב כשבפרדו עליו שמול סם קיח
כשישראל מוחרים קדושת ובן לשון שם עושים
המלאכים למעלה תרומה קכט
לאחר קדושה לבדרך מוחרים בשלש בקדם ולאחר
כך בלשון תרגום סם
טעם שעושה קיים ככל כאן סם
טעם לוחות רחוס שאומרי בלילי חול תפלת ערבית
רשות ובחול מוחרין שומר לא עמו ישראל
ובשבת שבועה סם קל
שכר גדול למשכים לבה ובשבשה בשביעה ולאכו
מינה ר׳ מיל כוסם תרומה קלב
כשמתפללים ישראל בשתי בבתיות בלם בתוות של
מלאכים וכו׳ סם קלח
טעם

טעם לאחר מקדושין שלשים קודם שבירך שבים
תורם שבבתב סם
כל שבירך ביוסב ובפחת תרומה קלב
ישתבח לוין שם ג׳ בוסחין עילאין ולאחר לשבחין
ובוכסו נדול סם
שאם יוכר של חול ושבת ובכין קדושת מבם לשון
בקדם ומבם תרגום י מבם ניוסב ומבם
בעומד סם
בשעתא דישראל מיקדי ואמרי שמע כרוש בפיק
בקיעתא סם קלג
בכין מוערי ס׳ ולי״ם ויום כפורים רמוים בשמוק
זכר וכסף ובחצת סם קלה
כל ברכו של עריבת דשבת בשאשם ואין לומרים
ורוח רחוס סם
טעם לשם אין לכו עוכי ברוך לאחם יי׳ שמבורך סם
פוסח ומילות של שבת רבבו נדיקים כיי׳ ותפלה
לשאשם לים שלשים סם קלז
בשאת כל מי תבוך סם קלח
כל שלשי ימי שסול לישן בין בשעת מבשם ובמבשם
של שבת שמבם ולשעלם מושלים שערי בית
הכבסת סם קכו
שלשם בפטרו בשבת ובפוקי נדקתך כשדרן סם
בבין שעיר של יום כפורים סם קבז
כוס של ברכה לא לאחיבה שלא בשלש׳ ושאר דברים
כשאמרו בכוס סם
פירוש תפלת ערבית מוכם סם קמב
פירוש לאחן יהא שאיש רבש סם קמם
לאחר מברכין שמונית ולא מוכיח סם קמח
בבין ברכת מוון ודברי תורה שמייב לאדם לוסר על
שלחנו ובם ברכת שמון סם
טעם לאם שישראל יסייע לימין בכוס סם
רבש ושקליבו בשבת סם קמח קנ
לאחר לדרן פבם בשכל בשפון ולוכח בלל נמול תנוס קסב
טעם שפירת העומר מעוצר סם
תוספת תקיעת שופר ברוש בשבת ושיר ששתלח
ביום כפורים תנוס קסה
דין כפילת שפים לאחר שתפלה ויקהל ל
מלאכים השמוכי על שתפלה ונאי זה מקום שילכת
שתפלה ושם עושים שמכם סם רפ

דשבי עה לא היה רוצה לשמוע תפלת ר' ולכ אלא
אם כן תאר עליה קודם לעסר עטרו וכן
בתקיעת שופר ויקרא יח
טעם שאלי אין מקיפין את המזבח אלא פעם אחת
וביום שביעי שבע פעמים סם
מה שמברכין בכל יום מן ימי החג סם
היכן רמזוים ל' מיכים שבלולב סם
עבין יום ו' של חג שקיפין בפקין נז לא
עבין מצות עברכ סם לב
פי כלם על שלא הערכה דומה לשפתים סם
יש מוקין שבזוכין מעצן שמונה וסם שלים מנסר
ליכור סם
בשעצן שמונה אינו הולך במיסור היו רומים כמין
כלבא תניפא רגון על הקרקע ואז לא היו ישרש
רבויים לפני המקום סם
צריך להתון תפלה של לפא ביה שאלי שמונה עם
תפלה של יד עבורת כה
בת של מלאכים שמשוררים בעקר וכת שלו' בשעת
מכסה ואחרת בין השרשים אלא מו
בשיום שעה כרובים הרשעים וכשמניע שעת מכסה
נוחין ואחרין אוי להן כי בעם היום. ולכן יש
להוסיר בתפלת מנחה סם מל
אמור להתפלל בקברי הצדיקים כי אם בהעברת
ותפלה ובדקה סם עה
אמור לשלשל ספר תורה כי אם לצורך גדול שלילו
מצות הכנסת לכנית הכנסת סם
דמו בקשת בפלין קודם שלישית קדושים פא
דין כשקל יט בשם אם חייבים בשעורה שלישית.
ואם שהיה עושה לא כשלא היה יכול לקיים
מצות שלא בשעורות ב שאר נה
שאלי וכוונת קודם שלישי על היין ולא על דבר אחר.
ושעה שרבע כוסות בשבת. ולשה אין נוערין
את הפלל בשעת ימי הפסח וביום ו' נוערין
וכוכות כל שבעה. ושעה שאלי שבושות
יום אחד אמור נו
סדר תקיעת שופר ורמזון סם נט ק
שלשלא ישאו אומה שאלי שעיר לא הוו שבקי
ליהודאי הוה קטורת ברגלי דכהן גדול בשעת סם קי
שבבבים לשביס סם

מלאכים
נקול בכפי שברובים שיה ידע כ"ג אם היו ישראל
מקובלים לפני המקום סם
טעמם עיבוי הוה לא לשתבלל נשאי לא
תיבוריך סם
טעם שאלי שאומר תפלה לדוד בכל יום מובטח
לו שהוא בן העולם הבא שמבר קיט
פי' שעשה ואם לו לקרן דרומית מזרחית סם קכ
דמו אם מביחים הטלית קודם שיתפלין סם
סוד תפילת לביש ושעמו סם
שבר נדול לשעבים רשעין לבית הבבם. מי שאלם
אלם לא ליתא בשעת דברים כהבא ידוע
דבשל"ה אבי שלך ואלמותי בשא קעז
עבין תקיעת שופר בשעלותך קן
מי שאינו כופף בשורים אם שובבו שלא קסד
סוד תפילת לביש קיח קצו
סוד תהלים בבעל תקת קפ
צריך לשוון הין של ברכת השון בשעת שהרן
ושל השון סם קפא
צריך שיאמר קודם שיברך הב ובבריך בלא קפו
לשוב לצרך את שאלם קודם שיתפלל סם קן
אם שהתפלל רבי אלעזר על כל מי שיסדר תפלתו
ל' דברים שלא ישוב ריקם סם קנה
עבין ל"ה ולב וסוכות בפקם רלד
טבילת ערב יום כפור סם
ברכת הקשת בנוסח שאריכות סם
פי כל השובה אמן יהא שמיה רבא רכ
טעם שאומר תפלה לדוד בכל יום סם דכו
נ"ה מתקנים כוסות"ם לע' קטיגורין וע' סניגורין
אלו מלאכים וכות סם רלח
סוד תקיעה ותרועה ושבריס סם
טעם למה לשאול לטעום כלום קודם שיתפלל רמא
טעם קרבן פסח סיותו על שבעה ואפלו של
כרעין בפקם רכח
מי שהוא עיבור בשעה שמתפלל אי לא תאיך עיבור
בתרעא מקדיש ליה מלאך המות וכך תיפוק
בשביה לא יוכי בכשרא דשכיבת דבר' רם
נלוקח לערבית שובב בנין דקרי' שמע שובב רמד
שכובב שצריך בשקובץ קריית שמע בשבוק שמע
ומה שכרו סם
מי שיוכע עיניו ותפלין בראשו וזרועו מרבעה
מלאכים

מלאכים מזוננין עמיה ומוקפי ליה לבי כנשתא
ומכריזין קמיה סם רמה
נדול שעושה אמן יותר מפתרך וילך רפה
עובה נדול לעובה אמן ולא לתכוון לו מי שעשע
ברכה ולא לתכוון בשון עליה כאשר וכוזי יקלו
פי' אמן סם רפה
כל מים שאינו מוניח שתפלה אפיו ליכה מקובלת
בשוכו רנד

עמוד שני

בענין למוד התורה ושכר העוסק בה ומעלתה׳

כשרצה הקדוש ברוך הוא לברוא את העולם נתן כל
האותיות לפניו וכל אחת אמרו שיברא בשלה
שיברא בה העולם ד בראשית
כשלשם מוניא דבר תורה אפיו בשעה שהוא שאלם
לום חידוש הקב"ה עבשה לו ושחבשו סם
לשון לשלם להוניא תורה אפיו בלא שמע ולא ידע
וכן היה מוסיר ל' שמעון לחנדין סם ס
היום עשה התורה בלול שבועות ואומן הקדימה
שמיר לקדושת סם ת
מי שעוסק בתורה שבטל כל נזרות קשות סם יח
עוסק בתורה בלילה בשעה שהקדוש ברוך הוא
מולך לשתעשע עם שנדיקי' בנן עדן של מעה
וכל שלילות מרככי' ומם שמכריזי' למי שעוסק
בתורה לך לך עז
עוסק בתורה בלילה קדושי עליון ושכיבה עמהם
שומעים מה שלומר סם נב תי קלו
עוסק בתורה בלילה מה שכתוב סם נב תי קלו
כשבא בקש על הוא שטיל בה ושמע ישרש כשעמדו
על ר' מיבי בסקיף ושמעון סרש קכו
עוסק בתורה אין הוא ברוך יכולם לעשות לו
הוא לעשה וקשיא דרבי עקיבא סם קלא
מה שאמרה תורה לפני הקב"ה כשרצה לברוא את
העולם ומה שהשיב לה תי קלא
כמה גדולים מולות שתורה ד' שמעון היה אומר
לרבי אלעזר בנו ר' אלעזר בסבוק ושם עשתו

עניני תפילה ומי הם בניית מקום
לעסוק בתורה ויקרא כג
סכרון מסכריזין למי שאינו עוסק בתורה סם
סכר גדול לעוסק בתורה כשעה שמקדים ברוך
סוף הולך לגן עדן תוריע מט
כל מי שעוסק בתורה מקבלין למעלה דיוקנו ובבה
מעשיהם נסו בכל יומא ומסתכל בהו ועליו
כתיב כי קילך ערב ומרפא כתוב סם
עוסק למי שאינו עוסק בתורה וסכרון מסכריזין
שכוח הוף מצורע כה
סכרון מסכרין בתורה שיעסקו בה סם כח
קול בוכה בחוי בלילה כשמקבה הולך לגן עדן
למשחשת קרוי סוף כרת את שעולם כמלך בתורה
בשמקדים ברוך סוף כרת את שעולם כמלך בתורה סם סט
ולמחר כך בתשובה
שסור ללמד תורה לגוי לפי שסוף ערל ושוכבו עכוס
ומקריב העולם ורואים מהלל ושמחי שלם רנו
ללמד תורה לתלמוד בבר עד שמל סם עג
אמר בוכה ובמכתם היכו מקבלים דברי תורה
מתכפר סם פ
סכר גדול למי שעוסק בתורה בשנ׳ לילה שמור ג
בשלמה הקדו׳ ברוך הוא ליתן תורה לעמו בית ישראל
לומשוע ארץ הקדוש ומה שאמרה לפני הקדוש
ברוך הוא סם נא
גילוי שכוחות ברוך אדם ללמוד תורה שבעל פה
ולמחר תורה שבכתב ומה שסיו שוכחים תלמידים
הרשכוכים חמור נא
שתחי נן עדן פתחין בשלנות לילה וכאה לחיכו מתן קי
דשמיש בתורה נסיהם שעתה סם
ווי ליה לבר סם דאמר לאורותא מי ספורין בשלמא
בשלומך קכב
סכר גדול לעוסק בתורה סם קכו
קלא כפיק מתרגולא לחיקרי גבר וקרי לשמר
תרגולין שלא קעא
פירוש כל דבר שהיה בכלל ויצא יש מכלל
בשלומך קמט
כל מי שעוסק בתורה בחילו קלים על טורף לחיכו
וסכרו גדול תקת קעג
מי שאדם קלוסים בתורה סיוד נתנין סכהו מיכי
כל נכי מתיבתא גלך קפה

עניני גן עדן וגיהנם ופטירתו של אדם
מן העולם הזה · ושכר ועונש המג״ע
רוח ונשמה רמוזים בסימנים אלו׳

עד שמבדילין ישראל בבדלה נשמתי שבת לחיכם
ויהי נועם מתערבין מלאכים דגיהנם כראשית יה
שבעה היכלות יש למעלה · היכל ראשון יש שסם
עומדות בשמות בשורת שעולם סוף ומקו׳ אחד
יש שסם עומדות בשמותן של נהרים כמו שבקלום
סנר · ג׳ סוגלי מלאים · וד׳ היכלות מאחרות
ו׳ מדורות בניהם בשנדם סם מ״ם עד מ״ו
מן אדם בפטר מן העולם עד שרואה אדם פרעתן
ושואל לו על כ״ם את ומשיב לו סם כו
עניו שמלכות שמתלבש בשמש ומתלבש שמשמש
ובקילת מלוקח דרבנן כח סו
סנדיקים בתפסים נשון סדור סם סח
בשלם

בשלם בפטר מן העולם רואה את שרואה ובאים
שלשה שלוקים לך לך עט
בשבכרה שעולם כל שבשעות שפיו לאוים לשכרלות
כלהו קיימי קאי סקבים בשעה דקיוקף אמא
דומיכין למיקס סם נא
כל מה שלשם עושה ניוס בשעתו עליו
בלילה בתחלת בלילה מתעוררי כל בעלי דיכין
ובביכים לאריס סם נב
עניו שבשעה בשעתפרדת מן הגוף הלבות בתנאים
סם לך לך נו
בשעה שלשם כותן דין ומסגון על מעשיו לותם
בשעה נכנוס לבניו עד שעת תחיית המתים
חיי שרה קל
אם שלשל רבי חוקים גופין לחטטו בשעתה
הדא מה שכתב מכיסו כיון דכל גופין דשלמא
יקומון בשעתתן סם קלא
דרוש כשה על כשם רוח ובשעה ויגע רו
שלשי יום קודם פטירו׳ האדם מבשעולם הוא מכריזין
לותו לי וכאי מכריזין לותו לנן עדן ולי חייב
לניכנס ויהי רו
בשעתא דכניק בשעתיה דברכם כלהו קריבוי
ובתרני דקהוא שלמא לוותן עם בשעתי ומתוזין
ליה לתרא דשילוכא ולתרא דשוכנא ויהי
ריח
כל שבעה הימים הולכת מנשמתו לקברו ולמחר ו׳
הולכת למערת המכפלה עד שמגעת לנן עדן
ומוצא סם את הכרובים ולבש בחרב סם ריט
טעם כשם בשישראל את הוא וסכינת טעם וכשכנוי
את היכו טעמ סם רכ
עכין כל לשכבכם בדכם ריחים לו ילוי מסיר גליל
בשעבת רבע לשורף דסיפרא סם
בשהולכים להתפלל על קברי שבדיקים בשעולם
בשער בכפם מודיע לרוח וסרוח לבשמה רבה
סוד שלשם רבי חוקים שבריך בהן סיפים ספר של
שיכיו של אבין ויהי רבו
ו׳ יומין בשפש ונופש לתדבו בחלת הלת ומבין
ביומא סם
בשמש בשבשמה מעידם בשיפים ומשתבו שחשבש
ושעתא נעשה ויהי רבו
בשמען של נדיקי קיימין בגע׳ כדיוקרייהו ומוריהו

ומסופרים שם עלין ויש סיכל לאחר שם שמותמין
בפתקין והפתח שפותחין כיוס כפור נמכתב
פקודי רמח
מי שמת קודם לינ שכתב ביד מי כתבר ומי שמניע
מכן כ׳ ומעלה ביד מי כתבר שם
בשעה שהצדיק כפטר מן העולם מקדימין לפניו
כתב אלפכין פקודי רכה
עכין ל׳ מיקות ביתרין שם רכו
מדור ע׳ יש בניפכס שיש בו פתחים ועקרבים ודכין
בו פכתב שם רמו
מי שמוכך ורוצה לארץ או עם נשמה או עם נת אל
עוכרו גדול שם
רוח ע׳ יש שמיות פתיכוקות בעודם קטני׳ שם
כשפכתב בשם בעבע שלשים יום קודם ניתתה
מרשים לה כל ככוך שבדיקים ויקרא יג
שבדיקים מקשרים כשם ברוח ורוח בנשמה כה
מקום יש שוטכין מן לבדיקים שם כו
דרוש גדול מפכשמה והנוף ושבעה דיכים שעוברת
בנשמה כשתלקת כשא קכו
מין שפרש מתפרד מפנוף עד שרוצה שפכיפה וכל
לאחר רוצה כפי וכותו לאחר שם מצורע כב
על פכשמות שם בעלה כמו בעבע ויודעים כל מה
שמתידים ללמוד בעבע אע״פ ם
בעין שמת יום כדוכי׳ שרשעים בניכם וכשמניע
שעת מכתה מוחין לוי לכו כי שכם יום שם שד
שמשמיעין על רשעים שם שם המוזקין ושומעם ע
עכין כשם רוח ובשמה שם
שמוכלכי׳ על קברי שבדיקי׳ כשעולם בניער ויודעין
בכתבי של עולם שם
מקום ידוע יש לנפש ורוח ובשמה וכל לאחר עומד
במקומו ובשכתות ונלט ובל״ם מתקנין כאדם
להשתחוות שם
לאחר להלין שמת יותר מכ׳ שעות ונער גדול יש
לנשמה כשמעכבין לקבור את הגוף שם
מין שפשמה עולה לשלש שעלין עד שמוקבים לה
גוף לאחר שלין העלין ומתלבשת ועולה שם
מה שעשל ם׳ כשיין בהפוך עשמת מי וכין לשלשל
לשעל או היך לייכין תתן שלח קטו
תלמי׳ שכם כיוסיכה וכן ליש מ׳ יומין ושעה

שמעת פרש שפוש שפר מיכיה ושוב לאדם נכי
ושפתי כהנים שלח
הכיכלות שוובות שכשים בהפוש עלמת שם
לם תוכלו האדם שמעת כותל ממנו פוש דבר רע לו
ופש כותן טוב פוש שם קפ
מקומות׳ שדכין שכשמה ומי שם שמלמדים וכות
ושמלמדי׳ קונה ומתוכם כמצא שם שלח קפש
שכשמה כך כפקח מפתי עלמת מי וכי כמה תולין
עלמין כטרין לם וכפתין לקכלה ולמעלה לה
שמדרש ברית ירמי ושבתי ומי לא וכי מגלגלין
לה בתוך כף הקלע פכתם רינ

עמוד ד

עניני צדקה וגמילות חסדים

נרוך אדם לשמח שעבייס שמועדים ושבשבות ומי
שעיכו מעשקן פתליח של מעלה מקטרנין עליו
נרשעית י׳
מי שעושה שעושה ומיכו מומין לעבייס תבך שטן
מקטרג עליו שם
עבין שכר השעשה נדקה ויצא קשר
מעשה בחותם שבייס שפיו שבכותו דרכי ייסף
והקייס לותם שלח שם
עבין שבדקה בפסוק יש רעה חולה שם שם
עבין גדול על הנדקה יתרו פו
מי שמרקש על העבי כשם שכרו פקודי רכד
שכר גדול ליש שה נדקה עם העבי קדושים פד
נהר ציכי קפ
עבין שבדקה ומי שמרקש על העבי ואשלי עבי
חשוב כשת נחקוקי קיג

עמוד ה

עניני תשובה

עבין דומה כשקטרג על דוד על מעשה דבת שבע
נרשעית כו
פירוש אשרי נ׳ ספרים כפתוחים שם לו
רוזיאל האלאך הניח ספר אחד לאדם שיהיה ובין
שתע

שמעת פרש שפוש שפר מיכיה ושוב לאדם נכי
ושפתי כהנים שלח
הכיכלות שוובות שכשים בהפוש עלמת שם
ומפתי ושוב בשמעת ובכשם שמי ניקון נאותם
שעת קדי שקכם לשמעל ושפי תותי כשרשם
תשוכתו נרשעית כם
אבא ליטבל מסיימין לותו נא ליטמא פתתין לו
חיי שרש קכם
שמקום שבשעלי תשוכם עומדין שם נדיקים נמוריס
וכו׳ ומדור של כל אחד ואחד שם קכט
מפשטים קו
אשרי לאותי לא פנע דוד בשמוש בשר כישקה ומשם
ושבייכי תשוכה ויצא קכא
לעולם יהנין אדם יכר פרש ושם לאו
יזכור לו יום שמיתה וקושיש עצומים שהקשו בוכרי
על אשרי וש ויקי רב
פתוש אחת שיש בשכוכתו של רבי חייא ושבע
בשמש אחת ושלש לאחרון שם לא שלח קפ
ושכיתי שמות יא
עבין שלשה שמחויר לאדם שלך נור בתשובה שלשה
לו שיהא לאחת ושלישי לותו לו׳ מדורות דניהכם
ושור בתשובה אשרי עות שם

עמוד ו

מעלתן של צדיקים בשני עולמות

שם שאמר רבן שמעון לאחריו כשמשמע בת קול ואמר
שמעון שמעון נרשעית כב
שרבשה ככפסו לפרדם פירוש כאה שם כו
אשרי רבי עקיבא לתלמידיו כשתניתו לאבני שיש
טהור וכו׳ שם
שלשה נדיקים לשתיד לבא הוא שעתיד לאחרות
לנדיקים לשתיד לבא שם לא
פירוש אשרי אדם שלאחזן מבא בגרא שם
פי׳ אשרי אדם שלאחזן מעין שופרים לאדם שם
עבין שספר שבתן שכדוש שוא לאדם שלאחזן
ושפרי דאכוך אתי הוא שם לו
פירוש אשרי אטרגן קושר קשרים לרבנן שם
אשרי אדם שכתן לבנו מתכותיו ע׳ שבא שברכה ס׳
יעקב כ״ש יוסף לא ויצחק לא כתן ויעקב לא כתן

עמוד ז

דברים המביאים נפשו של אדם לגיהנם.

צריך לעסק ליטול ידיו כשיגיע מלאכתו צריכו ושחרית
סודו וטעמו כראשית ל׳
צריך האדם ליזהר בהכרסם וינחק קודם שיגיע
עכיצי כראשית יח
בדיקים נמורים יורדי׳ לגיהנם ליטול רשעי׳ שבישרו
בתשובה ולא יכלו לעשותם פכחם רכ

מאמר כתקפלה לא ליעקד מבוכו קדושים פד
כיצי ל״ם הוה אמר כרכם לחבריה פתח פיך ויאירו
דבריך לכתר דמיית הוו אמרין לא תתן את פיך
לא ויג את בשרך אמור קס
מה שאול ל״ם למאי מסה ואמרין לא תתקברו
כחלל קפב
מה שאלה אלכת שבא מעלמא כיצ׳ נוהין כחם דתלת
כרמין גלק קנה
מאמר נ׳ מתבות בתן סב״ה ליסר׳ נשביל מסה ואמרין
ומריס קכ
מעלת אל׳ סרעטון וקלקולו נתר דחטא אמור קו
תוכן קבורת חוזגות במערת המכפלה כיצ׳ עומדים
אברהם ואדם שלא קסד
בלי זה מקום עומד מסיח וכשהולך ליגיעה נשבי
כשרים שלא קסו
מה שראה ל״ם כחם דיוקנין דאבריה מוקרבים
ואמרו ליה לא תדאגל בריה דר׳ יוחאי שלא קסו
תשובת מאמר נדיק ורע לו רשע וטוב לו תשובה
כנחת שלא קפח
עכין עוף ושוא כשקטרנו על בריאת האל׳ בלק רו
עכין המן שסיה יורד ליסראל מפי זה מקום סיה
יורד
מה שאמרו דבי אלא למאי כתובים ניקיים שבישרם
נדיקים נמורים יורדי׳ לגיהנם ליטול רשעי׳ שבישרם
בתשובה ולא יכלו לעשותם פכחם רכ

עמוד ח

דברים המביאים נפשו של אדם לגיהנם.

צריך האדם קול׳ שיסבב על מטתו שיפשפש במעשיו
ויחזור בתשובה קעח
אי קורק פירורי לחם בארץ נורם עכיו׳ לאיכו כשטר
מן העולם עד שיגטרך לבריות פכחם רמד
צריך האדם כשמתכוסה לגבילה לתת חלק למטר׳
לחלק מצפורים ומעט מעיים פכחם רמד
יש ליזהר שלא להסליך האדם מים מטוכפין לפני
פתח כניה לפי שעומד שם על לחד דברים רכח

לכסיכם להסביכלה עד עפר ופמו׳ יסביכלה
יסביכלה עד ארץ שם
לעולם יהין מדעין לאדם כשר חלום טוב ולרשע
חלום רע מקץ ר׳
אמור לאדם לזווג עם לשתו בשבת בכורת ובכיס
שמוליזים בחותו ומן כאמר עליהם ד״ם בגדו
כי בנים זרים ילדו מקץ רד
אברהם שמכירין בכל מ״ם יסודו דשתים לשמולם
ויחי רלז
ג׳ שם שדוחין רגלי השכיכם שמות ג׳
שלשים יום קודם שיבא שגזירת שלטים מבריות
תוכה בלחתו עולם ומוסרין נוכח בפי שעופות
שמות ו׳
אמור לאדם לזור כי אם במקום שיש שם בעלי
מעשים טובים ורעים מרב שאדם דבוק עכי
ובעשיר שם לא
ר׳ מלאכין של רחמים מלוין לאדם ור׳ מקטרגין
שם מב
נדיקים מתפללים בעון הדור בשלש כב
בדיקים מתפללים בעון עכמן כי אם בשעודת מנוח
כמו בשבת ובמועדים וכר״ת תרומה קעח
מי שמוטל ידיו בריך שיניח יתין על פשמלא
תרומה קכד
מקום ע׳ יש בניסכם שבקרע קי נוסף ומקום שאר
יש שבק חובה שם
אמור לחבירו בשעת שהולכות לגוות לת
שמת ויקפל קנו
אמור לזודק בשפרכים רמ
בשלשה שתעורר משבתו ברי׳ ליטול ידיו לפי שעורר
עליו רוח סטומאה רינ
מה שמכירין למעלה למי שעובר עבירה
פקודי רשט
אלף ושמה מתוכים על מי שעושה כויפה מכסה
ואיכו חוסה ועל מי שסופך על דברי שכמים
מויכי׳ לאריס יש שמוכים על בעלי לשון
הרע שם רסט
יש עויק שעולה על האדם כשעה שמקלל לת עצמו
פקודי עה
מי שמלמל כשערו שתיקון וקכו יכולים לסויקו
פקודי רעא

בריך ליזהר שלא לשתם מטתו לאור סכר ולא בגלוי
הגוף ושוכת תלמידי חכמים מליל שבת לליל
שבת ברשפית יג
ג׳ גורמין רשע לעצמן מי שמקלל עצמו ומי שזורק
פירורין לאם שיש בהן כוית ומי שמדליק כר עד
שיש מניחים לקדושת דסדלק לו פכחם רמו
שוכת המוציא ורע לבטלה יט אמור ג׳
שעושה עבירה כאלו מפגיע לשכיכה מלבוש ואי
שעושה מצוה מלבים ושבין לאדם מושך בערלתו
פיה כב
אמור לשמש בגיה וצריך לפייס קודם מט
כל מי שאדם כועס בידו שצריך קודם כטולה טמא
ולא יטול ממי שלא כטל כג
צריך ליזהר שלא ישמוש על הקברות לפי
שיש ממוכים מצויים על זה כח פז
מי שאומר לאשתו דיוקנו שלמעלה כח עא
כפי מעשיו של אדם כך מוסכין לו רוח שלמעלה לפי
קדוש קדו׳ ולפי טמא טמא כפוש עובדי דברים
כך עכדין עמיה בלילי כל כלים של ערבים לפי
דכתיב וכי למחמי לפי עתיק יומין ולפי אסתא׳
רוחין מסתכלין ליה ומודישין ליה מילין
כדיבין חיי שיש קל
עושה גדול למטמא בריתו בשבת שלא בכר שיש קלא
אמור לאדם ליזהר בדרך ובוש לשרות עליו
יש שאלה קע
יש שעות ביום שבריך האדם ליזהר שלא לגע בעיניו
כלי שלא יבוא בשעת ביאי שלמעלה וכו׳ משעת
מכשה ולמעלה וכן בשעת המנפף ויש קפג
מה יעשה האדם בשעטילת שחרית כדי שילך
שותו רוח סטומאה שרוי עליו ובריך כלי
לקנלס קפד
יש מלאך ע׳ שמומר את הבריות כל ומן שכל ע׳
עומד בדיוקנו ליכם יכולים להזיקם ומלאך זה
פקוקים הן כל דיוקנות האדם ופסוק ידיו
שנוים מלא גויות קנח
בשלשה עורר משבתו שחרית שבי מלאכים יקומו
עמו לשיותם עליו בכל מה שיעשה ביום
כשפותח עיניו מתרין כי ע״ידך לבכח יבינו
מי שיניו מסתכל בדרכיו ובמעשיו כל יכול גולם קכב

עמוד ח

ענייני חורבן הבית ובניינה וארבע גליות וקבוץ גליות, וביאת משיח, ותחיית המתים

יעקב לפניכם נפש ברוח הקדש דוקק דגלות פלוג עמק כל סטרין ברפוית כג
עבייכים נדולים מחרבן בית המקדש כח סב
אף שאמר הסוף ירלתי לדבי יהודה לא תנטי מזיש עד דיבטוו הלי קבת בעלמא ככלם מקושטת כח עב
עבייכים נדולים על נלוחתן של ישראל ועת ניפת מזיש וירא קיט
נשמע דקב"ה ומין לאחייא מתייא כל מיכן בשמתין דיתערון כלהו קיימין דיוקנין דיוקנין קמיה
בשעה דיוקנא דאדם בקדמיתא קיי קלא
עבין חרבן בתים ובניינם סם קלד
עבין הנאולה האחוז בשבוק מי ואת שבשקפה ויצלח קע
עבייכים נדולים של חרבן בתים מקן רג
עבין חרבן בי"ה בארוכה ובקע' המבוא בשרף הסיכל ניחי לב ויבא רי
נשמע שקב"ה שלח ליכבם לירושלם של מעלה עד שיראל יכבסו לירושלם שלמטה סם רלח
עבייכים נדולים העתידים להיות ליחות המזיח
רמוזים בשבוק כי יקרא קן צפור שמו ז"ק טו
טעם אחרי לא תתנלי שכיפתא בבבל כאו בגלות מבריס שמות ו
בשעה שבבבל ישראל בגלות מצרי' הלבו כל הבשמות לפעורת שהבשלה לעתיק אבל שאחרונה סם טו
אף רחוקים ממי שאינו מאמין בהקיות האחרי' רמיס מזבחותיך לחרבן ונפל כח
עבין הנאולה דלעתיד סם לב

ירושלם של מעלה מכוון כנגד בית המקדש שלמטה נשלח כה
מאמרים פעמים מוכר וניחת מבריס בתורה סם
אחרי אחתריב ה' בתחלי דורות ולא בימיו עבין נדול על ישראל שנשי נלות תשע קפט
סיפורין שם ובכל מקום בשביל ישראל יום היכל שבל' היכל דבבי מרעין ובכבם סם מקום ויקבל רלב
מיום שחרב בית המקדש ה' לא בנראו בשמות תדשות פקודי רמ
מיכאל לשולם שלמד סניגוריא על ישראל מיום שחרב בית המקדש סם רכל
כשנתנ שה' שלח יכבם לירושל' של מעלה עד שיכבם לירושלם של מטה ויקרא מו
אמאר לו שחרבתי את ביתי ויקרא יו
לא כחרב ה' שלא אחבי לאחרי סדור סם כ
ירושלם בשמנת העולם בבקודה אף סנ
אף שנשל ה' לקבריא אחרי ים ישראל לתתא מכלהו עמין ותשוכה בנחת סם סט
פירוש אמאר לו שחרבתי את ביתי ומיום שחרב בבית אין לך יום שאין קללתו מרובה מתניר סם עד
עבין נדול על נלותן של ישראל שבביכתא בהדן וכל יכול היה סובלת סיפורין יותר אחבו ובשוק ובשעבה שלמה אחבם בחקותי קמו
אמור לאדם שיאלה אחוק שיו כל ומן שה' חרב ואף שאמר רבי אבא לאדם אחד שראשו שבים שאף יותר אחרי במדבר קיח
ים לוקייכום סובב כל העולם ושלוש בשמנת וירושלם בשמנת העולם ועבין העזרה ושלוש בום שלוקן ים למעלה כשר דיומר סובב כאף מזרין שלח קפח
תריסר פתחין הוו לעזרה כעין תריס שבטין וכל שער ושער היה חקוק שמו של שבט ולא היה רשאי שבט אחי לישבם בפתח שלהו אלא קפט
עבין שאין שעתיד הה' לישבו אבלו ושברון יונח מי הוא שאמר כשמו אלי סם קעג
אחבניות ארץ ישראל קרוכה על נבי אדבה לויה אריס סם רכו
בשעתה שחריבו קרוכה על נבי אדבה לויה אריס סם ריח
עבין

עבין נחמייה שחתים ושמות שבחים יחוקאל עבשם רכא
עבין נדול על חרבן בית המקדש סם רלו
כל יפקון ישראל מן נלותה יתובון ישראל לארעא קדישא דכריס שר
נלוי קדם ראזו דרבוי סרסנל עה ואתחבן שר

עמוד ט

ענייני קדושת שבת ויום טוב וראש חדש ומה עושים למעלה ביום טוב ומה שראוי לעשות למטה בעולם הזה,

טעם שמתי לה אתעבב קב"ה לקדש את שבת שר דאתבריאו שדין ורוחין נשלח סג
נריך לדם לסדר שלחנו ערב שבת סם
עוסקין של ת"ח בלילי שבתות סם יתרו פט
ובשמור ו' ראזו עיין סם
מאין נאים שבשמות תדשות ליראל בשבתות משפטים נא
בחצות לילה של שבת הקב"ה משתעשע עם כשמתין
על נדיקים בנן עדן של מעלה שברון שיונף בערב שבת ואומר מקודש אף כייתין בשמתין של רשעים תרומה קלג
כשרוצי ת"ק לעשות מטתם בלילי שבתות נריך לומר בסוק לאל רוח ה' אלהים יען משח ה' אותי כו' ומה שהים בלבתם ילכו ובעמדם יעמודו וכו'. רומה היא המפוכח שבא בשבשת שבת סם
בלילי ר"ה שבשעות הולבות למיכאל רחמי על חייל קמב
ובתר לולין למשמע שם בנור על עלמא מי שמתלל שבתות ויומים טובים מה עובדו בהדוה עלמא סם קמב
מה שמבריזין כל מעלי שבתא סם
מאן דיתיב בתעניתא בשבתא משום חלמא ביתא קוריאן לי נור דיכו סם קמב
עבין נדול כשבשבת שבשם של ניהנם מבבין לוקן ויקבל רל
עבין שמש תדשה שבאה לשלם בשבת ושובתין של ת"ק אמאי בשבת ושעבה לשם לא יצא אדם לא

עמוד י

ענייני חתן וכלה ומצות פריה ורביה ומצות מילה,

ישוב מאמרים דקשו אהדדי בתפלות לפלני עם מאמר לשולם יבבור אדם שבל שים לו ויצא בת תלמי שבשם ומאמר שמע יקרמכו אחר וכו' לך לך יא
בבריתי מילה לוחזין שליהו סם נב
בשום שבבה לשבשיהו ושם שבשבתו סם
מילת סנריס של מתניירין סם
בל בר בם ש"ת בלילי מעלין ואתתא ובל דיהיב ל לשתקדשא נבאי עלמא בל לוליד בל משכין לים רוח קדישא מאחר דבל קדישין בפקין מיבים סרס קל

עמוד יא

מעלת אי והזוכה למות בה׳

סוד גדול למה שסח שקבר בא״י נרמזנית כו
מאמר יעקב משם ויוסף כחדש חולי יעקב מיתת
ונופיה וכו׳ נרמזנית כח
מתי מי יקומון בקדמיתא נפ׳ יפיו מתיך
קיט קלא
פי׳ סדר בא״ת כמי שאין לו אלוה יתרו פ״ו
וכות גדול לנקבר בא״י ובפרט בשעתו יום שבפטר
תרומה קמא
כשמניחים מתים מ״מ על פני הארץ מ״ש ופירוש
מרפא הארץ ברוח פ׳ שמיני מג״ש ופירוש
וסעליתיה את עצמותי שס
אם יש בין מתי מי למתי ב״ש שמתי ב״י מ״ם
ומתי מי בשניהם תרומה קכח
מקום פ׳ יש שאין סולט בו מ״ם וטעמו שס
קודם שכתוב כ״ם היה כל העולם שותה מהמניות מי
ושבטו בספך תרומה קכב
מי בשביל העולם וירושלם נשמע נבא נשמע
קכא
עתיד קב״ה לעשר את מי שעשר בקברים בא
ולהשליכם בתהומות רבה פ״א עב
מי שמתים עכשיו בפי עושה קדם חול שס
אם שאמר רב המנוכח כשעלה למי שס

עמוד יב

מאמרי רז״ל המפוזרים בזוהר ועניינים אחרים׳

מאמר על ג׳ דברים רעב בא לעולם ויקרא ט׳
ז׳ רקיעין ז׳ ארצות ז׳ ימים ז׳ הרות ז׳ שבועות ז׳
שבים ז׳ אלפי שכן שס
לומן ברקיעים כנד עומדים שס
עבין ז׳ אלפים ון׳ רקיעים ויקרא י׳
ים ברזות משמות בו ארצות וכשהוא יוסף נאן הוא
לילה

לילה בתקום אמר ויקרא י׳
כיצד י״ס ספירות ושמותם שס יב כב מב
עבין ׳ דברות כלולים בי׳ מאמרות שס
ד׳ שמות בשלם אלם גבר אלוה חיים לשעלה מכלם
אלם ותירון ושלים עשה י״ם מלחמה
מצורע כח
ברכם שום בנוש שלב לבכל לתר דהוא שוב הוא
מיתת לתרי מות סג
יש י׳ ספירות בקדושה ובכנגדם י׳ דקליפה ובקד
מן שאר בטלו מבנים לתרי מות ע
סוד לילות הספירות בשבי פנים שס סג
עבין ברוחין והשדין שהן בנשי בני אדם מאין
מתהווים וכל ברוחות הולכות לכל לילית
שפיא שומרת בין רגלי יעל ובשרוש להויק
לפי זה כתיב שם יש לו זכות לכות הקדוש ברוך
סוף מזמין ג׳ רוחין קדישין שמגילין לותו לתרי מות עו
פי׳ מאמר ושיח ה׳ למלך וכי הפילגש לפי לתר סוף ע״ת
פי׳ בני חיי ומוכי לפי נוכיחך לתר עט
אם שמעאל רבי יהודה לרבי אבא כיון שנפש הקדוש
ברוך הוא לשעתיד אדם לעתיד ולגוור עליו
מיתה מאחי בראשי אלם קבט
כשמתן של נרים נחים מתחלקות לכשמתם
לבדיקויות אם וזונן לילמון קבא
ג׳ קולות הולכות מסוף העולם ועד סופו ושעם
לאחי כשאדם כותן קולו בשדה מתעורר
כשבדו קול לאחר שס
אבל תלוי בחול לפילו ס״ת בשיבל אלף קעא
לילן שאבל אדם הל׳ חטא היה בכל שקו׳ שמניכו
קדישא לו לאמירה ואיכו אומר מי הוא הקורא
היא שביבה פבאם רבב
כשמתהון דעבד רב משוש ושעמל כתהוו נרמזנית
לא יתחוו מיבים לשוקף כוחן שבתן דשו׳ לעתידית כו
הלילות והעצבים מפיבן יוכלי ומלן הו לתתחי קא
עליהן שמות טו
דלייתי סקדי מאי מתהוים ורוחי ושדין ולילין מאין מתהוון ומה יעש לל׳ ויבבל אדם נרמזנית יט

מעשיות

וענינים גדולים שארעו לקדושים אשר בארץ חמה׳

מעשה שסיפרו רבי חייא מ׳ יומין למחמי מכפוי
דס״ה ולא מקומיה ליה ומור ומתעבה ורקא
מעשה דהוה תתי ליסודיה של ס״ה ברחשית ר׳
מעשה ברבי אבא ורבי שמעו׳ דהוה מר ברבם טעין
אתרויהו ובריה דהך אתכופא אבא הוה
ברחשית ר׳

עבין ו׳ רקיעין ורקיע שלישי ערבות ואמאי כך׳
ערבות תרומה קסה
כל הפעריס ככעלי ושערי דמעה לה ככעלי
תרומה קעח
פי׳ ככבא דשרביטא אלי היא אמין הא הוכא שחוט
ואכיים טוטות ומרגליות שם
רקיע ג׳ יש למעלה מז׳ רקיעים שם
אמאי קרי קודש יעקב לה היה אדם שיהלל וקול׳
מוקיר וכו׳ ועבין בלאדן וכבוכל כגר שפשט ג׳
פתיעות קעה
עבין לאלכוסים שמלאכים כשלים
נעשו פקודי רכט
ו׳ רקיעין לשעל ו׳ רקיעין לתתא כנ״ע של מטה
פקודי רמה
עבין סיכלות של קדושה שם
היכל יש למעלה שפה עומדות שכשמות והנופכים
העתידים לירד נעתי רכג
פי׳ מאחר ד׳ ככבים לפרדם פקודי רכד
עבין ו׳ רקיעין ו׳ ככבי לכת ליכון כמו מלבושים
לפפירות המויכו רפו
כנ׳ מקומות עתיד הקב״ה להוכיח את ישראל ואה״
יהי שמים ואה״ה מעשה בנטן עקב את
אהין המויכו רנח

מעשיות

וענינים גדולים שארעו לקדושים אשר בארץ חמה׳

מעשה שסיפרו רבי חייא מ׳ יומין למחמי מכפוי
דס״ה ולא מקומיה ליה ומור ומתעבה ורקא
מעשה דהוה תתי ליסודיה של ס״ה ברחשית ר׳
מעשה ברבי אבא ורבי שמעו׳ דהוה מר ברבם טעין
אתרויהו ובריה דהך אתכופא אבא הוה

מעשה כר׳ חנינא ור׳ יוסי הגלילי וכו׳ ובירושלמי ר׳
אלעזר בן עזריה ואלו הן מרכבה בראשית
ואולם תמן הבריית תקרי מות כו
מעשה דשמו בריכי עלמא מטרת בימי רבי שמעון
מעשה כר׳ אלעזר שרשו בדרך לוד ר׳ נ׳ בני אדם
בוזי סם נו לם
מעשה גדול כרבי אלעזר כל מעשה לרבי פנחס בן
יאיר ונעשה סדיים ונתנו סחוט חוץ וקפטר
ברגלו דסתדיים סם
מעשה כרי ורי דהוו אזלי באורחא וקמו מד
יבוקא ומסקו באוריתא והוא רבי יהודה קם מקמי
בסוא יבוקא סמיכי לט
מעשה ברבי חייא ורבי לא׳ שקמו בקני סלילה ורלו
כוכב אחד שהיה נוקף בשלשה כוכבים לתרי
תוריא מד
מעשה ברבי ור׳ חייא שסגעו בחד נגרא והוו מכפוי
מליין מכתשין והוו שמיה תרין כבין סם מם כ׳
מעשה כרי שבכתם בנית שהיה סם מזיק סם כ׳
מעשה כר׳ חייא שרשו שכי מכניס בתוך שלש ר׳
ושמעו קולם שהיו לומרים גדול ה׳ ומהולל
אלד תקרי מות כו
מעשה דסוו בריכי עלמא מטרת בימי רבי שמעון
ואולן תמן הבריית תקרי מות כט
מעשה כר׳ חוקיה ור׳ יוסי הגלילי וכיוצא דר׳
יהודה בן בתירא ור׳ יוסי בן לקוניא ור׳ יהודה
בן בבא ור׳ יהושע בן קרחה ור׳ יוסי בן שאול
לסטים שהלכו בדרך ומצאו שלשה תינוקות
מעשה כרבי חנינא בן דוסא ורבי חייא שרשו בדרך מבדת
לסטים
מעשה כרבי אלעזר ורבי חייא שרשו בדרך מבדת
לסטים

לסטים שבאו עליהם וקפצו שבי חיות וארנוס
לבריח רסם
מעשה כשהלך רבי יוסי ושלשה רבי אלעזר ור׳ יהודה
ורלו שבבני שהיו לוקחין לבריח רסן
מעשה כרבי אלעזר ורבי לחא שפגעו בחד נגרא
והוו רישיה עטוף ומפוזתיה מרקבן לבריח
רסם
מעשה שהיו בתרא בפמיהתו של ר״ש בני ע״ה
סמוכו רסם

נשלמו המפתחות: תהלה לעושה
מלאכיו רוחות:

יען שראיתי שבספרים ישנים של חכם א' מקובל גדול אלו
העניינים ראיתי לכתבם כדי לזכות את הרבים ׃

זה שייך בפ' בלק דף ל"ו קודם מאמר ר' יוסי פתח אל תבלח את לבבם וכו'.

לאמר פירוש עם יבא ממצרים מי יקיימו דהם
גרי' למטלה פיפוסין ויוחסין דילהון
לא מינטרי שלא מור כלל דכתי' הכא עם יג'מ' ומצו
דכתי קרי לון פטרוכא דילהון כמה ומכין וע"ד לא
תטעה דכתי' שלח לך אנשי' בכל ואח' ושו' כד כטלת
עינא עלייהו עם פרש' בלישב' דמיכלת לאו דכתי'
הכא עם כמי שר"ת ועכשו מצאנו מוף פסוק' דכתי'
הכא עם יבא ממצרי' ולא אפיק לון לאחרא שם אינו
מגדימים כפקן וכ"כ תיכול להשמש לון. הכא כתב
את עין הארץ לומר דמי דמרעא סימנין ושוב דקטלי לון
יפר' דהוא עינא דמרעא שם כד מייתי קב"ה מרגם
על מרעא דמגדים מה כתי' ויכם את עין כל הארץ
ותחלך הפר' למאי כנין דכל מרגין וקומאי דעלמ'
לא יכלין למעבד מרגין שם אלא מדא ודרגא מדא
נוקבא מדא ושמא דא מייתי ערב מכולכל מכמה
זיכין מכולכלין אלין כאלין עד דלא יפלו כל מרגין
וקומין למיק' קמייהו ודא הוא ויכם את עין הארץ
הכי הוא ודאי. אל אחא ודאי כלן וכלעם לא הוו
כעלמא מרגין וקומין כוותייהו כלעם קילים
ותוקפים הוא כפומים ושינים כלן קילים ותוקפים
הוא כעובדא דידין ודא מינטרי לא דהא כל זיכי
מרגין דעלמא כפומא ושובר הוא ודהו קליין כלעם
הוא ליה ליגון ולא ידין כלן הוא ליה ידין ולא ליגון.
אולו מכריע עד דמטו תר זי אקל ושמא הוא
תקיף לאחא דמו הוא זי אקל כשפירו דשמנין
ומיין כפקין לכל שער ואילני אקלא מנייתן יתבו
תמן. אל אלעזר כמה יהות אחר לא לסייחא ניס
אלהון יהבי הוא דברכא אתי בתוקפא דשמא
ואשבר קומייהו ק"ל רבי אלעזר הוא הוא סתי לך
מזרחך דהא תא ואתכא על מא דאשבר ולא יהבי
לאשבר ההו אלא תרוהו מכריש. אל אלא אלו הוא
מ' לון סתיקו. אל שעור הוא הוא לכתר לסיהו
לך אתכפא ושני כריעתיה דלא יתוב ניס לעלמין
סתי לך מזרחך דהא תא ואתכא על מא דאשבר
לאשבר ההו אלא תרוהו מכריש. אל אלא אלו הוא
מ' לון סתיקו. אל שעור הוא הוא לכתר לסיהו
לך אתכפא ושני כריעתיה דלא יתוב ניס לעלמין
סתי לך מזרחך דהא תא ואתכא על מא דאשבר
לאשבר ההו אלא תרוהו מכריש. אל אלא אלו הוא
מ' לון סתיקו. אל שעור הוא הוא לכתר לסיהו
לך אתכפא ושני כריעתיה דלא יתוב ניס לעלמין
סתי לך מזרחך דהא תא ואתכא על מא דאשבר
לאשבר ההו אלא תרוהו מכריש. אל אלא אלו הוא
מ' לון סתיקו. אל שעור הוא הוא לכתר לסיהו
לך אתכפא ושני כריעתיה דלא יתוב ניס לעלמין

סתי לך מזרחך דהא תא ואתכא על מא דאשבר
לאשבר ההו אלא תרוהו מכריש. אל אלא אלו הוא
מ' לון סתיקו. אל שעור הוא הוא לכתר לסיהו
לך אתכפא ושני כריעתיה דלא יתוב ניס לעלמין
סתי לך מזרחך דהא תא ואתכא על מא דאשבר
לאשבר ההו אלא תרוהו מכריש. אל אלא אלו הוא
מ' לון סתיקו. אל שעור הוא הוא לכתר לסיהו
לך אתכפא ושני כריעתיה דלא יתוב ניס לעלמין
סתי לך מזרחך דהא תא ואתכא על מא דאשבר
לאשבר ההו אלא תרוהו מכריש. אל אלא אלו הוא
מ' לון סתיקו. אל שעור הוא הוא לכתר לסיהו
לך אתכפא ושני כריעתיה דלא יתוב ניס לעלמין

למאריה דעלמא חדי כשדייסו למרו ליה נמאי הויית
אתעבסן למר לון הויי משתדל בפרס כלק ותמיכח
דתכמתא דילים סום תקוף ויתיר מסכמת דכלעם
תכמת דכלעג דנעמ קדם תכמתא דכלק וכל ומכח
שלים כפומא כלק סום ידע למעבד תרעוי ולא
סום ידע למשלמא כפומא.

פתח ואמר ותקם ש תירש עבדי יעקב וגו׳ הלי
קרש מוקדמים לכל ש תירש עבדי יעקב
ומקרשוי דבלעם וש תקחת מקומותי דבלק. ת״ש היך
הוו תרוויהו דש בדש בעיטת כיפש לקבל יש׳ למר
בלעם יעקב דביתא דבלק סום וכפש כחשין
לקבליה ויכיל ליה לכל מסדר כחשין לקבליה מ׳
בלק ולכל מסדר קומתי לעמת דמיקדי יש׳ בכפו׳
טעת כפק רוחא דבלע מסטרא דיוסף אגו עבפי
אילנא ובאיר בלישין כחשין ובטיל לון ודייסו דמע׳
יוסף כי כחש יכחש לים לכל מסר כמוני מלי לים מסר
כמוני בניבי לית דכחש׳ יבטל לבלייסו בניבי לישו
לעילא ודייסו לים מסר כמוני לית לים לעילא כפק
רוחא לאחרא אגו אילנא דלתתא ובאיר כפו׳ קפס
ובטיל ליה ודייסו קפס על ספתי מלך ממן מלך
דש אילנא דלתתא כדין לתיבי בלעם ואמר כי לא
כחש כישקר ולא קפס כישראל ותרוייהו הוו מתרין
בטרי אין כי אתך אכי לא הוו יומי מן יומך דאתנבי
עלמא דאיכטרין כי למסני קכ״ם בפדייסו דישר״א
כקו׳ ומכח דבעא בלעם למיכלה לכשראל דישר׳
מעלמא ע״ד אמר קכ״ם בלעם בעא למיכלה לכו
מעלמא אבל אכא לא מעביד אכי כי מעשה כלם
בכל הגוי אשר אתה עובר שמה ואותך לא תעשה כלה
דש׳ ייתון כל עמיי דעלמא לא ייכלון למיכלה לון
מעלמא אתא לכן בקדמיתא ובעא למתקרי ליה
ליעקב כלאחורי מעלמא אתא קכ״ם ואגין עליה
דכתיב השמר לך פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע
אתא פרעה ובעא למיכלה לון מעלמא אתא קכ״ם
ואגין עלייהו דכתיב ובכאשר ישבו אותו כן ירבה וכן
יפרוץ אתא הימן ובעא למיכלה לון אתא קכ״ם ואגין
עלייהו ואתיב כולא על ריסיש וכן בכל דיא ודרש
קכ״ם אגין עלייהו דישר׳ קדיר ויש׳ למרי מסדי
ס׳ כי לא תזכו כי לא תמו מבעי ליה אלא מסדי ס׳
בכל דיא ודרש סום בפשטן כי לא תאכו ולא

למכלע אתו דלייסו קו ירוק מלן סום קו ירוק אל פ
לאכזן כפפיא דאכזן דקרטיכא ויוקן דקסדיס
פמים וקרלן שמיס קרטיכא למי כנין דלייסו רב על
כל מסיין ויקיל כאכמתא ואכו למרי כלעזן פרסי
לברכן יקיל קרלן ליס קרטיכא רב ויקיל באכמתא
והוא למר ואלן הייתא תעסו מלייתהו לייסו קו ירוק
דלמטר עלמא ומלן לייסו קלייפא לאגווא ודא לייסו
קלייפא לבר דלייסו ירוק לנו מיכיס נסו לייסו
לאבזן מפולמות דמכזן כפקי מייש מן תהו לאתעסך
עור ואבר מן כהו לאתעסכו נרמי לנו מיכיס ואסך
דא תסיכו לאתעסך מיכיס עמא דשעו ולי תיפא
מלן תקוסכי הוא ולאי דסא מסך מיכיס תליש תקו
אלא לייסו מפולמין שלני נאמצעיתא דמיכיס
לאתעסכן נרמי כמא לאתעבי ואסך מסיפו דקיק
דמיכיס לאתעסך עשו. ורוח אלים דא מוחא
לאגווא דמתמן לאתעסך יעקב שלייפא כנווכ לאגווא
דא רוח לכתיב והכה רוח סערים נאסף מן מכסון
לקבליס דהכי לנו מיכיס עבן נדול לקבליס דנסו
לנו מיכיס ונם מלקבליס לאסך לנו סכיוך לנו
ומוכף לו סכיוך לקבליס דרוח אלים ואתוכ כעין
אחשמל לנו מכלא דקבליס מרקפת על פני סמים
דא רוחא דלייש שלאה דקא מרקפת על כלא ויעק׳
שלייפא לייסו ודא מוקף לאגווא ובקדוש ברוך הוא
ואמאתו כאלן מדבר ודאי לבתר שבלא הקדו׳ ברוך
הוא לכל לייכון וכו׳ תמכאתו כסוף פרשת סלוימ

לף רנט.

זה שייך בפרש׳ ויחי דף רכא

קודם ר״ש פתח ואמר אני חבצלת השרון
וכו׳ ר״ש ורבי חייא הוו קא אזלין באורחא
חמו תרי פתני דהוו אזלי במסטרא דארחא
טסון חד בחד ומיתו. כד פטון חמון לון
לתרוייהו שכיבין בארחא אמר׳ שמעון
בריך רחמנא דאתרחיש לנא ניסא דהא
כל מאן דאסתכל בהאי כד איהו בקיומיה
או הוא יסתכל בברנש לא ישתזיב ודאי כ״ש
אי יקרב בהדיה קרא עליה לא יאונה לצדי׳
כל און לא תאונה אליך רעה ונאמר כי
מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכי ובכלא

עביד הקדוש ברוך הוא שליחותא דילי׳ה
ולית לן לאנהגא קלנא בכל דאיהו עבד
ועד כתיב טוב ה׳ לכל ורחמיו על כל
מעשיו יודוך ה׳ כל מעשיך׳

ר״ש פתח אני חבצלת השרון וכו׳

זה שי״ך בפ׳ נח בדף כ״ב קודם ר׳יהודה
פתח הודיעני ה׳ קצי וכו׳.

רבי חזקיה פתח וכתיב חולקכון דיסר׳
בקדושה ברוך הוא מתרעי כסו ויש ג
לון חוריתא קדיש׳ ואוכר לון ויסב לון שיטא לעילא
ותתא בגין דלא יסלוט בהון בר מקדוש ברוך הוא
בלחודוי ואיכון ידעי׳ לדחיי׳ מכייסו כל קטיגורין
וכל קסטורין בגין דהוו בחולק׳ דעבדיה ואתסכתי׳
כ״ש כי קלק ה׳ עמו יעקב חבל נחלתו. ת״ח יומא
דר״ה קב״ה יתיב בדיוכא על עלמא וכל בני עלמא
עלין בחושבניהו ולא אית מאן דלא עביד בחושבניהו
בגין דהיום ומיתים פתיחין דהיום יומא
ואיכון דכין לאתרעי כסו יהיב לון שנה לאתזנה
מכל קטיגורין דלעילא דאיכון אתמנן בכל יומא
דהיכא שריא בעלמא כפאי יומא אודמנן לאתערא
רחמי עלייהו כמה דאת אמר דהא קלא דפיק סליק
סוף לעילא ואתער סופר לעילא כדין אתער רחמי
מאתריהו וקדוש ברוך הוא קם מכורסיי דדיכא
ויתיב ויתים ורחים עלייהו דיסר׳ ולא אתהיב רמ׳
לקטרגא עלייהו וישראל יתבי בתיובתא קמי קדוש
ברוך הוא ובקשי בשופר ואתערו רחמי כדין כד
הוא קלא כמה אתערותא דרחמי לעילא וכדין
לטורפא לא יכיל לקיימא קמי כורסייא דרחמי
דהא לא אתי מכסופא סטר׳ ולא אשתכח ביומא
דכפורי לאיכוי מתיימי דהיכ׳ וקיימין יסר׳ בקדושתא
דמלריכון בכסופא יומא בגין דלא יקרב לטורפא
מקטרגא למקדשא יכיון ליה שעיר לאתי מסטרא
דהוא מסאבא והוא מסאבא לאוכי מיכיה לאתנסק
ביה ולא קריב למקדש׳ לכפאה וכדין כאיין כהדיון
וישראל אשתיזבן מיכיה. בומכא אקדים כל אסגיולן

עכמים

זה שי״ך בפ׳ נח בדף כ״ב קודם ר׳יהודה
פתח הודיעני ה׳ קצי וכו׳.

רבי חזקיה פתח וכתיב חולקכון דיסר׳
בקדושה ברוך הוא מתרעי כסו ויש ג
לון חוריתא קדיש׳ ואוכר לון ויסב לון שיטא לעילא
ותתא בגין דלא יסלוט בהון בר מקדוש ברוך הוא
בלחודוי ואיכון ידעי׳ לדחיי׳ מכייסו כל קטיגורין
וכל קסטורין בגין דהוו בחולק׳ דעבדיה ואתסכתי׳
כ״ש כי קלק ה׳ עמו יעקב חבל נחלתו. ת״ח יומא
דר״ה קב״ה יתיב בדיוכא על עלמא וכל בני עלמא
עלין בחושבניהו ולא אית מאן דלא עביד בחושבניהו
בגין דהיום ומיתים פתיחין דהיום יומא
ואיכון דכין לאתרעי כסו יהיב לון שנה לאתזנה
מכל קטיגורין דלעילא דאיכון אתמנן בכל יומא
דהיכא שריא בעלמא כפאי יומא אודמנן לאתערא
רחמי עלייהו כמה דאת אמר דהא קלא דפיק סליק
סוף לעילא ואתער סופר לעילא כדין אתער רחמי
מאתריהו וקדוש ברוך הוא קם מכורסייא דדיכא
ויתיב ויתים ורחים עלייהו דיסר׳ ולא אתהיב רמ׳
לקטרגא עלייהו וישראל יתבי בתיובתא קמי קדוש
ברוך הוא ובקשי בשופר ואתערו רחמי כדין כד
הוא קלא כמה אתערותא דרחמי לעילא וכדין
לטורפא לא יכיל לקיימא קמי כורסייא דרחמי
דהא לא אתי מכסופא סטר׳ ולא אשתכח ביומא
דכפורי לאיכוי מתיימי דהיכ׳ וקיימין יסר׳ בקדושתא
דמלריכון בכסופא יומא בגין דלא יקרב לטורפא
מקטרגא למקדשא יכיון ליה שעיר לאתי מסטרא
דהוא מסאבא והוא מסאבא לאוכי מיכיה לאתנסק
ביה ולא קריב למקדש׳ לכפאה וכדין כאיין כהדיון
וישראל אשתיזבן מיכיה. בומכא אקדים כל אסגיולן

עכמים

זה שי״ך בפ׳ בראשית דף נ״ח קודם רבי
יוסי פתח כי לא מחשבותי
מחשבותיכם.

ויאמר ה׳ למקם את בלעם אשר
נרמתי מעל פני הלמים
לאפקא מלם לעילא ולא קיימא מלם לתתא
בלחודוי לאו לאפקא כלל משום לא קלים
לא בלא לא ולעלמא חכמתא מתיימא דכלא כלא
לאתקנא כמדיוסא ה״ה מאי חכמה שכבתי ערמה אל
תיקוני שכבתי אלא שכבתי ולעלמא נהמי לא קלים
עלמא ה״ה ס׳ נחכמה יסד ארץ וכתיב וכח מצא מן
נעיכי ס׳. ויאמר ה׳ למקם וכו׳ רבי יוסי פתח וכו׳.

זה שי״ך בפרשת בהרסיני דף ק״א והוא
סוף מימרא דרבי יוסי על בטח
בה׳ ועשה טוב וכו׳.

וכי כלל עת יכיל כרסם למעבד נדקה אי
הכי תריסר ומאי כיומא מאן יכיל אלא
הכי אוליפנא מאן עביד נדקה כלל עת מאי כלל
את כ״ף ולל יבא כלל עת אל הקדם ואוקמוה ולא
תימא ככפסת ים׳ כלחודוי דאיכי עת רעות קדישא
אלא אפילו כלל עת דלתתא אסגי נדקה עלייהו
ואתער נדקה בכלהו נשלמי ואתתקי וכגין כך
יסוי לכיה ורשותיה כרסם וידבק בית בק״כ כיון
דמטו קמיה ד״ם מסו לית עובדא אחר ומה דא
כלחודוי לאפילו כל מאן דלאחיד לעילא דקוי
ושקיוי נפאי עלמא ואפילו מן מותא דעלמא מסאר
נמי כסא כ״ם מאקרא.

ארש״ בכלהו אתער נדקה לעילא דקוי
וקאי לתתא לאיסו דמווכ׳ לכלא כלאילי

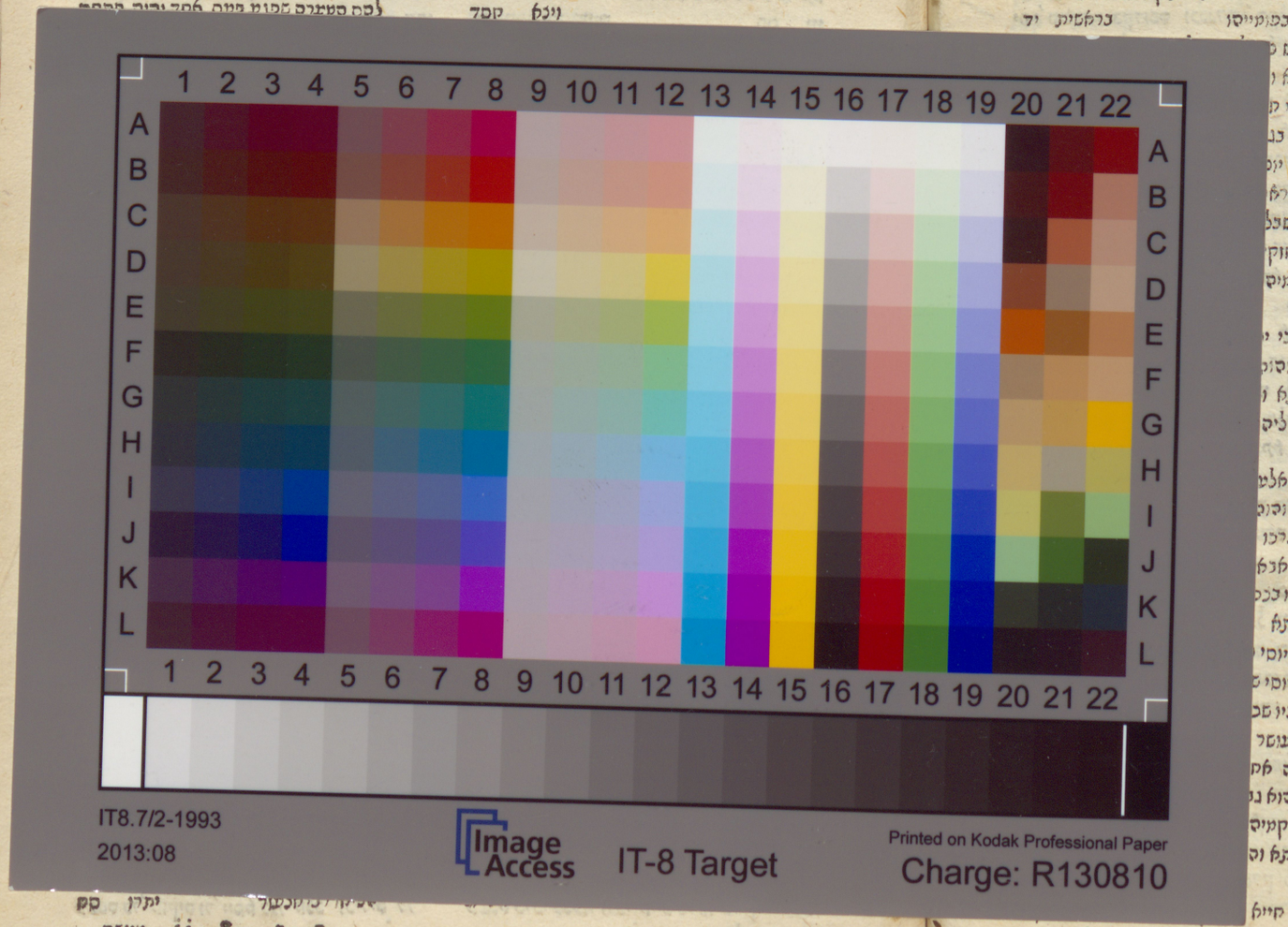
עכמים

זה שי״ך בפ׳ נשא דף קכ״ו קודם פסוק
א״ש כי יפליא נאי כי יפליא
דאתפרש וכו׳.

ת״ח כיון דבריכא אשתלימו שיפוי נההוא ומכא
לאתקנא לכל סיפא ושיפא כדקא יאות
כגוונא דא כיון דשכיכתא לקדישא לבי כנסתא
בעיין עשרה דיסתכמן תמן כחדא ויסתלים מה
דאסתלים ולבתר לתתקן כלא וכמה הוא תיקונא
דכלא כ״ף ברוב עם הדרת מלך וע״ל עמא לאתיא
לבתר כן כלהו תיקונא דגופא וכל אתת ואקדושתא
סכיכתא ובכי כסא לא אתיין כחדא כד קא יאות
קב״ה קרי מדוע באתי ואין איש ואין קורא לא
מאתקכי שיפי ולא אסתלים גופא דכל נופא לא
אסתלים אין איש ואלי ובגן ואין איש דיוקא.
ות״ק בסתיכתא דגופא אסתלים לאתתא קדוש׳ עילאה
אתיא ואחיל בסאי גופא ואתעביד אתתא כגוונא
דלעילא מאה וכדין כלא בעיין לאה יפאתון בומא
בסאי דעלמא בגין דהא קיימי יסר׳ בשליטו עילאה
ואתקדשי בקדושא עילאה וכאה מולקכון.
איש כי יפליא וכו׳.

222

già uttino di papiro

Papír cenli 100 Forgalmazza: Civis Papír Irószer Kft. 4033 Debrecen, Veres Péter u. 31
5996267012625
Méter 1

A
218.

